

நினைவு மலர்

யாழ் கரவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும்,
 யாழ் கொக்குவில் மேற்கிலும்,
 British Guyana இலும் வாழ்ந்தவரும்,
 இலண்டன் EastHam இல் வசித்தவரும்,
 கண்டி திருக்கன்னியாஸ்தீரியர் பாடசாலையிலும்,
 உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் பாடசாலையிலும்,
 கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியிலும்,
 பம்பலப்பிட்டி இந்துக் கல்லூரியிலும்,
 British Guyana Bishops High School இலும்,
 London Stepney Green School இலும் கணித ஆசிரியராகவும்,
 அனுத்கம ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும்,
 London Enfield College இலும்,
 விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியவரும்,
 சிறந்த முருக பக்தருமான

திரு குரிப்பிள்ளை பாலயோகன்

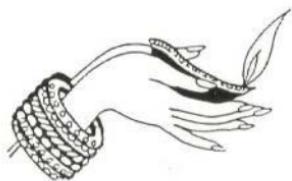
அவர்கள் இறைபதம் அடைந்தமை குறித்த

நினைவு மலர்

சமர்ப்பணம்

பாசமிகு தந்தையாய்
பண்புமிக்க ஆசானாய்
நேசமிகு பேரனாய்
அறத்திலே நிலைநின்று
அமரணடி அடைந்த
எங்கள் குடும்பத் தலைவர்
பாலயோகன் அவர்களின்
பாதங்களில்
இம்மலரை அஞ்சலியாகச்
சமர்ப்பிக்கின்றோம்

அமர் திரு குரிப்பிள்ளை பாலயோகன்

அன்னை மடியில்
29.01.1942

முருகன் அடியில்
30.12.2010

திதி வெண்பா

மன்னும் விகிர்திசேர் மார்கழிமா தம் அபரம்
மின்னும் திதி தசமி மேவநாள் - தன்னிகரில்
பாலயோ கன்போற்றிப் பணியும் முருகனது
சீலமர்த் தாளதைந்தார் சென்று

விநாயகர் வணக்கம்

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிலை
நாலுங் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீயெனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றும் தா.

வாக்குண்டாம் நல்ல மணமுண்டாம் மாமலராள்
நோக்குண்டாம் மேன் நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்பார் தமக்கு.

ஓரிகாம்பா ஏரம்பா உன்னையன்றி யன்னியர்பால்
வாரங்க் செயும்பரிசு மற்றுறியேன் - தேருவிநறிக்
கல்விப் பொருளோடு காட்டுசெல் வப்பிபாருனும்
நல்கித் தனியெனயாள் நன்கு.

செல்வமொடு கல்விதரும் சித்திதரும் முத்திதரும்
அல்லல் பினிவெறுமை ஆதியெலாம் - ஒல்லையினில்
நீக்குங் கணபதியே நீயருள்ள யென்றுரைக்கும்
வாக்குடையார் தங்களுக்கு மற்று

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூத்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமது உள்ளம் பழக்கவும்
பெருகும் ஆழத்துப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்

திருச்சிற்றும்பலம்.

முருகனது பாதமடைந்து சாந்தியற்ற தருமனே! எந்தன் முறைசார் மருமகனே!!

நிலையிற்	பிரியாது	அடங்கிவாழ்	தோற்றுத்தால்
மாலையிலும்	மாணப்	பெரிதென	வாழ்ந்தே
விலைமதிப்	பில்லாது	விளங்கியென்	மகஞடன்
தலையாய	அசிரியத்	தொழிலை மேற்	கொண்டே
பலர் போற்றும் யோகனே		பண்பார்	மருமகனே!
கணித விஞ்	ஞானம்	கற்கும் மா	ணவர்கள்
பணியா	லுயர்	பணிந் தொவ்	வோரையும்
அணியா	யுயர்	அடுத்துக்	கற்பித்தீர்
அரிய	துணைவி	சீதா	மறைந்திட
பெரிய	துன்பத்தில்	ஆழ்ந்தனை	ஸ்ராண்டில்
தணிந்தே	இருந்தனை	தக்ககா	லம் வர
மணியாம்	மகனாம்	பரதன்	தனக்கே
வைத்திய	கலாநிதி	ஜானகி	தன்னை
சோடியாய்	திருமணம்	செய்வித்தும்	வைத்தனை
உலக	வாழ்வின்	உள்ளம்	வெறுத்தே
பற்றேலாந்	துறந்து	வெற்றுரு	வாகினை
சென்றாண்டு	யுன்மாதம்	சென்ம	பூமியாம்
யாழ்ப்பாணம்	வந்து	இனிய நற்	கொக்குவில்
“மிதிலை”யாம் சொந்த		வீட்டில்	தங்கியே
உத்தம	மைத்துனர்	விருந்தாளி	யாகி
சித்தம்	கலங்கிடச்	சீதாவை	நினைந்து
பழங்கதை	யெல்லாம்	புராணமாய்	எடுத்து
தமுதமுத்துச்	சொல்ல	தயங்கி நான்	கேட்டேனே
மகள் வாழ்ந்த காலத்தில்		மதித்தெமை	நோக்கி
இடம்பெயர்	துன்பிடை	எண்ணியெமக்	களித்த
பணமொடு	பற்பல	பொதிகளை	மறந்திலோம்
வந்த போ	தெமக்கும்	மற்றவர்	யாவர்க்கும்
தந்தவை	பல பல	தந்தும்	மகிழ்ந்தனை
அந்தோ	அதுவுன்றி	ஆங்காங்கு	சூட்டியும்
வந்தெனை	மரியாதை	யாகவும்	கதைத்தீரே

கொக்குவில்	இந்துவின்	நாற்றாண்டு	விழாவிலும்
மற்றுந்	திருமுருகன்	தர்மதா	பனங்களிலும்
பற்றினால்	சிறப்புப்	பணிசெய்து	பார்த்தேரே
அண்ணனுடன்	பிறந்தவூர்	துண்ணாலை	சென்று
உண்டும்	உறங்கியும்	லண்டன்	சென்றஞை
ஆயினும்	மாதங்கள்	ஆறே	சென்றிட
எனிந்த	வுலகத்தை	மறந்தீர்	யோகனே
துயிலச்	சென்றநீர்	மீளாத்	துயிலில்
மெளனமாய்ச்	சென்றஞை	என்றுங்கள்	மருமகன்
சசிகுமார்	சாஞ்சிய	தொலைபேசிச்	செய்தியால்
வறிதே	வாழ்னேன்	வழிந்தது	கண்ணீரே
பிறந்தவூர்	புகுந்தவூர்	பாரென	உண்ணை
தயங்காது	தூண்டிட	வந்தெமைக்	கண்டாயே
கல்லூரி	மடங்கள்	கோயிலாச்	சிரமங்கள்
மாதம்	வரவினை	நோக்கிய	பிள்ளைகள்
சுற்றந்ததார்	மற்றோர்	துயருப்	பேசாமல்
பற்றேலாம்	மறந்திறை	பாதம் புக்	கணையே
பேராதனைய்பல்	கலைக்	கழக	முருகணையும்
ஆராதித்ததை	ஆங்கு	சென்	றெழுத்தனை
அறிஞுரில்	பெரிய	அறிஞுனென்	றென்னைப்
புலவரில்	பெரிய	புலவராய்	நூறின்மேல்
வாழ்கென	வாழ்த்தியும்	எழுதிய	யோகனே
ஆருக்குஞ்	சொல்லாமல்	அரன்	பாதம்
நேரிடை	சென்றாய்	நெடுக வாழ்	சாந்தியே

குபம்

இனுவில்
20.01.2011

அன்பு மாமன்
புலவர் மணி, கலாழுஷணம்,
வை.க.சிற்றும்பலம்

Appa.....

Appa was always a mystery to me..... We would always talk to him, more like send requests through amma. During my early days, whenever I spoke to him, it was always brief, to ask him for something or to tell him something. I think it was the fact that he was the discipline teacher at Kokuvil Hindu and my early memories of him being dressed in white which made me associate him as a disciplinarian also at home. I remember sitting in his saram and falling asleep whenever he came home from Colombo. After a few years, appa telling me, "kunju, neenga ippa valanthiteenga, saram kilinju pohum!" I still remember his smell as though I smelt it when I slept on his shoulder, just as I did on his last day when he left us.

I remember bonding with him especially when amma was in hospital when I lost a baby sister in 1979. I would talk to appa on our bus journeys to the hospital about what to call my little sister and he would say that he will write half of the Kokuvil property in her name and build another house in it for her!

He always provided for us. His life was tough, he always went out to work. He would write me and amma letters from wherever he was, telling us that he loved us. Amma would read them to me and then I began to read them myself, even though his handwriting was difficult to decipher. When I got stuck, amma would get angry and think that I couldn't read it, never thinking that appa's handwriting was poor! Amma always told me that appa was a good man, despite his temper, which could be short at times. He had high expectations of us. He knew that he wanted to send us to a good university and had written down Imperial College as a potential university in his diary way back in 1980, when I was merely 6!

He was very happy when thambi came along but at the same time, did not want me to feel left out and would buy me Meccano sets and building blocks to keep me occupied. He never treated me differently because I was a girl, the only thing was that I should never wear skirts above my knee or those that were tight or high heeled shoes. He always said that if a dog chased you, you have to be able to run in whatever you were wearing!

I remember the days in Guyana when we would all go for walks in the park with other friends and kick a ball around. I also remember when he would take me to school on the front bar of his Raleigh bicycle (which he had shipped from Jaffna) whilst carrying thambi on one hand and steering the bike with the other.

His thoughts were always around education - where one is going to study, how everyone is doing in their studies and what has become of their career. Every person that he would talk to, that was the breaking conversation!

I got closer to appa when I met Sashi and he made me realise around 1995 that I won't be appa and amma's little girl for much longer. There will only be a few years that I will be at home before I get married and move out. After this 'talk', I made a conscious effort to talk to appa about what I am doing and my future plans. Although appa was not 100% happy with the fact that Sashi is from 'Theevu', he did not say anything, consented to my wish and welcomed him into the family with amma. Sashi would say to amma and appa that they had made a thaali only for Nainai Naagabooshani Amman and where else but from there would your daughter get her thaali from?

When my children came, they meant the world to him. Looking back, I am happy that he spent a lot more time with them and made a special bond which keeps them asking us where thatha is! Appa, I don't have the answer to tell them. When I tell them that ammamma and thatha's time with us is over and that you are with God now, they are telling me that they haven't finished with you yet!

As far as he was concerned, he has done everything for us, raised my kids and seen thambi married to Janu. This was a big and final milestone for him.

May God give us the strength to cope with your loss and live up to your expectations.

I hope that you will be looking down on us each day with your love and blessings.

**Your loving daughter
Kuncha.**

APPA.....

(Speech given at the Crematorium on 09-01-2011)

I remember thanking a few people who came to Appa's house over the last few weeks but they told me that I didn't have to thank them, that it was their duty to pay their respects. In that way, although it is my duty to thank you for coming, I know most of you were very close to Appa and held him in very high regard.

He was a teacher to many, a brother to a few and our Appa. I remember the days when I used to fall asleep on his lap. I can still feel how safe I was near him. I grew up being scared to talk to him but I also knew that he loved us very much.

He came from a family that didn't have the luxuries we have today and he worked very hard to help his family as well as giving us a financially stable household. He limited the tuition given by Amma so that she could look after us. After Amma passed away, I made the effort to get to know him better. He loved Amma very much. The way he showed his love in many cases would be to give gifts, make a joke or shout at someone.

I thought I could book Appa another 10 tickets to visit Sri Lanka each year to see his friends, family and the students that he was helping but he seems to have made his own journey to see Amma who he's been unable to live without for the past two and a half years.

Thank you all for remembering Appa the way we do, a hard-working, loving and giving person.

I pray to Lord Muruga to give all of us a life as blessed as theirs.

**Your loving son
Rasu**

MAMA

(Tribute by Daughter-in-law Dr. Janaki Barathan)

The first time I met Mama, was when Kannan brought me to his family home without telling him. He came downstairs after his routine afternoon sleep in his saram, to find me in his front room. He instantly knew who I was, but became lost for words. Whilst he shed some tears, he took my right hand and kissed it. He did not need to express any words for me to understand what he was feeling at that time. I think that Mama was suddenly overcome by the immense happiness he had for his son, but the devastation that his dearest wife was not there with him, made him quite overwhelmed. He immediately shot upstairs and brought down some gifts that he had been keeping for Kannan's future wife and gave it to me with his blessing, as well as on behalf of Mami. (He then told Kannan off for not telling him he had brought me over, in his loving, joking way!!)

I had never learnt Maths from Mama, so instead he decided to teach me other things in life. Although Mama spent many years working extremely hard, earning a living in order to provide for his family, he evidently knew his children very well. He would share with me his 'secrets' of dealing with Kannan and his 'ways', by whispering them to me when Kannan was not listening! He would then giggle and clap his hands together, in a cheeky boyish way, knowing that Kannan would tell him off if he heard. His advice has proved very useful and I thank Mama for his guidance in this!

On a more serious note, Mama was very knowledgeable about life in general. It was clear, he had experienced some hardships and jumped through several hoops, carrying his family along with him. He would often throw in pearls of wisdom in conversation and take a very philosophical view about things. He was born to be a teacher, and he remained faithful to his lifelong noble profession right up until the day he left us.

There was never a time that went by when he would fail to mention Mami. Even though, it was clear he was so incredibly happy and proud of both his children, his grandchildren and his students, there was an obvious piece of his jigsaw that was missing in the form of his much loved wife.

I hope and pray that Mama will now join with his missing piece, Mami, and become one again. I know they will both be held safely in the palm of God's hand, but his spirit will live on through his children, grandchildren and all those hundreds of people that loved him.

He always took the time and effort to treat me like a daughter, and I thank him for all that he has done. He may not be here in person, but there will always be a place in our hearts for him.

May you rest in peace Mama,

Your
Maru Makal Janu

My thatha

(Speech given at the Crematorium on 09-01-2011)

My name is Adhavan Sashikumar. I am thatha's eldest grandson. I am standing on this podium because I want to say all of the things that thatha did for me in my life.

When I was born in 2001, thatha was overjoyed. He bought me a lot of things including a blue teddy bear more because he was celebrating my birth and he felt like the only person who had a grandchild!

I stayed with thatha and ammamma as my parents had gone to work. While I was growing up, Thatha bought me a lot of things to keep me occupied during the day. A few of those things were a scooter and a football. I used to ride the scooter around the garden or kick the ball into the trees.

Thatha was usually having tuition classes while I was working with ammamma. When I wasn't working, I would usually go into the tuition room and disturb the students. Thatha would give me stationery such as a ruler or calculator to distract me and work with ammamma.

In 2006, Ara was born and thatha was again very happy to have another grandchild.

Thatha bought me workbooks to study on whilst ammamma had started to become ill.

A few years later, when ammamma passed away, thatha was feeling really upset but still looked after us even though it was tough for him. When we got a childminder, he would still come every day to our house to see us and to spend time with us. He would ask me maths questions to test how much I knew and talked to me generally about what was happening in my life and his.

Thatha has done a lot for us and he has had a good life. I hope that we have made it more special by being with him. He has enjoyed being with us and I don't know how he would cope without us.

My thatha

(Speech given at the Crematorium on 09-01-2011)

I love my thatha very much.

He looked after me and anna. He brought us up as ammamma was ill after I was born.

He stood outside his house to get me from amma as she may get late for work. He did everything for me.

He fed me and put me to sleep even though it was very hard for him to look after me and ammamma.

After ammamma died, he picked me up from Kids inc nursery and kept me and anna at our house till amma came home from work.

He bought me angel cakes, ham and cheese.

He also bought us mangoes and cut it into small pieces for me.

He was very sad when he was having a great time with us because ammamma was not there.

Thatha, I love you very much and I am going to miss you.

Lots of kisses from Ara kutty to my thatha and ammamma.

Glowing Tribute to Mr. Soorippillai Balayogan

“நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க.....”

It is with profound sadness and deep sorrow, that I would like to pay this glowing tribute and record the life history of Mr. Soorippillai Balayogan, affectionately and fondly called and popularly known as Bala Master. He entered the feet of God and received 'Modsham' on 30th December 2010, aged 68. He was born in Thunnalai West, Karaveddi on 29th January 1942. His parents were the late Mr. Soorippillai and Mrs Sinnammah. He was the 3rd child with 10 other siblings, 6 brothers and 4 sisters, namely Balachandran (Sri Lanka), late Dr. Balasuntharam (Sri Lanka), Krishnathevi (UK), Balasothy (UK), Balendran (Sri Lanka), Balatheivendradevi (Germany), late Balakirishnan (UK), Balasingam (UK) ,Theivanayaki (Switzerland), and Yogathevi (UK).

He had his primary education at Gnanasariya School from 1947 to 1951. He moved on to Hartley College, Point-Pedro where he studied from 1951 to 1962 and successfully completed G.C.E A/Level. At Hartley, though he was senior to me, I was a classmate of his younger brother, Balasothy. He was a classmate of one of my older brothers who is no more. I had the good fortune of moving closely with Mr Balayogan. Indeed, Mr Balayogan was an outstanding student with leadership qualities. In recognition of his ability, he was appointed as a prefect, a rare honour bestowed only on a very few. Thus, I had known Mr Balayogan for over 50 years. He was well respected and admired by fellow students, teachers and the Principal at Hartley. After successfully completing the G.C.E A/Level at Hartley, he entered the University of Ceylon, Peradeniya, in 1963 and graduated with B.Sc. degree in 1966.

He always wanted to impart knowledge to others. He firmly believed in. “யாம் பெற்ற இனப்ம் வையகம் பெறவேண்டும்”. Accordingly, he was attracted to the noble profession of teaching. He started his career as a mathematics teacher at Kandy Convent in October 1968 where he taught until July 1972. Then he moved on to teach the same subject nearer to his birthplace, Udupiddy American Mission College. Here too, he taught mathematics until November 1973. He was a very popular teacher and well respected.

At this point of time, “இல்லறமே நல்லறம் என்ற ஒளவையாரின் வாக்கிற்கமைய”, he got married to Seetaluxmi, daughter of late Mrs Saraswathy Amma and Mr Sittampalam in November 1972. A perfect couple bonded by love, affection, mutual respect and common ideals. Marriage blossomed with the arrival of their daughter, Sobitha in 1974 and their son, Barathan in 1982.

Mr Balayogan's career as a teacher received further boost as his wife too had a similar wavelength as a dedicated teacher. He moved on to his wife's home territory and was appointed as a mathematics teacher in November 1973 at Kokuvil Hindu College. By this time his reputation, as an excellent teacher and disciplinarian became well known. He was so well known that his services were much sought after. He was transferred to one of the premiere education institution in Colombo, namely Colombo Hindu College, where he taught mathematics from 1980 to 1982. During this time, he obtained post-graduate Diploma in Education from the University of Colombo. He was then appointed to the Urban Development Authority (UDA) where he served from October 1982 to June 1983. By this time, his teaching ability was recognised by the Sri Lankan government and was elevated to the position of a Lecturer in Mathematics at the Teachers' Training College, Aluthgama. He served in this position from January 1983 to June 1984. Like many other Sri Lankan Tamils, he too felt, it was not prudent in view of the racial unrest and violence then to remain in Sri Lanka with young children and therefore decided to go abroad. It was not difficult to get employment for him because of the long years of experience as a specialist mathematics teacher. He was appointed as a Mathematics teacher at Bishops, High School Guyana in October 1984 and served there until June 1988.

His famous quotations during this time were:

'When you fail to prepare yourself, you prepare to fail'
"You don't get something for nothing"

He decided that it was time particularly in the interest of his own children's education that the family should move to U.K. He, accompanied by his wife and children, migrated to U.K. in June 1988. Once again, after many years, my wife and I had the good fortune of meeting and associating with Mr Balayogan and his family. After a short spell, he was able to resume his teaching career in U.K. It is said that for all the good deeds one has done in the past, you will get rewarded. As a realisation of this fact, he was appointed as a mathematics teacher at Stepney Green School in London. He continued as a teacher for 11 years until July 2001. Recognition for his dedication, hard work and commitment soon came and he was appointed as a mathematics Lecturer at Enfield College, London which position he held from 2001 to July 2002 when he retired. However, being a very active man, he never wanted to stop imparting knowledge. Hence, he carried on until his last day, giving private tuition in mathematics. He did not do this just for money, even whatever money he got, he spent most of it towards charity for needy students, known and unknown in Sri Lanka. It is no exaggeration that until his demise, he had helped numerous children in poor backgrounds towards their educational needs including some totally unknown but most deserving in Sri Lanka. One such family had remarked that they will keep Mr Balayogan's photograph in place of Gods' pictures and pray. Such is his large heart, generosity, charitable deeds and kindness, which know no limits or restrictions. His main purpose of continuing to give tuition was for this reason and the other as a service to impart knowledge. He was truly doing his duty of a Teacher-Guru in a noble profession.

He had always been a happy family man. It is to the credit of both him and his late ever-loving caring wife, that they had brought up two wonderful, intelligent, responsible, lovely children. They had instilled in them, good values, with the flavour of our customs, culture, tradition, language, religion etc. Their children are now well settled. Sobitha is married to Sashikumar. They are blessed with Adhavan and Aradhen. Barathan is recently married to Janaki.

Every thing went well for Mr Balayogan and family until the tragedy struck on the fateful day of 25th May 2008 when Mrs Seethaluxmi Balayogan passed away. Life had never been the same as before since that day for the whole family and in particular for Mr Balayogan. For him, life without her was completely and totally void. They had been married for over 35 years.

Despite this unbearable and irreplaceable loss, he carried on his life with the comfort and consolation of his children, their spouses and in particular the 2 grandsons who had been his live-wire. Most of all, I believe, that he lived until Barathan got married. His mission accomplished. However, his vision of charity work still remains and now falls on the children.

In one way, he had somewhat a full and complete life. We have to thank God for this mercy. What is sad and shocking, is that his death was sudden and one totally unexpected. Yet what is good, is that it was very peaceful and whilst in sleep. Only people who have done good deeds and meritorious service deserve such a death, perhaps one in a million.

உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் உலகத்தால்
உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன்

He who lives truly in his own heart,
truly lives in the hearts of all people

அன்பு இலார் எல்லாம் தமக்குறியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிற்ரக்கு
The unloving belong only to themselves,
but the loving belong to others to their very bones

Mahatma Gandhi said, "I see only good things in a person. I too have many faults in me, how then would I be able to criticise others"

It is true of Mr. Balayogan's character. Mr Balayogan was deeply religious. He was a regular devotee of the London Sri Murugan Temple, Manor Park, East Ham. I can go on and on about the good qualities of Mr Balayogan. All good things have to come to an end one day or other.

He who is hidden, who has entered into the cave of hearts of hearts cannot be seen with the external eyes, he is seen with the eyes of the soul. Without beginning, without end he is not destroyed when his body is destroyed.

He will live with us forever and ever.

Let me end with the quotation from Shakespeare:

"His life was so gentle and the elements so mixed in him that nature might stand up and say to the entire world that this was the man"

He will be sadly missed but fondly remembered.

On my own behalf including my wife, I wish to extend our deepest sympathies and heartfelt condolences to his son, daughter, brothers, sisters, son-in-law, father-in-law, brothers-in-law, sisters-in-law, daughter-in-law, grandchildren, and all other relatives and friends across the world.

திரு. பாலமோகன் இறைவனடியில் இருக்கும் தனது அன்பு அகலாத மணவியுடன் சேர்ந்து விட்டார். இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டார்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்”

He who lives his life in this world as he should,
ranks with God in heaven.

Om Shanthi Om Shanthi Om Shanthi

Cumarasamy Sithamparapillai

09-01-2011

MESSAGE FROM HIS ELDEST BROTHER .....

My memory goes back to 1942 January 29th, the day my brother was born when I was three years old. All the eleven children of the Soorippillai family studied at Gnanasariya College and all the seven boys studied at Hartley College which is an unbreakable record for Hartley College. When I told this at a meeting of the Hartley College Executive Committee meeting, Mr. F. Balasingam former principal of Hartley College replied back saying that it is not only a record for Hartley College but it is also a record for Mr & Mrs Soorippillai to have produced seven sons to study at Hartley College. When my youngest brother, Mr. S. Balasingam joined at Hartley College, late Mr. K. Pooranampillai asked him whether there were any more to join in the future! We were very lucky to have studied at Hartley College for 26 long years during the time of late Mr. Pooranampillai from 1948 – 1974.

Balayogan was a clever student at Hartley College, was a senior prefect and entered the University of Peradeniya in July 1963. He really failed the interview at that time to enter the Engineering Faculty which was a blessing in disguise thereby over 10,000 students have benefitted by his teaching and tuitions.

He started tutoring at Point-Pedro to two students whilst studying Advanced-Level in 1961 which no one of us knew about and he continued to give tuitions for almost fifty years, until his death. I paid only Rs. 125 as examination fees for him to sit for his London Advanced Level examinations in June 1961 and he passed all the 4 subjects. He sat for his Ceylon Advanced level in December 1962 and I called him to Colombo and gave an advertisement in the Sunday Observer paper regarding tuitions. Five parents replied to him to come to give tuitions to their children.

One letter came from Welikade prison from A.S.P.Johnpillai requesting my brother to go to his police quarters to give tuition to his son. He was imprisoned for taking part in the first coup of 1962. He pitied for him and went not only to give tuition to his son but my brother also went to see his father in prison. This shows the simple, humble and good qualities of my brother at the age of 20 and he charged Rs.10 per hour only. I bought him a second hand cycle for Rs.50 so that he can give tuitions in Colombo.

He entered the Ceylon University in 1963 and he joined Good Shepherd Convent, Kandy after his graduation. He was the only male teacher at this convent. This shows the high confidence that they had in him.

I asked him to apply for several posts in the Government Department but he only wanted to become a teacher. I told him that teaching is a noble profession but that is the job where you join as an assistant teacher and retire as an assistant teacher, without any promotion at that time. Several teachers have retired as assistant teachers only. But he only applied for teaching posts.

While he was teaching at Kandy, he used to come to Karaveddy by mail train on Fridays to give tuitions to our relations on Saturday and Sunday and returned back to Kandy by the Sunday mail train. He settled all the debts of my father and continued to help my parents financially.

Immediately after his marriage, he took my daughter to Kokuvil in January 1974 and admitted her to Kokuvil Hindu College where both my brother and wife were teaching. My daughter lived with them for 3 years. His daughter Sobitha was born in December 1974.

He missed his death twice. In 1977, he travelled by the morning Yarl Devi train from Fort to Jaffna with my daughter. At Polgahwella, thugs stopped the train and started to assault passengers when they got off on the platform side. My brother and my daughter got off from the other side and walked through paddy fields and got into the Anuradapura bus that stopped. But they changed their minds and got down opposite the Kekirawa Police Station as the O.I.C was known to my brother in law, later Mr. S. Ganeson (former HQ Inspector of Police, Killinochchi) who saved their life by taking them to Anuradapura refugee camp. We were highly worried about them for 5 days without knowing their whereabouts till they reached Jaffna.

He was a very hard working teacher and was promoted as lecturer in 1982 and was posted to Aluthgama Teachers' Training College. He narrowly escaped the July 1983 ethnic violence as he was on leave during that period. This frustration made him leave Sri Lanka to go to British Guyana in 1984.

He came to Colombo on the 6th of July 2010 and went to Kokuvil to see his father in law who was 96 years old, healthy and hearty and his three brother in laws' families. He stayed with them for a week. He then went to Karaveddy to see his aunt, Mrs Thambipillai (mother of Gnanavel). Late Mr. Thambipillai (Principal Puloly Valayutham Mahavithiyalayam) had supported him through his university education.

He went to Batticaloa to see his late brother Balasundaram's family and then to Kandy. He had got his first appointment in Kandy and still maintained his links from then. He visited all his relations and friends in Sri Lanka and helped most of them financially.

He was invited as a Guest of Honour for the Centenary celebrations of Kokuvil Hindu College where he and his wife taught for more than ten years. I told him to wear a tie but he refused and told me 'Balayogan master ai tie kattinaal thaan theriyumo?' He was very simple right through his life.

I took him to Hartley College Executive Committee meeting on the 25th of July 2010 as an observer only but without discussing anything with me, he got up and told that his wife died of chalk dust entering her lungs and therefore in memory of his wife, he was prepared to meet the full cost of the installation of white boards to replace the blackboards and also agreed to pay for the cost of pens each year. Later, I came to know that he had also promised white boards to Kokuvil Hindu College.

Before he left Colombo to London, he called the Moratuwa Undergraduate Engineering students he helped every month and gave post dated cheques from July 2010 to January 2011. He has promised to everyone that he will be coming back to Jaffna in June 2011 and told his son on the 29th of December 2010 to reserve an air ticket to go to Sri Lanka in June 2011. But I think he has really booked a seat to go to heaven to join his wife and not to Sri Lanka.

I am not happy to put my younger brothers' names as 'late' in my obituary notice. I pray to God to take me instead of my younger brothers who had done and will do a better service to humanity than me.

I expected my younger brothers to do my last rites but it has happened the other way around and I have come all the way from Sri Lanka to pay my last respects to my beloved brother.

'I say good bye sweet prince'

'May his soul rest in peace'

S Balachandran
Eldest brother

சிவமயம்

அண்ணாவின் நெணவுகள்

நான் கடைசி மகனாக ஆறு ஆண்குழந்தைகளுக்கும் இரண்டு பெண் குழந்தைகளுக்கும் பின் பிறந்தவன். எனக்குப் பின்பு இரண்டு பெண் பிள்ளைகள்.

அண்ணாவிற்கு எனது ஞாபகம் நான் பிறந்ததில் இருந்து தெரிந்தாலும் எனக்கு அவரை சுவயதாக இருக்கும் பொழுதுதான் முதல் ஞாபகம். எனக்கு நெருப்புக் காய்ச்சல் 5-வயதில் வந்தபொழுது என்னை தனது முதுகில் கூம்து கோயில் சந்தையில் இருக்கும் மீசை அப்பாவிடம் மருந்து வாங்க இரவு 11மணிக்கு தூக்கிச்சென்றார். அன்றில் இருந்து அண்ணா எனது வாழ்வில் ஒரு இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டார். இந்த நெருப்பு காய்ச்சலினால் நான் எனது குடும்பத்தில் ஒரு தனி இடம் பிடித்துக்கொண்டேன். அம்மாவின் வார்த்தைகளில் கூறினால் “அவன் வருத்தக்காரன் அவனை ஒன்றும் ஏசவேண்டாம்”. என்று கூறுவா.

அண்ணா கூட என்னை என்றும் கண்டித்ததோ, ஏசியதோ இல்லை. எல்லா சகோதரங்களையும் ஏசிவிடுவார். ஆனால் எனக்கு மட்டும் தனிமரியாதை. அடுத்ததாக அண்ணாவின் ஞாபகம் நான் O/L பாஸ்பண்ணியபோது, அண்ணா ஓவ்வொரு சமியும் காலையில் யாழ்தேவியில் கண்டியில் இருந்து ஊருக்கு Tuition சொல்லிக் கொடுக்க வருவார். அந்த முறை O/Lல் திறமாக சித்தியடைந்திருந்த எனக்கு ஒரு புது சேட் பெட்டியில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. நீலம் சிவப்பு கோடு போட்ட சேட். இன்றும் நினைவில் இருக்கின்றது. ஏனெனில் இது தான் நான் முதல் முதல் போட்ட புது சேட்.

அண்ணாவின் மூன்றாவது ஞாபகம் அவர் பல்கலைக்கழகம் முடித்து வேலைசெய்யத் தொடங்கிய பொழுது எமது குடும்பப் பொறுப்பு முழுவதையும் தானே ஏற்றுக்கொண்டார். நாங்கள் மொத்தமாக 11 சகோதரங்கள். ஆனால் அண்ணாவைப் பொறுத்தவரை அவருடன் சேர்த்து பதின்மூன்று பிள்ளைகள். ஏனெனில் அவர் ஜூயா அம்மா அவர்களின் கடைசி காலத்தில் அவர்களை தன் பிள்ளைகள் போலவே பாதுகாத்தார்.

“ஜூயா எங்கள் பதினொரு பிள்ளைகளையும் எவ்வளவு கல்டப்பட்டு வளர்த்திறுப்பார்” என அடிக்கடி கூறுவார். எங்கள் 7 பேரையும் வடமாகாணத்தில் இருக்கும் சிறந்த பாடசாலையான Hartley க்கு அனுப்பி எவ்வளவு கல்டப்பட்டு படிப்பித்திறுப்பார்” என கூறினார்.

எங்கள் குடும்ப வழக்கப்படி இனையவர் களிற்கு முத்தவர் கள் உதவி செய்வார்கள். இதில் ஒருவரும் விதிவிலக்கு இல்லை. ஆனால் அண்ணாவோ இதில் இருந்து ஒரு படி மேற்சென்று அவருக்கு முத்தவருக்கும் உதவி செய்து

இளையவர்களுக்கும் உதவி செய்தார். மற்றவர்களுக்கு உதவும் குணம் எங்கள் பரம்பரைப் பழக்கம். ஜியாவின் சகோதரர்கள் கார்த்திகேக பெரியப்பா. பல்பேருக்கு Tuition ம் கொடுத்தார். தமிழ்ப்பிள்ளை சின்னையா, பல்பேருக்கு பணத்தவியும், Tution ம் கொடுத்தார். ஆனால் அண்ணாவோ ஒருபடி மேலே போய் ஊருக்கு பணத்தவியும், Tuition செய்தது மட்டுமல்லாமல் உலகிற்கே பணத்தவியும், வரவைழை கொடுத்தார். சிங்கப்பூர் தொடக்கம் சிவபூர் வரை இவ மத மொழி வேறுபாடின்றி பல உதவிகள் செய்தார். நாங்கள் அறிந்த வரை சிவபூரி ஆசிரியர்களுக்கு சீருடை வழங்கியதாகக் கூறினார். ஆனால் இப்பொழுது தான் நாங்கள் அறிகின்றோம் ஆறு ஆசிரியர்களின் மாதாந்த ஊதியத்தைக் கூட இவர் தான் கொடுத்துதலினார் என்று. இவரிடம் கிட்டத்தட்ட 10,000 மாணவர்களாவது வரவைழை படித்து முடித்திருப்பார்கள். பணத்தவி பேற்றவர்கள் நாங்கள் அறிந்தவரை 38பேருக்கு மேல். இதில் அண்ணாவுடன் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த சிங்கள தோழனின் குடும்பம் கூட அடக்கம். “இந்த காலத்தில் காக இருப்பவர்கள் உதவி கேட்டாலும் செய்யமாட்டார்கள் ஆனால் அண்ணா அவர்களைத் தேடிப் போய் அவர்கள் கேட்காமலே நான் அனுப்புகிறேன் என கூறிவிடுவார்” இது அண்ணாவுடன் பழகியவர்கள் சொல்லக் கேட்டது. இப்படி கொடுத்த அண்ணாவின் மறைவு தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கே ஓர் பேர் இழப்பு. கடைசி காலங்களில், தான் தமிழ்மக்களிற்கு தன்னால் இயன்ற உதவி செய்ய வேண்டும் என விரும்பினார்.

அண்ணா வழமையாக பல தத்துவங்களைக் கூறுவார். இந்த பூமியில் பிறந்தவர்கள் ஒழுங்காக வாழ்ந்தால் அவர்களுக்கு மறுபிறப்பு தேவையில்லையென்று கூறுவார். இந்த பிறப்பில் செய்யும் நன்மைகளும் தீமைகளும் இந்த பிறப்பிலேயே எல்லோரும் அனுபவித்து விடுவார்கள் எனக் கூறுவார். பழைய காலத்தில் தான் மறுபிறப்பில் அனுபவிப்பார்கள். ஆனால் இந்தக்காலத்தில் அவரவர் செய்வதை உடனே அனுபவிக்க வேண்டிவரும் என்பார். இதற்கு பல உதாரணங்களைக் கூறுவார். இந்த நம்பிக்கையோ என்னவோ அண்ணா இப்பிறப்பில் செய்த புண்ணியத்தால் ஒருவித கஸ்டமுமில்லாமல் இயற்கையாக இறவனாடி சேர்ந்தார்.

அண்ணாவுடன் நாங்கள் கூடிப்பிறந்தது நாங்கள் செய்த பாக்கியமே எம்மையெல்லாம் துன்பத்தில் ஆழ்த்திவிட்டு இறைவனுடன் கலந்துவிட்ட அண்ணாவின் ஆன்மா சாந்தியடைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

அன்புத் தமிழ்
சிங்கம்

கண்ணீர் அஞ்சலி

யோக நிலையடைந்த

யோகன் : பாலயோகன்

தரும சொருபியாய்த் தழைத்து வாழ்ந்த

ஒருவனேயென் உயர் மருமகனே!

“மீளாத் துயிலில் ஆனான்” ஸண்டனின்

ஆஹாச் செய்து கேட் டியேன் வாடினேன்!

வாடினேன் வாடி வாய்விட் டமுதேன்.

மகள் சீதாவும் மருமகன் நீயும்

புகழ்ப்பட்ட தாரியாய் பொருந்திக் கற் பித்தீர்!

ஆண்டு பலவாக அமர்ந்து ஸண்டனிலே

வாழ்ந்தீர் எமக்கும் வாரி வழங்கினீர்!

தூழும் விதியால் சுடர்க்கொடி யவள் செல

நானும் தெரியாது நலிந்து சுழன்றனை!

மகனும் மகனும் மருகனும் மருகியும்

நிழலாயிருக்க நிமிர்ந்த நீ யாழ்வங்தே

கொக்குவில் வீட்டில் தக்க விருந்தினனாய்

மைத்துனருடனே வாழ்ந்தனை வாழ்த்தி!

எனையும் நூறாக வாழ்ந்திட வாழ்த்தினை!

கொக்குவில் இந்து நூற்றாண்டு விழாவையும்

தக்க திருமுருகன் தர்மதா பனங்களையும்

பார்த்த பின் பிறந்தவூர் துண்ணாலை சென்று பின்

ஸண்டனை அடைந்து சென்றனை இறையடி!

மறவோம் யோகனே! மறவோம் - நீயே!

இறையடி சாந்தியாய் என்றும் வாழுதியே!

அருமை மாமன்

புலவர்யனி ஸவ. க. சிற்றுஸ்பலம் தூசிரியர்

வட்டங்களி, தென்னாள்.

சென்றணயோ சிவலோகம்..... சீதாவுடன் வாழு.....

நம்ப முடியவில்ல! நாங்கள் திகைத்து விட்டோம்!!
 உங்கள் இனிய உயிர் - உறக்கத்தில் பிரிந்த செய்தி
 எங்கள் இதயத்தை - இறுக்கிப் பிழிந்ததையா!
 இந்த வருடத்தில் - இனும் ஆறு மாதத்தில்
 “சொந்த இடம் வருவேன்” - என இனிதே சொன்னதெல்லாம்
 மெய்யாகுமுன் ஏனோ - மீளாத் துயில் கொண்டாய்?
 சென்ற வருடம் நீங்கள் - இங்கு வந்த வேளை உங்கள்
 அன்பு மழையில் - நனைந்தோமே நாங்களெல்லாம்!
 அந்த மழை இங்கு - இனி வருமா எங்களுக்கு!
 சொந்தங்கள் எல்லோர்க்கும் - தூணாகித் தோள்கொடுத்து,
 திறுமையிகு மாணவர்க்குத்-தொகை தொகையாய் உதவி செய்து
 அறப்பணிகள் பலவற்றால் - வள்ளலாய் வாழுந்துவிட்டு.
 சென்றணயோ சிவலோகம்! - சீதாவுடன் வாழு!

சிவலோகத்தில் சாந்தி பெறுக!

அன்புடனும், பாசத்துடனும்,
 மைத்துனர் சி ஸ்ரீஸ்கந்தராசாவும்
 குடும்பத்தினரும்
 இனுவில், யாழ்ப்பாணம்

“கல்வியில் சிறந்த ஆசான்
எல்லோருக்கும் உற்ற நண்பன்”

கல்வியில் சிறந்த ஆசானாகி,
அநிவோளி பரப்பி,
இல்வாழ்க்கையில் சிறந்த பண்பாளாகி
நற்புதல்வரைத் தந்து
எல்லோர்க்கும் உற்ற நண்பனாகி,
ஏற்றந் தந்து,
எல்லையில்லா ஆனந்தம் கொண்டு
அமர்ராணார்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

திரு. திருமதி. சிவானந்தராஜா,
செட்டிகுறிச்சி,
பண்டத்தறிப்பு
2011. 01. 08.

கல்விக்காம் தன்னை அர்ப்பணித்த காலத்தின் குலவிளக்கு

கரவெட்டியூர் தந்த காலத்தின் பரிசாக,
ஹாட்லிக் கல்லூரி உவந்த கல்விப்புள்ளாக,
தரமான பேராதனைப் பேறாகிய விருதாக,
தாங்கிய அனுத்தம் ஆசிரியர் வணங்குதலாக,
பரவுதிரு கொக்குவில் இந்துவின் பேராசானாக,
பாலிக்கும் இலண்டனில் கல்விக்கு வித்தாக,
இரவு பகலாகத் தமிழ்தம் கல்விக்கு உரமாகி
இகமதை அழவைத்த அத்தானே! அவசரப்பட்டுவிட்டர்களே!

ஏன் அத்தான்? என்னதான் இருந்தாலும்,
கோனாகி, “பால்” குடும்பத்தை விட்டு விட்டு
வானாள அவசரமாய் வரம் தந்து போன்றிருக்கள்?
தேணாகும் வார்த்தைகளும், தெவிட்டாத கணிதமும்
தேராக வடம்பிடிக்க ஒரு வாழ்வையும் தந்தீர்கள்!
பேனாவில் பொக்கிஷுமாய் பேறாம் அறிவுலகை
பெட்டகமாய் தந்து விட்டு புறப்பட்டு விட்டிருக்களே!
நானிருக்கப் பயமில்லை! நமக்கோரு குறையில்லை!
நமக்குப்பலரிருந்தும் நான் தனித்து விட்டேனென்று
என்புருசி அழுதது எனக்குப் புரிகிறது அத்தான்!
அன்பான அக்காவும் தனிமையில் அங்கிருக்க
அதனைத் தாங்க முடியவில்லையோ! சரி சரி!
ஏன் அத்தான்! இனிக்கதைத்து என்ன பிரயோசனம்?
அக்காவுடன் நலமாக இருங்கள்! சாப்பிட்டிர்களா!
உடம்பை ஒழுங்காக கவனியுங்கள்!

உங்கள் மிதிலையில் சிவஞானராஜா, கிருணவேணி,
ஆரபி, சிவகுகன், துளசி வலஜி,
ஆணைக்கோட்டை வீதி,
கொக்குவில் மேற்கு
கொக்குவில்.

09.01.2011.

வாழ்வீர்கள் வரமாக எம்மொடென்றும்..

கண்ணின் மணிபோல எமைக் கருதிய எம் மாமா
வின்னகம் காணவென விரைந்தோடிச் சென்றதேனோ?
மண்ணில் நல் வண்ணமாய் வாழ்ந்தது போதுமென்றா?
பொன்போல் நீர் நேசித்த எம் அத்தைனய காண்பதற்கா?

காணாமல் இருந்திருந்தால் கடந்திருப்போம் துயரம் தனை
- இப்போது

மீளவே முடியாமல் மீட்டுகின்றோம் நினைவுகளை
பல கதைபேசி இங்கு நாம் களித்திருந்த நாட்களை
நினைத்துப் பார்க்கிறோம் விழிகள் நிறைந்து வழிகின்றன.

அன்பே உருவான எம் அருமை மாமா நீங்கள்
எம் இனிய அத்தைக்காய் துடித்த விதம் நாமறிவோம்
ஈருடலும் ஒருபிராய் இசைந்து வாழ்ந்த வாழ்வு காண
இறைவனடி சேர்ந்தேரோ விரைந்து?

இருந்தும் இறந்தோராய் வாழும் மனிதர்களில் காலம்
கரைந்தாலும் வாழ்வீர்கள் எம்மோடிது சத்தியம்
தரிசான பல வாழ்வில் தண்ணீர் ஊற்றினீர்
தரணியில் வாழும் உங்கள் தலை சிறந்த நாமம்

மருமக்கள் என்றேமை வாயார் அழைக்க இனி
யாருண்டு எமக்கு? வாழிவிலது வெற்றிடம் தான்
இறுதியாய் ஒரு முறை உம்முகம் பார்க்க முடியவில்லை
சிறுகில்லையே எமக்கு பறக்க .

விழிநீர் சொரிந்திட இதயமும் உடைந்திட
இறுதி விடை சொல்கின்றோம் மாமா - நீங்கள்
தேயாத நிலவென தீபமென தெய்வமென
வாழ்வீர்கள் வரமாக எம்மொடென்றும்

அன்பு மருமக்கள்
திருமதி ஆரபி சிவகுகன்,
துளசி, வலஜி.

சீதாவைக் கண்டங்கு பெறுகந்து சாந்தியே!

உந்தன்	பிரிவினால்	எழுந்த பல	எண்ணங்கள்
எந்தன்	மனப் பதிவைப்	பின்னோக்கி	மீட்டின
திருமணம்	பிள்ளைகள்	வெளிநாடு	என உங்கள்
பெருமனப்	பதிவுகள்	வரிசையாய்	வந்தன!
செல்வச்	சன்னிதி	முருகனே	சாட்சியாய்
செல்வியாம்	சீதாவைத்	திருமணம்	செய்தனை!
சுந்தரப்	பேர்த்தியா	ரும் மனம்	மகிழ்ந்திட
எந்தையும்	தாயும்	நாமும்	மகிழ்ந்தனம்!
முருகன்	அருளால்	இன்பமாய்	வாழ்ந்தனை!
அருமைக்	குழந்தைகள்	இருவரைப்	பெற்றனை!
அரும்பணி	செய்து நல்	லாசிரிய	ராகினை -அப்
பெரும்பணி	தொடரவே	வெளிநாடும்	சென்றனை!
சோபியை	பரதனை	நன்றாய்	வளர்த்தனை!
கோபுரம்	என உயர்	கல்லியும்	ஊட்டினை!
யாருமே	மெச்ச நல்	மணவினை	ஆற்றினை!
ஆருயிர்த்	தந்தையாய்	மாமனாய்	வாழ்ந்தனை!
எங்குமே	ஆசிரியம்	ஆர்வமாய்ச்	செய்தனை!
ஆங்கதை	கய(ா)னாவில்	பிரிட்டனில்	செய்தனை!
ஈங்கு உம்	நிதியெலாம்	தருமத்துக்	கீந்தனை!
ஏங்கிறார்	இங்குளோர்	தாங்குமோ	நெஞ்சமே!
பிள்ளைகள்	வாழுநல்	வசதிகள்	செய்தனை!
பேரர்	பிறந்ததும்	பெரிதும்	மகிழ்ந்தனை!
பேரன்பி	னால் பல	பரிசுகள்	தந்தனை!
ஆதவன்	ஆரூதன்	அன்பில்	தினைத்தனை!

அக்காவுக்	கேற்ற நல்	அத்தானும்	ஆகினை!
எக்காலமும்	அவர்	அருகில்	இருந்தனை!
பிற்காலம்	நோயுற்று	நலிவற்ற	போதிலும்
பற்றோடும்	பலப்பல	வசதிகள்	செய்தனை!
அக்காவின்	மறைவுதான்	அதிர்ச்சியும்	ஆனதோ!
அவரிலா	வாழ்வென்ன	வாழ்வென்று	ஆனதோ!
சொந்த ஊர்	வந்ததால்	சோகம்	நிறைந்ததோ!
அந்தோ உன்	தூக்கத்தில்	இதயமே	நின்றதோ!
நீர் செய்த	பணிகளால்	இதயங்கள்	வாழ்த்திடும்!
சீர் செய்து	சிறப்பாகப்	புகழ்பேசி	வாழ்ந்திடும்!
சிவப்பணிகளோ	உம்மைச்	சிவலோகம்	சேர்த்திடும்!
சீதாவைக்	கண்டங்கு	பெறுக நீர்	சாந்தியே!

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!

அன்பு மறவாத,
மைத்துனர் சி.ஞீஸ்கந்தராசாவும்,
குடும்பத்தினரும்.
இனுவில்.
யாழ்ப்பாணம்

என்றும் நீங்காத சில நினைவுத் துளிகள்....

- ◆ ஸ்ரீ வங்காவில் வாழ்ந்த காலங்கள், குஞ்சியையா, குஞ்சியம்மாவின் மாறாத அங்பு கொண்ட பெருமகன்.
- ◆ குஞ்சியையாவின் புத்திமதிகளுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடந்த பெறாமகன்.
- ◆ எனது பிள்ளைகளையும் தனது சகோதரர்களாய் நினைத்து நடந்த காலங்கள்
- ◆ விவாகத்தின் பின்பும் குடும்பமாய் இணைந்து நடந்த சம்பவங்கள்
- ◆ ஒவ்வொரு நத்தார் அன்றும் நாள் முழுவதும் எங்கள் வீட்டில் செல வழித்த நேரங்கள்
- ◆ கயானாவிலிருந்து வந்து குஞ்சியையாவின் பிரிவை தாங்க முடியாது தவித்த நாட்கள்
- ◆ இங்கு எனது கடைசிமகனும் நானும் வந்தபொழுது சொல்ல முடியாத அளவிற்கு செய்த உதவிகள்
- ◆ எனது எண்பதாவது பிறந்த நாளன்று கலந்து கொண்ட இனிய நினைவுகள்
- ◆ எனது குடும்பத்தார் யாவருக்கும் காட்டிய அங்புத் தொல்லைகள்
- ◆ இறுதிவரை என் இரண்டு பேர்ப்பிள்ளைகட்கும் அன்போடு ஊட்டிய கணித பாடங்கள்
- ◆ குஞ்சியையாவின் பேர்ப்பிள்ளைகளேல்லாம் நல்லாய் வரவேண்டுமென ஜாக்கமளித்த புத்திமதிகள்
- ◆ குஞ்சியம்மா என்று அன்போடு அழைத்து அடிக்கடி தோலைபேசியில் பேசிய வார்த்தைகள்
- ◆ இறுதியில் 24.12.10இல் அதிக நேரம் பேசியவை 25.12.10இல் சந்தித்த நேரம் 25.12.10இல் எனக்கு அனுப்பிய பரிக
- ◆ இவையெல்லாம் நீங்காத நினைவுகள்
- ◆ இவர் கயநலமற்ற சேவைகள் செய்தவர்
- ◆ தன்னைப்போல் பிரிநும் வாழ வேண்டுமென எண்ணம் கொண்டவர்
- ◆ இதது கை தெரியாமல் உதவின் செய்தவர்
- ◆ பெற்றோரைப்போல் “விருந்தோம்பலை” பின்பற்றியவர்
- ◆ பழையவற்றை மறவாமல் நன்றியோடு நினை கூறந்தவர்
- ◆ இவையெல்லாம் ஒருங்கமைந்த வழிகாட்டி எம் யோகர்
- ◆ உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கும் உங்கள் அங்பு குஞ்சியம்மா

Seven Kings
UK.

திருமதி. ம. தாழு

சிவபதம் அடைந்த (பாலயோகன்) யோகண்ணாவிற்கு எங்கள்

இதய அஞ்சலி

எமது வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன?

பல்வேறு காலகட்டங்களில் எமது வயதிற்கு ஏற்ப வெவ்வேறான பதில்களை நமக்கு கூறிக் கொள்கின்றோம்.

இந்த உலகை ஒரு பேரிலும் பொருள் தோற்றி இயக்கி, அழித்து வருகின்றது. என்று நம்பில் பலர் ஆதாரங்களுடன் ஏற்றுக் கொள்கின்றோம். அறிவிக்காமல் அறியும் இந்தப் பேராற்றலுடன், அறிவித்தால் அறியும் சிற்றாற்றல் உடைய நாம் ஒன்றுபட நம்மைப் பண்படுத்திக்கொள்வதோ நமக்குக் கிடைத்த வாழ்வின் பயன் என்று நாம் கேட்டுச் சிந்தித்துந் தெளிவடைகின்றோம். இந்த உள்ளது நோக்கத்திற்கு அனுகூலமான எமது இயல்புகளை நற்பண்புகள் என்றும் தடையானவற்றைத் தீய குணங்கள் என்றும் சான்றோர் வகைப்படுத்தி உள்ளனர்.

இவற்றில், நற்பண்புகளின் உறைவிடமாக வாழ்ந்தவர் யோகண்ணா, அவர் எமக்கு வழிகாட்டியாக அன்பின் மற்றும் அறிவின் சிகிரமாக இருந்து மறைந்தார். இவ்வாறான ஒரு சகோதரனுடன் நாம் பிறப்பதற்கு முற்பிறப்புக்களிலின் புண்ணியங்கள் பல செய்திருக்கவேண்டும். தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய வாழ்வியல் நூலாகத் திகழ்வது திருக்குறள். ஒரு மணிதனின் நந்துணங்கள் யாவை என்பதை வியத்தகு முறையில் வள்ளுவர் ஒழுங்குபடுத்த உள்ளார். திருக்குறள் நெறிக்கு ஒர் உதாரண மனிதனாக யோகண்ணா வாழ்ந்தார்.

யோகண்ணா முருகன் மீது பக்தி உள்ளவர். தேவையானவற்கஞக்குக் கரவாது கொடுப்பார். இந்த ஒரு குணங்களுமே நம்மை இறைவனுடன் சேர்க்கும் என்று அருணகிரிநாதர் கீழ்க்கண்ட கந்தர் அனுபுதியில் குறிப்பிடுகின்றார்.

கெடுவாய் மனனே கதிகேள் கரவாது
இடுவாய் வழவேல் இறைதாள் நினைவாய்
சடுவாய் நெடு வேதனை தூள் படவே
விடுவாய் விடுவாய் வினை யாவையுமே

யோகண்ணாவின் பூத உடல் மறைந்தாலும் அவரது நினைவு எம் இதுபக் கமலத்தில் என்றும் அணையாது. அவரது ஆன்மா சாந்தி அடைய எல்லாம் வல்ல நுணுவில் குளக்கட்டு பிள்ளையார் திருவருள் பாலிப்பாராக.

அன்பான்,

தங்கவேல், ரதி (சிட்டி, ஆஸ்ரேவியா.)

அன்பு சித்தப்பா....

சித்தப்பா, சீதா Aunty, சோபியடன் கொக்குவிலில் வாழ்ந்த பகுமையான ஆண்டுகள் 1974, 75, 76 என் வாழ்வில் மறக்க முடியாத காலம். அங்கே தான் அன்பு, அரவணைப்பு, அறிவு எல்லாவற்றையும் முழுமையாக பெற்றேன். அவர்கள் Guyana போகும் வரை எனது பாடசாலை விடுமுறைக்கு தவறாது Kokuvil போய்விடுவேன்.

சீதா Aunty தான் சித்தப்பாவின் முதலு எலும்பு! பலம்! இருவரும் எங்களுக்கு நல்ல குரு, ஆசை பெற்றோர், சிறந்த சகோதரன், பெருமைப்படவேண்டிய மகன் பல பேருக்கு தெரியாத சிறந்த சமூகத் தொண்டன் என இருவரையும் வர்ணித்துக்கொண்டே போகலாம்.

சித்தப்பா அவருடைய உயர் கல்வியை, அவரின் சின்னையா (Mr. Thambipillai) உதவி மூலமே பெற்றார் அதன் பிரதிபலிப்பாகவே ஆசிரியராக தன் வாழ்வை தொடங்கியது முதல் இறுதிவரை தன் சேவையை மாணவர்களுக்கு வழங்கி வந்தார். அவர் உலகில் எந்த மூலைக்கு போனாலும் அங்கு ஒரு Student அவரை வரவேற்க, உதவி செய்ய காத்திருப்பார்கள்!

நான் தேர்ந்தெடுத்த என் இல்லற வாழ்வை பலர் எதிர்த்தார்கள், என்னை ஒதுக்கினார்கள், ஆனால் சித்தப்பா, சீதா Aunty முதலில் ஏற்க மறுத்தாலும் பின்பு புரிந்து கொண்டு என் குடும்பத்தை ஏற்று அன்பு செலுத்த தொடங்கினார்கள். சீதா Aunty 1974 முதல் எம்மை விட்டு பிரியும் வரை என் பிறந்த நாளுக்கு வாழ்ந்து மடலும் பரிசும் அனுப்ப தவறுவதேயில்லை. இதே வழக்கம் என் மகனுக்கும் தொடர்ந்தது.

என் மகன் Professional Qualification முடிக்க முன்பு Academic Qualification UKல் பேற வேண்டும் என் ஆலோசனையும், ஊக்குவிப்பும் கொடுத்தவர்கள் சித்தப்பா, சோபி மற்றும் சசி. அவரின் ஆசையை உமேஷ் முடிக்க முன்பு அவர்சென்று விட்டார்.

சித்தப்பா, சீதா Aunty நாட்டை விட்டுபோன பின் மூன்று முறை மட்டும் அவரை சந்தித்தேன். முதல் தடவையாக இந்தியாவில் குடும்பத்துடன், இரண்டாவது முறை விமான நிலையத்தில் இருவர் மட்டும், கடைசியாக கடந்த ஜாலை தனியாக எங்களுடன் தங்கிய 6 நாட்கள்.

சித்தப்பா! உங்களை உயிர் உள்ள வரை மறக்க முடியாது. நீங்கள் காட்டிய பாசம், அறிவுரைகள், கற்றுக் கொண்ட பாடங்கள் என் வாழ்விற்கு கிடைத்த பொக்கிஷம்.

அப்பாவின் குடும்பத்தில் என்மேல் அன்பு செலுத்தியவர்கள் இருவர். சித்தப்பா மற்றும் கிருஷ் சித்தப்பா. ஏன் இருவருமே எங்களை தவிக்கவிட்டு சென்றீர்கள் உங்கள் இருவர் குரல்களும் தொலைபேசியில் கேட்காதா! என ஏங்கித்தவிக்கிறேன்.

Rathey Ganesh & Umesh.

எப்போது வருவீர்கள்.....?

முப்பது
வருடமாய்
முகம்
காணாத உறவு.....
யோக சித்தப்பா!
இவ் வருடம்
இலங்கையில் - எமது
இல்லத்தில் - எம்
சித்தப்பா....!
என்ன ஒரு கணிவான பேச்சு
கணவானான நடத்தை
கண்கள் கலங்க
வைத்த
பாச உறவு..!
அடுத்த வருடம்
உன் வீட்டில்
விருந்துண்பேன்
என்றீர்கள்
காத்திருந்த போது
காலன் கவர்ந்த செய்தி
காதைக் கிழித்து வந்தது
உணர்வை
உறைய வைத்தது !
இதயம் இடிந்து போனது !
சித்தப்பா....!
உங்கள் பணத்தில்
படித்தவர்கள் நாங்கள்
உங்கள் பணத்தில்
உலகை பார்த்தவர்கள் நாங்கள்
நீங்கள் இன்று
நீண்ட உறக்கத்தில்
உறவுகளை எல்லாம்
ஒன்றிணைத்த நீங்கள்
இன்றில்லை சித்தப்பா....!

என்
அக்கா சோபிதாவையும்
பரதனையும்
படிப்பின் உச்சத்திலும்
பண்பின் உச்சத்திலும்
இருத்தி
வாழ்வின் இலக்கை அடைந்து
விட்டுத்தான் - நீங்கள்
விடைபேற்றிருக்கிறீர்கள்.
உலகம் உங்களை
என்றும் - ஓர்
உயரத்தில் வைத்துத்தான்
பார்க்கிறது.
நல்லதொரு தந்தை !
நல்லதொரு ஆசான் !
நல்லதொரு பாதுகாவலன் !
நல்லதொரு பரோபகாரி !
இன்றில்லை.....
இனிபில்லை.?
ழுவுலக தேய்வம்
வானுலகம் சென்றதா...?
ஆனால், எனக்கொரு
கவலை
சித்தப்பா.....!
நானும் வளர்மதியும்
உங்களுக்காய்
அயத்தப்படுத்திய விருந்திற்கு
எப்போது வருவீர்கள்..?

பாசமுடன்
பாலசுந்தரம் மயூரன்
(பெறாமகன்)

**SPEECH DELIVERED AT THE CREMATORIUM
BY NITHARSHA KULAVEERASINGAM
ON 9TH JANUARY, 2011.**

I would like to start by thanking everybody for being here and sharing an emotional day with us. I would just like to say a few words about my periappa. I can't believe that he's actually gone. I didn't expect him to leave so soon. He was an amazing man and an excellent teacher. Whenever he came around to our house, he tells us about the bus journey. He was a very jolly man. He was kind and helpful to everyone. He tells us that he thinks about his time with periamma and about how he misses her everyday so now at least we can be sure that he is right beside her taking on a whole new world together just like how they made a wonderful life here on earth and blessed all of us with love and knowledge. Periappa has always been a giving and sharing person, he has shown each one of us here at some point that he will always step forward when asked for help, he actually has made a lot of his students realise and reach their full potential.

Periappa was only two days away from 2011. Unfortunately, he wasn't here to witness the birth of the New Year. Periappa sent us all in to the New Year with all his blessings even though he is with us no more, he will forever live in our hearts, and he will forever be part of our memory which we will always cherish.

God bless your soul, may you rest in peace.

குரியவம்சம் ஈந்த பாலகூரியன்.....!

பால(ர) யோகம் ஒன்று
காலமானது,
கல்வியாகம் ஒன்று
களம் இழந்து போனது -!

மனக் கணிதம் ஒன்று
மரணித்துப் போனது;
மார்கழி மாதத்து முப்பதாம் நாள்
கல்விச் சூரியன் ஒன்று
உதிக்க மறுத்தது....!

பாலகர் எல்லாம்
புத்தகப் பைகளுடன்
வாசலில் தான்
திக்கித்து நிற்க....
எல்லாருக்குமாய்
திறந்த புத்தகம் ஒன்று
திடீரென்று தன்பக்கங்களை
மூடிக் கொண்டது....!

ஆம்.....!
புரியாத புதிராய்த்தான்
உந்தனது பிரிவு....?
யாருக்கும் சொல்லாமலேயே
விடை பெற்றுக் கொண்டாய்!

எதையும் சொல்லிச் சொல்லித்தான்
செய்வாய்....
செய்வதை எல்லாமே சொல்வாய்!
கள்ளமற்ற குழந்தையாய்த்தான்
ஒழிப்பதற்கென்று ஒன்றும்
உன்னிடத்தில்
என்றுமே இருந்ததில்லை....!

யாரும் அறியாப் போழதில்
எந்த மாயான் வந்து
உன்னை அழைத்தது....?
ஒருவருக்கும் சொல்லாமலேயே
போனாய்....?

தடயங்கள் தெரியாமல்
தரணியை நீத்தாயே,
பாலா....!
நீ போட்ட
கல்விப் பாலமது
தடம் புரண்டு போனதுவே....!

முடிக்கப் படாத பாடங்களுடனும்
திருத்தப் படாத விடைகளுடனும்
தத்தவிக்கும் மாணவரை
என்ன சொல்லித்
தேற்றுவது.....?

கரவேட்டி தந்த கணிதவியலாளனே...!
கணக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதென்றால்
போதும் உந்தனுக்கு
கணக்கற்ற ஆஸ்திரம்
கண புரண்டோடும்....!
கற்றவை எல்லாம்
கசடறத் தான்
மற்றவர்க்கு ஈவாய்...
“நிற்க அதற்குத் தக”....
என நிமிர்ந்து நிற்கும் மாணவரை

(டாக்குத்தரை, என்சினியரை, எக்கவுண்டரை)
“அவன் என்னட்ட படிச்சவன் பாருங்கோ...”
என மார்பு தட்டிச் சொல்லாய்....;
முச்க நின்று போனாலும்
உன் பெருமிதப் பேச்கக்கள்
இன்னும் எம் காதுகளில்.....!

படிக்கும் பிள்ளை என்றால்
 பிடிக்கும் உந்தனுக்கு
 சொல்லிக் கொடுக்க
 “சோக்” கும் தேவையில்லை
 “பிளக் போர்ட்” டும் தேவையில்லை
 “என்ன “டவுட்” என்றாலும்
 எப்பவும் அடிக்கலாம்
 என்பாய்
 ரெலிபோனில் கூட
 உந்தனது போதனைகள்
 சாதனைகளாய் மாறும்
 கணித வல்லுனனே....!
 எதற்காக உந்தன்
 வல்லமையை இழந்து
 நீண்ட துயில் கொண்டாய்...?

திட்டிட்டபடி தான் உன்வாழ்க்கை
 நர்த்தனமாய் நகரும்,
 ஆனால்.... இறுதியாய்
 ஊரைப் பார்க்க வென்று
 நீ போட்ட திட்டம் மட்டும்
 பொடியாகிக் போனது வேன்....?

உத்தமியின் ஆசை
 உந்தன் வழி மாற்றியதோ....?
 அன்று உந்தன் பாதியைப் பிரிந்தபோது
 அன்றிலாய்த்தான் நின்றிருந்தாய்
 இன்று மீதிப்பணி முடிந்ததென்று
 இணையுடன் கலந்தாயோ....?

கலை உலகம் தான்
 உன் பணி கண்டதா...?
 குடும்ப வாழ்விலும் நீ
 பூரண கும்பமே....!

தாய்க்கு தலைமகன் போன்ற தோரணை!
 உடன் பிறந்தோரைக் கூட இருந்து
 தாங்கிக் கொண்ட அனுசரணை!
 இல்லற வாழ்வை நல்லறமாக்கி

இனிதே நடாத்திய கரிசனை:
அதற்குச் சாட்சியாய்
இரு கட்டும் விழிச்சுடர் பூரணை!
இனி என்ன வேண்டும் என்றா...
இனிதாக விடை பெற்றாய்....?

ஆங்குபல ஏழைகட்கு எழுத்தறிவித்த
ஆற்றலோனே
உணைத் தொட
அந்தக் கூற்றவன் கூட
கூகித் தான் போயிருப்பான்
இல்லாவிடில்
நித்திரையில் வந்து ஏத்து உந்தனை
பெளத்திரமாய்
கொண்டு செல்லான்....?
ஆம்....!
கூரியவம்சம் ஈந்த பாலகூரியனே
போன இடம் எல்லாம்.... நீ
தேடிய விழுச்செல்வம்
ஒளிப் பாதையாய் வழி சமைக்கும்

அதில் ஆயிரம் பூக்கள் மாரி
பொழிந்திருக்கும்....!
சென்று வா.....!
மீண்டும் பிறப்பு உண்டேல்
இன்னுமோர் கூரியனாய்....!
அதுவரைக்கும் உந்தன்
ஆந்தம் சாந்தி வேண்டி
அடிபணியும்

உடன் பிறவா சகோதரி,
பிரேமா சிவபாலராசா ஆசிரியை.

எனது உயிரினும் மேலான நண்பன்

பாலயோகனுக்கு எழுதும் கண்ணீர் அஞ்சலி!

நண்பன் பாலயோகனின் திடீர் மரணச் செய்திகேட்டு வார்த்தைகளே எழாமல் தவிக்கும் எனது உள்ளம். அவரைப் பற்றி இலங்கையில் கேட்டறிந்திருந்தும் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும் வாய்ப்பை இறைவன் தர மறுத்துவிட்டான். நானும் மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாக ஆசிரியனாக இலங்கையில் கடமையாற்றிய நேரம் அமரரின் ஆசிரியத் திறமையைப் பற்றி அறிந்திருந்தேன். ஆனால் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எமக்கு இலங்கையில் கிடைக்கவில்லை.

நான் இங்கிலாந்தில் மேற்படிப்பை முடித்து கயானாவிற்கு வேலை நிமித்தம் சென்றபோது அமரர் பாலயோகனின் குடும்பத்தைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பை இறைவன் கொடுத்திருந்தான். ஆண்டுகள் வேறாக இருந்தாலும் நாம் இருவரும் ஒரே நாளில் தான் இப்புவலகை வந்தடைந்தோம். இந்த நாளில் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் நல்வாழ்த்துக்களை வழங்கிக் கொள்வதில் எவ்வருடமும் தவறியதில்லை. இற்றைக்கு இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக எனது உயிரினும் மேலான நண்பனாக மட்டுமல்லாது எனது பிள்ளைகளின் குருவாகவும், அவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் ஆசானாகவும் இருந்து வந்துள்ளார். எம்முடைய குடும்பத்தின் நன்மை தீமைகளில் பங்கேற்றுக் கொள்வது மட்டுமல்லாது. தீமைகள் வந்த நேரம் எமது மனதுக்கு ஆறுதல் கூறி தன்னால் ஆன உதவிகளைச் செய்தார். இவரிடம் கல்விகற்ற மாணவர்கள் கல்வியில் பெரிய தராதரங்களை பெற்றது மட்டுமல்லாது வாழ்க்கையிலும் மேம்பாடாக விளங்குவதைக் காணலாம். அந்தத் திறமை இவருக்கு அர்ப்பணமாகின்றது. பல சகோதரங்களைக் கொண்ட ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவனாக இருந்தாலும், மற்றவர்களை எல்லா நிலையிலும் கல்வியிலும் செல்வத்திலும் எல்லோருக்கும் உதவி செய்து மேம்பாடான நிலைக்குக் கொண்டு வந்ததை எம்மால் காணக் கூடியதாய் இருக்கின்றது. இது மட்டுமல்லாது இலங்கையில் போரினால் பாதிக்கப்பட்டு மேற்படிப்பைத் தொடர முடியாத பல பிள்ளைகளுக்கு மேற்படிப்பை மேற்கொள்வதில் பண உதவிபுரிந்து இன்று அவர்கள் பட்டப்படிப்பில் இறுதி அடைந்திருப்பதை நாம் அறிவதோடு மட்டுமல்லாது சென்ற வருடம் தானே நேரில் சென்று அவர்களை நேரில் பார்த்து மனச் சந்தோஷப்பட்டதை நான் அறிவேன்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு மகான் இவ்வுலகை விட்டு இறைவனாடி சேர்ந்தது எம் எல்லோருக்கும் பெரிய இழப்பாகும். நான் உயிரினும் மேலான நண்பனை இழந்து தவிக்கின்றேன். இன்னும் இவரிடம் கல்வி கற்று நல்ல மேம்பாடான நிலைக்கு வரவேண்டிய பல மாணவர்கள் அவரை இழந்து தவிக்கின்றார்கள்.

அவர் இன்னும் பலருக்கு தன்னால் ஆன உதவியை செய்வதற்கு என்னி இருந்தாரோ அவர்கள் எல்லோரும் அவரின் உதவியை இழந்து தவிக்கின்றார்கள். என்றாலும் வாழ்க்கையில் ஒரு பூரணத்துவமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, இன்று அமைதியாக இறைவனாடி சேர்ந்துவிட்டார். அவரின் ஆன்மா மீண்டும் பிறவாழ்வு பெற எல்லாம் வல்ல இறைவனை நாழும் பிரார்த்திப்போமாக!

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!

நண்பன்,
பே. வாதவூரர்.

முத்த சோதர் யாலயோகன்.....

“அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல் வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது”

குறள் 45 - இல் வாழ்க்கை - அறத்துப்பால்

இல் வாழ்க்கை பண்புடையதாகவும் பலனுடையதாகவும் விளங்குவதற்கு அன்பான உள்ளாழும் அதையொட்டிய நல்ல செயல்களும் தேவை.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

குறள் 50 - இல் வாழ்க்கை - அறத்துப்பால்

தெய்வத்துக்கென எத்தனையோ அருங்குணங்கள் கூறப்படுகின்றன. இவ்வுலகில் வாழுவேண்டிய அறநெறியில் நின்று வாழ்கின்றவன் வானில் வாழ்வதாகச் சொல்லப்படும் தெய்வத்துக்கு இணையாக வைத்து மதிக்கப்படுவான்.

இத்தகைய திருவள்ளுவரின் போய்யா மொழிக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவர் அமரர் பாலயோகன்.

நான் முன் செய்த நற்பயன் காரணமாக 1982/83 ஆண்டுகளில் இவருடன் இணைந்து கடமைபுரியும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அன்று முதல் எனது வாழ்க்கையில் ஒரு முத்த சோதரன் போலவே பழகினேன். எனது இல்லறவாழ்க்கை எனும் புத்தகத்தின் முதலாவது அத்தியாயத்தில் இவரது முக்கிய பங்கு உள்ளது. எமது திருமணத்தை முன்னின்று நடத்தி வைத்தார். எனக்கும் என் மனைவிக்கும் தகுந்த நல்வழிகளைக் கூறியுள்ளார்.

எமது தாய் நாட்டில் நடைபெற்ற அனர்த்தங்களின் காரணமாக, இடைக்காலத்தில் எமக்கிடையே இருந்த தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டன.

மீண்டும் இலண்டனில் சந்தித்தோம். மிக்க மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். எமது பிள்ளைகளின் கல்வி மேம்பாட்டில் முக்கிய பங்கு ஆற்றியவர்.

எங்கள் குடும்பத்துக்கு ஒரு நல்வழி காட்டியாக, நண்பனாக ஆசானாக, அருமை அண்ணராக வாழ்ந்தவர் அமரர் பாலயோகன், கலங்கரை விளக்கு அணைந்துவிட்டது.

பொதுவாழ்வில், வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள குழந்தைகளுக்கு வாழ்வின் ஆதாரமாக விளங்கியவர் அவரை இழந்து திக்கற்றவர்களாக நிற்கிறார்கள். இன்று அவர்கள் மேய்ப்பனை இழந்த மந்தைகளாக கலங்குகின்றார்கள். இவர் செய்வதைச் சொல்லவர் அல்லர்.

எமது தாய் நாட்டிலிருந்து, சிறார்களின் தொலைபேசி மற்றும் மின்னஞ்சல் கிடைக்கப்பெறும்போது தான் தெரியவருகிறது எத்தனை பிள்ளைகளுக்கு கல்வி கற்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறார் என்பது, இவர் ஒர் ஏணியைப் போன்றவர். இவர் கல்வி எனும் ஏணியில் ஏற்றிய மாணவர்கள் பலர். எல்லாவிதமான துறைகளிலும் இன்று சிறந்து விளங்குகிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரிலும் இவரின் விம்பம் தெரியும். இவரின் கல்வி எனும் விருட்சத்தில் பலர் பயன்பெற்றுள்ளார்கள்.

நானும் எனது மனைவியும் இவரைச் சிறிது காலங்களுக்கு முன்னர் அவரது வீட்டில் சந்தித்தோம். எமக்கு அப்போ அறிய முடியவில்லை. இதுதான் எமது கடைசிச் சந்திப்பு என்று அத்தருணத்திலும் எமது குடும்பத்துக்கு நல்வழிகளைக் கூறினார்.

காலன் இவ்வளவு விரைவில் இவரைக் கவர்ந்து விடுவான் எனக் கணவிலும் எண்ணியதில்லை. இவரின் ஆத்மா என்றென்றும் எம்மை வாழ்த்தும். எமது இறுதி முச்சுவரை இவரின் நினைவு எம்மைவிட்டு நீங்காது.

அவரின் ஆத்மா அவர் என்றென்றும் விரும்பிய வாழ்க்கைத் துணைவியின் ஆத்மாவுடன் கலந்துவிட்டது. அவர்களின் அன்புச் செல்வங்கள் சோபி, பரதன் இருவரும் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற நந்தியினர்களாகவுள்ளனர். அவரின் பிள்ளைகளும், உறவினர்களும் மனச்சாந்த பேற வேண்டுகிறோம். அவரின் ஆத்மா இறைவனின் திருவடியில் நிம்மதியடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

கண்ணீருடன் எழுதும்.

க. மாலகிழுஷ்ணன் குடும்பம்.

கரவெட்டியூர் பாலயோகன் மாஸ்டர்.....

அமைதியான உறுக்கத்திலேயே மீளாத்துயிலை அனைத்துக்குகொண்ட காலஞ்சென்ற பாலயோகன் மாஸ்டரைப் பற்றி சில வரிகள் கூற அவருடைய இறுதி அஞ்சலிக் கூட்டத்தில் சந்தர்ப்பம் தந்ததை நான் பெரும் பாக்கியமாகவே என்னுகிறேன்.

நாங்கள் இருவரும் கரவெட்டிக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். எனது சிறுவயது முதல் எனக்கு அவரை நன்றாகத் தெரியும். அதே சிரித்த முகமும், உதவி செய்யும் குணமும் அன்று தொடக்கம் அவரின் இறுதிக் காலம் மட்டும் நிலைத்துள்ளது.

ஆசிரிய உலகத்தில் அவர் உயர்ந்து விளங்கினார். மெழுகுவர்த்திபோல் தன்னைத் தானே ஏரித்து மாணவர்களுக்கு கல்வி என்னும் பெரும் பொருளை, மறக்கமுடியாத ஒரு மாணிக்கத்தை கொடுத்துள்ளார். சிறார்கள் மனதில் பதியும் வண்ணம் கணிதத்தை மிக அழகாக, விரிவாக சொல்லிக் கொடுப்பதற்கு அவருக்கு நிகர் அவரே. எனது குடும்பத்திலும் எனது முத்த அக்காவில் இருந்து எனது பிள்ளைகள் வரை அவரிடம் கல்வி கற்கக் கூடிய பாக்கியம் எங்களுக்குக் கிடைத்தது. கணிதத்தில் அவருக்கு. இருந்த ஈடுபாடும் ஆழந்த அறிவும் எவரையும் வியக்க வைக்கும். அன்னாரின் மனைவி சீதா அன்றி, இறந்தபின்பும் அதே வீட்டில் பிள்ளைகளிற்கு பாடம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்தில் தனியாக இருந்து கிட்டத்தட்ட இரண்டரை வருடங்களாக அப்பணியை நடத்திவந்துள்ளார். இறுதி வரை அவ்வீட்டிலிருந்தே சிறார்களுடன் தன் கணித அறிவை பகிர்ந்து அவர்களுக்கு ஊட்டி காலமானார், சுருக்கமாகச் சொன்னால் இப் பணி அவர் இரத்தத்தில் ஊறிவிட்டதென்றே கூறலாம்.

மற்றவர்களுக்கு தன்னாலான பண உதவி செய்வதிலும் அவர் ஒரு நானும் பின்வாங்கியதில்லை. பல மாணவர்களிடம் பணம் வாங்காமலே கல்விச் செல்வத்தையும் கற்பித்துள்ளார். இலங்கையில் பல ஏழைக் குடும்பங்களைத் தோள் கொடுத்து தாங்கியும் வருகிறார். அவரது வலதுகை கொடுப்பதை இடு கை அறியாது என்றே கூறலாம்.

தன் வீட்டிற்கு வருபவர்களை அன்புடன் உபசரிப்பதற்கு இக் குடும்பம் இணையாகாது. இன் முகத்துடன் வரவேற்று விருந்தோம்பல் செய்வதிலும் இவர்கள் என்றும் பின் நிற்பதில்லை. யாராவது கவலையுடன் சென்றால் அவர்கள் கவலைகளை கேட்டறிந்து ஆவன செய்வார்கள். தங்களாலான உதவிகளைச் செய்வதில் என்றும் தயங்குவதில்லை.

இவர்கள் குடும்பம் எங்கள் திருமணத்திற்கு செய்த உதவியையும் நான் மறக்க முடியாது. திருமண அழைப்பிதழ் கொடுக்க சென்றவுடனேயே தாங்கள் தான் அரியதரப் பலகாரம் செய்து தருவோம் என்று அன்புடன் முன்வந்து செய்து தந்தார்கள்.

இறுதியாக தகப்பனை இழந்து துயருறும் பிள்ளைகளுக்கு நான் ஒன்று கூறவிரும்புகிறேன். சோபி, கண்ணன், அப்பா உங்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார் என்று கவலை கொள்ளலாம். அவரை நீங்கள் இனி பார்க்க முடியாது என்று கண்ணீர் விடலாம் ஆனால் உண்மையிலேயே இப்படி ஒரு சிறந்த தகப்பன் உங்களிற்கு கிடைத்ததற்கு கடவுளுக்கு நீங்கள் நன்றி கூறவேண்டும். அவர் உங்களிடத்தில் என்ன எதிர்பார்த்தாரோ, எதை விரும்பினாரோ, அதை நிறைவேற்ற மனதில் வைராக்கியம் கொள்ள வேண்டும். அவர் பாதச் சுவடிகளைப் பின்பற்றி நடக்க முயற்சிக்கவும் அதை அடைய ஆண்டவனை பிரார்த்திக்கவும். இது உங்களுக்கு என்றும் மன அமைதியை கொடுக்கும் என்பதிலும் உங்கள் எத்ரகாலம் அவர் ஆசியுடன் என்றும் சிறந்து விளங்கும் என்பதிலும் ஜயமேயில்லை.

சில பேர்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கும் அமைதியான இறப்பு இவருக்கு உறக்கத்திலேயே, மிக அமைதியாக நீள்துயில் கொள்ளக்கிடைத்தது அவரது சிறப்பான வாழ்க்கையே காரணம்.

சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

திமர் மறைவினால் துயருறும்
திரு. திருமதி. சிவானந்தராஜா குடும்பம்.

Our Dearest Balayogan Master,

Last but not least I would like to dedicate a few lines to him,

Smiling face and open arms
Sincere words of love and care
Were your marks of loving charm
That drew hundreds to you near.

Several roles you played so well
As son, brother, husband, father, grandfather,
friend and teacher
Spending all your time and strength
In the service to one and all

Gold and silver you didn't care
Sincere love and service to all
Wished to have from you for sure
That will heal, all of them, who are dear

You are not lost but gone before
That we may follow your path
In sincere service love and care
Opened for us to see and follow

**From your
Loving
Mr & Mrs Sivanantharaja & Family**

BALAYOHANNAN'S FUNERAL SERVICE TRIBUTE

When Sobi asked me to say a few words about Yogannan I did not know what to say, but when I sat down and started to think about him and his good work I managed to gather useful information on his life.

I know Balayogannan in three stages.

At karaveddy, in Sri Lanka as a much senior person who finished University and teaching in Kandy.

In Guyana, South America as a co teacher.

And thirdly in UK as a responsible father and a teacher.

After his marriage he lived at Kokuvil with Seetha Acca. We visited them often and Balayogannan and Seetha acca always invited us with a kind heart and provided us with food, etc. When my eldest daughter Archana was born in 1983, Annan and Sobi visited us on the 31st day without informing us. He always had a special affection towards his relatives. My youngest brother Keerthy lived with Annan & his family for about four years when he was working at Peoples Bank, Chankanei. During this time Annan treated my brother as his own brother and provided him with everything for a comfortable life.

Secondly there were about eighty Srilankan families living in Guyana, South America with different jobs. We all lived as one family and visited each other whenever needed. There again he was very helpful to many families in many different ways, helping children with their education, helping parents with useful advice. During this period my youngest brother Keerthy lived in Guyana for about a year, again Annan was very helpful in many different ways including financial help. When we lived in Guyana, my father was shot and killed in Sri Lanka in 1987, annan and his family were very supportive to us and we shared our sadness with them.

Thirdly, they settled in London four years before we arrived in UK. When we arrived annan & family was the first one to visit us.

Whenever Annan meets me and my family he always talks about the children's education and their future. As teachers, they always treated other children like their own children. I am very happy to say that Annan did not forget those who helped him and his family in the past, and made sure that we knew that he was always there. For us this was his best characteristic.

We met Annan a few weeks back in an engagement ceremony. He sat next to us and talked about our children, grand children and their education. I thank Sobi family and Kannan family for giving me this privilege of sharing a few words about Annan. Annan passed away very peacefully while he was sleeping, my family and I take this opportunity to pray for Annan to rest peacefully and pray for their children Sobi, Kannan and for their families to put the trust in God and live a life that would please Annan & Seetha Acca.

We are always going to miss him as a brilliant Mathematics teacher, as an advisor, and as an elder brother to our family.

Thamu Daniel Sathiamoorthy

அமர் யாலயோகனுக்கு எங்கள் கண்ணீர் அஞ்சலி

நிழலாகும் உன் நினைவலைகள் எம்
நெஞ்சில் சுழலாக வந்து மோத
எழில்பாடும் உன் இனிய பண்பை
என் கண்ணீரால் சொல்ல வந்தேன்

அமரர் யோகண்ணனுடன் இரண்டு ஆண்டுகள் ஒரே
அறையில் தங்கி இருக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அந்த
இரண்டு ஆண்டுகளில் அவர் என்னை தனது சொந்த
தம்பியாக எண்ணி என்னுடன் பழகிய காலத்தை
ஒருபோதும் மறக்க முடியாது

அவருடன் பழகியதிலிருந்து அவரின் மென்மையான
உள்ளம், உதவி செய்யும் மனப்பாங்கு, அவர்
கல்விக்கு கொடுத்த முக்கியத்துவம் என்பவற்றை
அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது

உதவி செய்வது விளம்பரம் ஆகிக்கொண்டு இருக்கும்
இந்தக் காலத்தில் அவர் செய்த உதவிகள் அவர் இறக்கும்வரை
அவருடைய பிள்ளைகளுக்கே தெரியாது

அவர் இறந்த செய்திகேட்டு தாயகத்தில் அவரின்
உதவியால் படித்துக்கொண்டு இருக்கும் மாணவர்கள்
விட்ட கண்ணீரில் இருந்துதான் அவர் எத்தனை
மாணவர்களுக்கு கல்வி கற்க உதவிசெய்தார் என்று
அறியக் கூடியதாக இருந்தது

அவர் வலதுகையால் செய்த உதவி இடதுகைக்கு
தெரியாது இருந்தது. அவர் ஒரு விளம்பர விரும்பியல்ல
அவர் கடந்து வந்த பாதையை ஒருபோதும் மறந்தவர்
அல்ல. அவர் தாயகத்தில் இருந்த காலத்தில்
வறிய மாணவர்களுக்கு இலவசமாக கல்வி கற்பித்தார்
அவர் தனது கடைசி மூச்சவரை கல்வியறிவை பரப்புவதில்
சுடுபட்டு வந்தார்.

அவர் எமது பழையூடு பாடசாலைகளாகிய ஞானசாரியார் கல்லூரி, ஹாட்லிக் கல்லூரிகளின் அபிவிருத்திற்கு நிதியுதவியளிக்க ஒருபோதும் பின் நின்றது இல்லை.

இப்படியான சிறந்த சுயவிளம்பரம் இல்லாது வறிய மாணவர்களின் கல்விக்கு உதவிய நல்ல உள்ளாம் எல்லாம் வல்ல இறைவன் நிழலில் அமைதியடைய பிரார்த்திப்போமாக.

மண்ணில் வாழ்ந்தோர் மாண்பது இயல்பாயின்
மாண்புடைய கொருந்தகையே மாண்டனையே
மாளவில்லை உன்புகழ் நிலைநிற்கும் உம்
மாணவர் மனங்களில் என்றென்றும்

முத்தையா கணாதன்

LOSS OF A PHILANTHROPIST AND BELOVED FRIEND

My Association with Balayogan spans more than 40 years. I came to know him when he got married to our neighbour Seetha at Kokuvil and I started to move with him very closely after he joined the tutorial staff of Kokuvil Hindu College in 1972. I was teaching Chemistry and Pure Mathematics for GCE (AL) classes while Balayogan taught Pure Mathematics for GCE (AL) classes and Mathematics for other classes. As both of us taught Pure Mathematics, we used to discuss various aspects of Pure Mathematics teaching during our free time. He was also a marking examiner for GCE (AL) Pure Mathematics and he shared his marking experience with me which helped me to provide guidance to our students to achieve good examination results.

While teaching at KHC, he was selected to a committee which was preparing a new syllabus for Mathematics at Curriculum Development Centre in Colombo. As a result Balayogan was popular with the Education Department officials in Colombo. He used his influence to get myself enrolled as a marking examiner for GCE (AL) chemistry. Although I met him at school every day, I made it a point to visit his home during weekends for a leisurely chat with him and his family, and our friendship grew strongly day by day. When I went to Nigeria in 1981, I missed his company & our leisurely conversations a lot and eagerly waited for a chance to meet him again. When I returned to Kokuvil in 1983, I participated with my family in the first birthday celebrations of his son Bharathan. Balayogan went to British Guyana with his family in 1984 to take up a teaching appointment and returned to Sri Lanka in 1988.

During one of our evening conversations he told me that he wanted to go to Australia or the UK to educate their children, Sobitha and Bharathan. He finally decided to move to the UK as his daughter Sobitha preferred the British education. In the UK Balayogan and his wife Seetha had been teaching for more than 20 years. I met Balayogan and his family after 18 years when I came to the UK in 2001 on a short holiday. I renewed our cordial friendship after I migrated to the UK in 2004 and once again started to visit him as often as possible.

He was a talented and gifted mathematics teacher. Balayogan is a household name in East London and its suburbs due to his ability to coach students of all abilities in Mathematics. He has helped a large number of our Tamil children to achieve their full potential and to reach top positions in various fields. It is a remarkable achievement. He gave tuition in Mathematics and used a good part of his earnings to do charity work besides generously helping relatives and friends in need of financial support. He had a golden heart and his generosity is beyond words. For example, he sent more than £400 every month to educate poor students of Kokuvil Hindu College who were studying in various universities. He and his brother contributed more than one million rupees to renovate a temple and to build a house for the priest of a temple in his native place Karaveddy. He was doing all this philanthropy work while living in a modest house in East Ham leading a very simple life with his wife and children. He is a noble man and it is very difficult, if not impossible, to find such a kind hearted & generous person amongst us. I am very lucky to have had the chance to get to know Balayogan and his family very closely and I will miss him terribly. He was a devoted teacher, devoted husband, devoted father and devoted grandpa.

May his soul rest in peace

**Kanagasabai Chanthramowleesan
Retired teacher
Kokuvil Hindu College**

ஓர் நண்பகிள் நிலைவு

அன்பான பாலயோகா! என் அருமை நண்பா!
பண்பான ஆசானே பரமன் அருள் பெற்றவனே
பதைபதப்பு இல்லாது பக்குவமாய் போனவனேயுன்
பாரியார் பறந்த திசை தேடியா சென்றாய் நீ

வாழ்ந்த போது நீயொரு குழந்தை மண்ணிலே
வீழ்ந்த போது நீயொரு மகான்
எத்தனை காரியங்கள் செய்துவிட்டாய் சத்தப்படாது
அத்தனையும் என் காதிலே பாய்ந்து மனத்திலே சென்று
உன்னை மகானாக்கியதே

என்னைக்காணும் போதெல்லாம் சாந்தலிங்கம், நான்
அது செய்தேன், இது செய்தேன், என்பாய் குழந்தைபோல
மகனுக்கு என்ன செய்தேன், மகனுக்கு என்ன செய்தேன் - கும்பிடும்
கோவிலுக்கு என்ன செய்தேன், கொக்குவில் இந்துவுக்கு என்ன செய்தேன்
திசையறியா சிறார்களின் கல்விக்கு என்ன செய்தேன்
என்றெல்லாம் சொல்வாயே குழந்தை போல

உன் மனைவி சீதா என் உடன்பிறவா சகோதரி
கண்ணியமான ஒரு ஜீவன் கடமை தவறாப் பெண்ணரசி
அந்நியோன்னியமாய் நீங்கள்

அருமையாகக் பெற்ற விருக்கூழுந்துகள்
சோபியையும், பரதனையும் அவர் தம் துணைவரையும்
பேரரையும் தவிக்க விட்டு
வீணாக ஏன் சென்றீர் விரைந்தோடி இங்கு
காணாத எதைக் கண்டு சென்றீயர் அங்கு

பெற்றவருக்கு பெருமை தந்து நல் மகவாகி, உற்றாருக்கு உறவாகி
மற்றாருக்கு மாண்பு தந்த பண்பாகி
கற்றாரை காழுற வைத்த கண்ணியனேயுன்
வற்றாத நதி போன்ற கல்வியூட்டல்
நிற்காது நீண்டு செல்லும் வழிதான் என்ன?

ஆசானாக ஆரம்பித்த உன்வாழ்வு
பேராசானாகவே கடைசிவரை சென்று முடிந்தது
கடமையே கருந்தனம் என்ற உன்னை
கடமை தவறாது கவர்ந்து சென்ற காலனையுமுன்
கடமையுனர்வ கவர்ந்து விட்டதோ!

அனாலும் நண்பா, வாழும் போதெல்லாம் - நீயொரு குழந்தை
மறைந்தபோது நீ யோர் மகான்.

அன்புடன் நண்பன்,
சாந்தலிங்கம்.

எங்கள் பாலயோகன் மாஸ்டர்!

உயர் திரு பாலயோகன் மாஸ்டர் அவர்கள் இவ்வகைவிட்டு வேறுலகம் சென்றுவிட்டாலம், அவரது நினைவுகளும், அவராற்றிய தொண்டுகளும் என்றென்றும் எம்போன்றவர்களின் மனதில் கூடவே சீதார்ச்சாரின் நினைவுகளுடன் சங்கமித்தபடியே பசுமரத்தாணிபோல் நிலைத்திருக்கும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

எனது பாடசாலை வாழ்க்கையில் ரீச்சர், மாஸ்டர் இருவருமே மறக்கப்பட முடியாதவர்கள் அதுபோலவே எனது பிள்ளைகளான சான்றோன், மேலோன் இருவருமே மாஸ்டரின் மாணவர்களாக இருந்ததனையிட்டு பெருமைப்படுகின்றார்கள். கூடவே இருவரின் இழப்பையுமிட்டு கவலையும்தான் என்ன செய்வது? விதி வலியது.

ஆண்டாண்டு தோறும் அமுதபுரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தீர் வேண்டாம் நமக்கும் அதுவழியே..... என்ற ஒளவையாரின் ஒளத்த மொழிக்கேற்ப, ஒளிவு மறைவுகளின்றி உண்மையின் கசப்பினை நாமெல்லோருமே ணர்ந்துதானே ஆகவேண்டும்.

பாலயோகன் மாஸ்டரை பற்றி நினைத்தாலே அவரின் விடா முயற்சியும் உழைப்பும் அவராற்றிய தொண்டுகளுமே என்மனக்கண்முன்னே வருகின்றன. ஆரம்ப காலத்தில் அவர் கொக்குவில் இந்துவில் படிப்பித்தபோது வீட்டில் பிரத்தியேக வகுப்புக்களை முதலில் ஆரம்பிக்கவில்லை. ஆனால் தமிழ் மாணவர்களை முன்னேற்ற வேண்டும் என்ற நலன் கருதியே அவர் வீட்டிலே பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்க ஆரம்பித்தார். எத்தனையோ வசதிகுறைந்த மாணவர்களிற்கு இலவசமாகவும் தவிரவும் சம்பளத்தை குறைத்தும் படிப்பித்துவந்தார் இப்போது இவ்வுலகை விட்டுச் செல்லும் வரைக்கும் இவ்விதமான உதவிகளை அவர் திறம்ப செய்து வந்தது மாத்திரமல்லாமல் அவரது மறைவுக்குப்பின்னரும் கூட அவர் செய்த உதவிகள் தொடர ஆவன ஏலவே செய்தும் வைத்துள்ளார்.

பத்து சகோதரங்களைக் கொண்ட குடும்பத்தில் வழிவந்த ஆசான் என்பதாலேயோ என்னவோ அவர் சமுதாயத்தின் பல கஷ்டங்களையும் நெளிவு சுழிவுகளையும் இலகுவில் இனங்களுடைர்ந்து உரிய நேரமறிந்த எல்லோருக்கும் உதவிகள் செய்து வந்தவர் என்பது நீங்கள் அனைவருமே அறிந்த விடயமாகும்.

மேலும் எது பாலயோகன் மாஸ்டர் அவர்கள் கரவெட்டியை பிறப்பிடமாகவும் கொக்குவிலை திருமணபந்த வாழ்விடமாகவும் ஆரம்ப கல்வியை கரவெட்டி ஞானசாரியாரிலும் உயர் கல்வியை பருத்தித்துறை ஹாட்வி கல்லூரியிலும் பட்டப்படிப்பை பேராதனை பல்கலைக்கழகத்திலும் மேற்கொண்டு பின்னர் அஞ்சிதம் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி விரிவுரையாளராகவும் உடுப்பிட்டி மெரிக்கன் மிசனிலும் யாழ் கொக்குவில் இந்துவிலும் தென் அமெரிக்க கயானாவிலும் ஸண்டன் ஸ்டெப்னி கிரீனிலும் அசிரியராகக் கடமையாற்றியும் தவிரவும் தொடரந்தும் வீட்டில் இருந்தவாறே பிரத்தியோயமாக வகுப்புக்களை மாணவர்களிற்கு நடாத்திக்கொண்டே இருந்தார் அவர் இறக்கும்வரை.

பாலயோகன் மாஸ்டர் ஏராளம் மக்களுக்கு உதவிகள் செய்திருக்கின்றார் இருந்தும் நான் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சிறிய நிகழ்வினை இங்கு கூறினால் எல்லோரும் மாஸ்டரின் மாஸ்டரின் நல்ல மனதினை புரிந்து கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும் என நினைக்கின்றேன். ... அதாவது ஒரு நாள் எனது முத்த மகன் சான்றோனை மாஸ்டரிடம் ரியூசனிற்கு வீட்டிட்டு வகுப்பு முடிய அவரை முக்கியமான கிறிக்கற் பயிற்சி ஒன்றிற்கு கூட்டிக் கொண்டு போகவேண்டியிருந்தது. ஆனால் ரியூசன் முடிய அவரைக் கூட்டி வர நான் போன வழியில் எனது கார் பழுதாகிவிட்டது எனக்கோ என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை உடனே மாஸ்டரிற்கு போன செய்து நடந்ததை சொன்னேன் அப்போது மாஸ்டர் என்னிடம் நான் எங்கே நிற்கிறேன் என்று கேட்டார் நானும் கிட்டத்தான் நிற்கிறேன் என்று சொன்னதும் எனது காரினை எங்காவது பாதுகாப்பாக நிற்பாட்டி விட்டு உடன் வரும்படி கூறினார் நானும் உடனேயே அப்படியே செய்துவிட்டு போனபோது மாஸ்டர் தனது காரின் சாவியினைத் தந்து சொன்னார். “என்ற காரினை எடுத்துக்கொண்டு போய் சன்றோனை கிரிக்கெற்றிக்கு உடனே விட்டுவிட்டு பிறகு போய் உன்ற காரினை திருத்த அலுவல்களை முடித்தக்கொண்டு ஆறுதலாக பிறகு நாளைக்கு என்றாலும் பறவாயில்லை தனது காரினை கொண்டு வந்து தாடா” என்றார் இதனை என்னால் மறக்கவே முடியவில்லை ஏனெனில் எனக்குத் தெரியும் மாஸ்டர் அவரின் பென்ஸ் காரினை எப்படி பாதுகாத்து வந்தவர் என்று மேலும் இதனை ஏன் இங்கு குறிப்பிட்டேன் என்றால் எல்லோரும் மாஸ்டரின் பிறவிக்குணமான உதவிசெய்யும் மனப்பான்மையை அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே.

மாஸ்டர் சாதாரணமாக கதைக்கும்போது கூட அவரது பேச்சில் நகைச்சுவைத்தன்மை நிறைந்திருக்கும் அத்துடன் அவரிற்கு ஒளிவு மறைவு கிடையாது திறந்த வஞ்சகமில்லாத பால் மனது எமது பாலயோகன் மாஸ்டரிற்கு, எதையுமே ஒனித்து வைத்திருக்க மாட்டார் அவரிற்கு அது தெரியவும் தெரியாது. அவர் சொல்ல வருவதை? நாகக்காவும் சிலேடையாகவும் சாமர்த்தியமாகவே எல்லோரிற்கும் புரிய வைத்துவிடுவார். என்ன இருந்தாலும் ஒரு சிறந்த வாத்தியாரல்லவா?

மாஸ்டர் கொக்குவில் இந்துவில் படிப்பிக்கும்போது மாணவர்களுடன் சற்று கடுமையாகவே நடந்து கொள்வார் ஆதலால்தான் எங்களால் எல்லாம் இலகுவாக படிக்க முடிந்தது. மாஸ்டர் கோபப்பட்டுக் கதைக்கும் போது அல்லது வீடிலே பேசும் போதும் ரீசர்சர் செல்லமாக கோபம் காட்டி அவரை சமாளித்து விடுவா.

ரீசர்சர் மறைந்த பின்பு மாஸ்டர் என்னுடனோ அல்லது எனது மனைவியுடனோ நேரிலே அல்லது போனிலோ கதைக்கும் போது அடிக்கடி ரீசர்சரை பற்றியே கதைத்துக் கதைத்து அழுதபடியே ஒவ்வொரு சின்ன சின்ன சம்பவங்களையும் நினைவுக்குறுவார். அவர் எல்லோரிடமுமே இதனையே செய்தும் வந்திருப்பார் என நினைக்கின்றேன். எனது இனைய மகன் மேலோனைப்பற்றி அடிக்கடி கதைப்பார் ஏனெனில் ரீசர்சருக்கும் மாஸ்டரிற்கும் அவன் மீது கொள்ளைப்பிரியம்.

அமரர் பேருநிரு கணிதமேதை பாலயோகனார் அவர்களின் இழப்பு எங்கள் எல்லோருக்கும் மட்டுமேல்லாது அந்த கடவுளுக்கு கூட ஒர் இழப்புத்தான் ஏனெனில் அவர் ஒரு கடவுளின் தூதனாகவே வந்து எல்லா ஏழை எளியோர் மற்றும் அனைவர்க்கும் உதவிகள் செய்து கொண்டிருந்தார். அவர் செய்து வந்த உதவிகளை அவரது பிள்ளைகளான சோபி பரதன் மற்றும் மருமக்களான மறுமக்கள் சசிகுமார் ஜானகி தொடர்ந்தும் இத் தொண்டுகளை ரீசர்சர் - மாஸ்டர் சார்பில் மேற்கொள்ளுவார்கள் என் திடமான நம்பிக்கை எங்கள் எல்லோருக்கமே உண்டு.

எது எப்படியோ மாஸ்டரினைப்பற்றி எழுதுவதானால் அவரின் கணித மொழியில் கூறின் அது ஒரு “முடிவிலி” ஆகவே அமையும் அவரது பெருமைகள் ஏராளம் எக்கச்சக்கம் அந்தமே இல்லாதது எனவே இதனை

வாசிப்பரவர்களிற்கோ அல்லது கேட்பவர்களிற்கோ சலிப்புத்தட்டா வண்ணம் இத்துடன் நிறுத்த விளைகிறேன்.

இந்த இழப்பு பேரிழப்புத்தான் இருந்தும் மாஸ்டர், ரீச்சரிடமே போய் சேர்ந்துள்ளார் எனவே இங்கே அழுவதற்கோ கவலைப்படவோ தேவை இல்லை இருந்தும் மாஸ்டரின் ஆத்மா சாந்தியடையவும் மகள் சோபிதாவுக்கும் மகன் பரதனிற்கும் மறுமக்கள் சசிகுமார் ஜானகி மற்றும் பேரன்கள் ஆதவன் ஆராதனிற்கும் சகோதரங்களிற்கும் அவர்களின் குடும்பத்தினர்க்கும் அனைத்து சொந்தக்கார நண்பர்களிற்கும் ஆளுக்காள் ஆறுதல்கள் சொல்லி சாந்தியடைவோமாக....

ஓம் சாந்தி... சாந்தி ..... சாந்தி

துயரிறும் மாணவன்..... ஈழத்தான் ந. அருணா திவாகரன்
eelaththan@hotmail.com

Balayogan Master Eulogy Speech

Balayogan Master is one of the brightest, if not the brightest mathematical brains of our generation. He was quite simply a genius at explaining some of the most complex mathematical concepts. I was not very bright at Maths when I first met Balayogan Master. I am now an accountant and I owe this entirely to the foundations he laid during my formative years. I would not be who I am today without his input in my life and for this I am eternally grateful

He was devoted to his beloved wife and his two brilliant children. He had a sweet tooth. When students gave him anything sweet as a token of their gratitude, he would want to have a few. His beloved wife would say, "Appa kanum" in the most loving way.

I met Balayogan Master in February 1985 in Guyana. He was a disarming, affectionate and caring gentleman. His warmth was all too obvious. When we were worried about theft, robbery and kidnapping, his presence alone was comforting. He made us feel safe in a new country and gave us the courage and hope to progress.

He was popular because he understood the children. Even other teachers would ask him for advice. He was the de-facto head of department at the Bishops' High School. He was very much liked and admired for his intellectual ability.

He had a great sense of humour. His classes in Bishops' were very popular. You can hear a pin drop during his classes. He was an immensely talented man who knew how to impart knowledge in the most enjoyable manner. He may have left us, but his memories will endure for years to come. I am proud to say that I was once his pupil.

I thank Sobi & Kannan for inviting me to say a few words.
May God bless Balayogan Master and may his soul rest in peace.

Clarence Sanjay Philipneri
Student at Bishops High School, Guyana

Periappa & Teacher by Banusa Baskaran Speech Given at the Funeral Service

My name's Banusa, but for Bala master, I've always been BaMusa. The first time I'd met Bala master, I couldn't speak English, and believe me or not all I could do was nod to whatever he asked me. To those who don't know me, I'd moved from France to London about 5 years ago, and he was my first tuition master. For someone who hadn't been to any maths tuitions in France, this was a completely new experience. I'd been really nervous but Bala master went above all my expectations. He treated me just like his own child and gave me the confidence that I needed to succeed. He wasn't only a maths teacher to me but also an amazing granddad and a man of practical wisdom. Who I am and what you see today was a product of his love and hard work. Last year, I had taken my maths GCSE's early and Bala master had helped me day and night to achieve my A*. Every time we went tuition, he would always be at the door, saying "karavetti kuutam varuthu" which always made us laugh. His advice, always remembered by all his students is "anju varusem ninge olunga padicha, ur future would be good...padikkaati, supermarketle poi next please sollathan seri". Bala master has been a big part of all our lives in one way or another. He would always be remembered as a helpful, caring and loving maths teacher, a great granddad and an amazing father to Soby akka and Barathan anna. Here's a poem in remembrance of Bala master:

God saw you getting tired and
a cure was not to be, so He
put His arms around you and
whispered, "Come with Me."
With our tear filled eyes we
watched as you
faded away, although we
loved you deeply,
we could not make you stay.
A golden heart stopped beating,
hardworking hands at rest,
God broke our hearts
to show us,
"He only takes the best."

Rest In Peace Bala Master....Always missed but not forgotten....

BALAYOGAN SIR.....by Dr. Selvaseelan Selvarajah

For those of you who are not familiar with me, my name is Rajan.

I am related to Balayogan sir, but most of all, I was his student. In fact, he taught my father while he a student himself. This shows he really has been teaching forever and it is in his soul.

He started teaching and mentoring from a young age. Till his last breath, he never gave up his passion for teaching.

I have personally known Balayogan sir ever since we arrived in the UK 20 years ago. We lived just a few minutes walk away.

In him, I always saw a man who was eager to teach. He was committed to his profession and his students and he took his vocation seriously.

I have to be honest; he showed more enthusiasm in my studies than I ever did. If I was late for tuition, he will call my parents and ask 'Rajan enge, keriya anupungo.' I resented it at that time. Why is he so interested in my studies? Maths was one of my least favourite subjects. But he taught it in such a way that I grew to love it and understand it.

This is the way he worked. He took a personal interest in all his students and helped those who were lagging behind. He cared about their future. I am sure this resonates with most of his students here.

He and aunty were there for my family when we needed help at our darkest hour with the passing of my father. They never stopped believing in us and pushed us to reach our potential. I can proudly say he and aunty are one of the biggest influences in my life. They contributed greatly to my brother and I getting into medical school. Balayogan sir was proud and overjoyed when he was told we had both qualified as doctors.

Just like all his other students, he took in shy little boys and turned them into strong, confident young men. He made my father's dream a reality.

Balayogan sir was a simple man. He never wanted or desired the excesses of life. While most of us moved out of East Ham as fast as we could into the affluent suburbs, he chose to stay. He had the means to move out but he chose to lead an uncomplicated life dedicated to his passion – teaching.

He always appeared satisfied with what he had. In fact, he kept the same car for as long as I can remember. I would have said, he drove the same car, but I have not seen him drive that car much.

He cared deeply about the tamil community both here in the UK and back home. Till his last breath, he continued to support various charities back home. He supported impoverished students, orphans and the elderly with money and material. He did not crave for recognition or awards. He never publicly displayed his philanthropy. I am sure even his children were not fully aware of the extent of his charity.

He lost his soul mate when aunty passed away. She was his friend, guide and philosopher. He was down but not out. He continued to impart his wisdom to the next generation of students.

Balayogan sir's passing is not only a personal, incomparable loss to Sobi akka and Barathan but to all of us, his extended family, student and the wider tamil community. Sobi akka and Barathan are mourning the death of their father and words cannot appease this great loss. But please take comfort in the fact you lived in the shade of a great man, a man who was proud of you as you were of him.

He led his life well. He was gentle in death as he was in life.

I said at the beginning that I am relative and student of Balayogan sir. Honestly, I feel privileged just to have known him.

Even though he is no longer with us physically, he lives on through all of us. He lives on through all the values he imparted to us.

HE WHO IS NOT FORGOTTEN IS NOT DEAD.

A FEW WORDS ABOUT UNCLE

Firstly as most of you know, and he was known as the famous maths teacher Balayogan master.

Both me and my husband were also a student of his for 7 years, during that time me and uncle have had heart to heart conversations about the future and he has always guided me saying how important it is do well in education.

Everytime I wanted extra help in maths he would give me free classes, saying you should encourage students who want to do well in life.

I did not only know uncle from tuition but he was also a good family friend who was funny, approachable and also made me laugh with his humour. He always had a light hearted way of looking at difficult aspects of life and this made him a happy person.

Life may brought him difficulties as it always does. His approach to this was what made him special.

However in the last 3 years he lost his dear wife (aunty) and brother (Bala athan) which had a negative impact on him.

I speak on behalf of everyone that we have lost a great teacher and person of standing in society.

Thank you
Aby & Dr Jaisun

TRIBUTE TO A LEGEND

I am mixed with pride and sorrow when writing this tribute to Balayogan Uncle. I know I am not alone in feeling sadness that such a great man has departed from us. However it is impossible to remember his name and not be proud of all the greatness that he had within him. I have known him for the last 17 years as my teacher, but our connections go much further back. He studied with my father's brother and he was also from a neighbouring village to my husband's family and is known to them very well.

I remember going to him at the age of 13 to learn mathematics. He always ensured that I was one step ahead of the game. He took an interest in all the other subjects I was taking and he played a big part in ensuring I achieved the grades to become the person I am today. He was affectionate, yet teased me at the same time. I was under his tutelage for five years before I entered university to read medicine. I know how proud he is of his students. I remember after I got my grades, he was playfully squabbling with another one of my teachers as to who had guided me the best to get the grades to get into university. He didn't give up on me there, he followed my progress and he was thrilled when I married into a family that was so well known to him.

I met him again several years later when I was working as a doctor, and his wife was under my care. I was so honoured to have had that chance to repay some of my gratitude to the entire family by looking after her in her last days. Even in those sad times when there was little that could be done, Balayogan Uncle was so appreciative of my being there.

Anyone who knew him, knew how hard working he was. Both he and his wife took tuition lessons to the very end, and that shows their dedication to education. I have heard of all the good deeds he has done in his life, so that even when alive, he was way above the rest and not in the league of mere mortals. Albert Einstein once said: 'Our death is not an end if we can live on in our children and the younger generation. For they are us, our bodies are only wilted leaves on the tree of life'.

Balayogan Uncle has ensured this by giving the gift of education and enlightening so many younger generation minds. He will be sorely missed by my entire family and all those whom have been fortunate to meet him.

Man is but mortal. Fate is inexorable.

Suboshini Nithikaran

கந்துவேள் அழற்றுதலோ!

பெருமகனார் சூரிப்பிள்ளை பெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்தே
பாலயோகன் என்னும் திருநாமத்துடன் நீ திகழ்ந்தாய்
அறுபத்து எட்டாண்டு இப்புவியில் நீ வாழ்ந்தாய்
அனைவர்க்கும் குருவாய் அவனியில் அபயந்தந்தாய்
ஆலவிருட்சமாய் அனைவர்க்கும் நிழல் கொடுத்தாய்.

நினது உதவி பெறாதோர் நின்குலத்திலில்லையையா
எம்மை வாழ்விக்க ஏத்தனையோ செய்திட்டர்
அத்தனையும் யாம் மறந்தால் அற்பருக்குச் சமனப்யா
எமக்களித்த உதவிகளை எண்ணி கலங்குகிறேன்
அத்தனையும் நான் சொல்ல என் தமிழில் வார்த்தையில்லை
எம் கந்தவேளே வந்தனனோ தன் கண்மனியுன்னைக் கூட்டிச்செல்ல

நின்கடமை முடிந்ததையா நிம்மதியாய் வந்து
நிலையான இன்பத்தை நுகர்ந்திடுவாய் எந்நிழலில் என்று
நீர் செய்த தானமும், தர்மமும், நின்குலத்தை வாழுவைக்கும்
நானிலமிருக்கும் வரை நின் நாமம் துலங்குமய்யா.

இவ்வண்ணம்
பாரதிநேயன் ஸ்ரீதரன்
சிவபைரவி ஸ்ரீதரன்

TRIBUTE BY SATHYA NAGANATHASIVAM – SPEECH DELIVERED BY A STUDENT AT MR S BALAYOGAN'S FUNERAL

When I was asked to say a few words about Balayogan master I was thinking about two things. I do not know much about his personal life but do know him first and foremost as a teacher. He taught not only me but my brother, sister and a majority of my friends. His dedication to his profession was inspirational. My father did not ask Balayogan master to teach us Maths rather it was master himself who enquired what we were studying and asked my father to send us. Balayogan master does not prioritise anyone when it comes to education.

Whichever child he met, he endeavoured to enhance their education as per the true characteristic of a teacher. Such was his dedication that if a child needed a text book or even if a child alone used that text book, he would somehow order it from somewhere and use that book to help that child.

The second part of him had been a hidden part for many years and something which I, and many others, only discovered after his death. This was the amount of donations he had given for the education of poor children in his homeland of Sri Lanka. This great achievement by this so humble man is so immense that I myself do not feel worthy to praise it. They say that when good people do good deeds, they neither speak of it nor expect anything in return.

There are a few people that we can consider as an example and Balayogan master is one such rare man.

I also knew that after the death of his beloved wife, he became very upset and lonely. Although his death saddens me, I am glad that he has now been reunited with his wife. I am privileged to have known him and pray that his soul is now with Lord Muruga.

மதிப்பிற்குரிய பாலயோகன் சேர் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு,

எனது பெயர் பேரின்பராஜ் ரவிகாந்தன் நான் கொழும்பில் ஸ்ரீ ஜெயவர்த்தனபுர பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். பாலயோகன் சேர்தான் என்னுடைய படிப்புச் செலவுகளுக்கு இதுவரை காலமும் பணம் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார். அவருடைய இந்த திமர் மறைவு எனது மனதுக்கு மிகவும் வேதனையளிக்கின்றது. நான் உங்களுடன் தொலைபேசியில் கதைக்க முயற்சித்தேன் முடியவில்லை. அதனால் தான் இந்த கடிதத்தை எழுதுகின்றேன். இந்த சூழ்நிலையில் உங்களுக்கு எப்படி ஆறுதல் சொல்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கடைசியாக 24ம் திகதி நான் அவருடன் கதைத்திருந்தேன். அது இந்த மாதத்திற்கான எனது பணம் கிடைத்தத்தை தெரிவிப்பதற்காகும். அப்போது ஜான் மாதம் தான் மீண்டும் இங்கு வருவதாகவும் வரும்போது என்னை சந்திப்பதாகவும் கூறினார். போன வருடம் அவர் இங்கு வந்திருந்தபோது அவரின் அண்ணா வீட்டில் வைத்து அவரைச் சந்தித்திருக்கின்றேன். நான் வாழ்க்கையில் சந்தித்த மிகச் சிறந்த மனிதர்களில் அவரும் ஒருவர். எனக்கு ஒரு முன்மாதிரி என்றுகூட சொல்லாம். அவரைப்போல வயதில் உள்ள அனைவரும் ஒய்வு எடுக்கின்ற வேளையில் அவர்களை போலல்லாது சேர் ஆற்றிய பணி அளப்பரியதாகும். அவருடைய இழப்பானது உங்களுக்கு மட்டுமல்லாது எங்களுக்கும் மிகப்பெரும் வேதனையைத் தரும், ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாகும். அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இறைவனோடு கலந்துவிட்டு அவரின் ஆசிகள் என்றென்றும் எமக்கு இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு.

இப்படிக்கு உண்மையுள்ள,

பே. ரவிகாந்தன்,

வேப்பங்குளம்

வவுனியா.

09.01.2011.

TO DEAREST BALAYOGAN,

Beautiful memories are wonderful things. They last forever and never wear out. They are never lost and can never be given away. In our hearts your memory lingers and time cannot change them.

Your life was a blessing given to all. When we found ourselves in trouble, you were there to help us. You always did such thoughtful things that had a special touch. This small note is to thank you and say that the memory of your thoughtfulness will always be remembered.

Sadly missed along life's way and quietly remembered every day. This is merely a small portion of the gratitude that we will always have for you deep within our hearts and souls.

"Those we hold closest to our hearts never truly leave us. They live on in the kindness they have shared and the love they brought into our lives."

Lovingly remembered by,
Padma & Ranmini

(Family of Late Nihal Jeyawardene,
room mate of Mr. S. Balayogan at Peradeniya University)

இலண்டன் ஸ்ரீ முருகன் கோயில்

LONDON SRI MURUGAN TEMPLE

REGISTERED CHARITY NO:271097

78 CHURCH ROAD, MANOR PARK, LONDON E12 6AF

TEL: 020 8478 8433 • FAX: 020 8478 0407

www.londonsrimurugan.org

BOARD OF TRUSTEES:

Mr. V.E. Palaniappan
Chairman

Mr R.V. Naidoo

Mr. G. Ramadas

Mrs. L. Navajot

PRESIDENT:

Mr. S. Sampathkumar

VICE PRESIDENT:

Mrs. A. Thambiyajah

SECRETARY:

Mr P. Dakshinamoorthy

ASST. SECRETARY:

Mr R. Paniselselvam

TREASURER:

Mrs P. Raghavarao

ASST. TREASURER:

Mr R.C.A. Arpananthan

EXECUTIVE COMMITTEE:

Mr S. Narashiman

Mrs S. Krishnasamy

Mr. Mudhu

Mrs K. Kanadasamy

Mr V. Rajgopal

Mrs R. Ramachandran

Mr M. Thenappan

Mr R. Rengaraju

Mr S. Sundararajan

Mr S. Sekaran

Mr M. Sivam

Mr P. Umapalanan

Mr R. Sukumaran

Mr N. Ravichandran

Mr P. Sekar

19.01.2011

இறைவன் பாதந்தில் என்றென்றும் இவளப்பாறுக

இறைவனால் அநிக்கணப்பட்ட மகிழ் வாழ்க்கையில் காலத்தால் அழியாத சாதனங்களை சொல்கு அழியாப் புக்கெனான்று வாழ்ந்து மனதநால்வர்களில் ஒருவர் நூர்மின்வண பாலமோக் அரசர்கள்.

"அதைதான் மானிட்டாம் மிகுத்தல் அறிஞு" என்பார் பெரியோர். அப்படி கிடைத்த மகிழ் பிரச்சினை தனக்கும் உறுதுவர்க்கும் தான் நாட்டிலிருக்கும் நாடுப் பொறுத்தும் நாடாக இரண்டில்லாத தன்னிடமிருந்து விடுவதையும் சொல்கிறதென்று. அதைத்திடுபாலமோக் காலத்தில்லே கல்வித்தந்தையாக மனதிலிருந்து மட்டும், தாம் அதற்கு அல்லது அதிலிருந்து விடுவதையும் பயன்படுத்துவதையும் சொல்வதை சொல்கு மனதநால்வர்க்காக சொல்வதையும் பயன்தான் மலையோர். நன்றா அதைப் பிரசுவதையும் சூழ்நிதியாகக் கொண்டு விடுவதையும் நாடு சேவையாளரை மலை ஏழைக் குழுமங்களிலிருந்து விடுவதையும் நாடு சேவையாளர் காப்பட்டுக்கொண்டு பொருத்த சொல்வதையும் நன்றா வாழ்க்கையை அரசிப்பக்கந்தவர், நிருவார்த்தவர் பெறுத்துவதையில் வாச்சித்துவானாக நால்கு பொரும் புகுழுவன் வாழ்ந்து மனதநால்வரார்.

"நால் இறைப் பாழ்வல் அதுவென்று

நாத்திம் இல்லை அப்பக்கு"

"கோவிந்த் புகுழுந் தோன்றுப்புக் காத்தவர்

தோன்றுவன் தோன்றுவை நன்று"

அந்த பாலமோக் கூலோ குருமின்பட்ட இரண்டு குருமின்களின் பொதுவிடப் பாழ்ந்து சுதார்த்தவர். ஆலயத்தின் முன்னேற்றத்தில் பொரும் பால்காஸ்விவைர்த்துவியா நாட்களில் பக்காக்குவதை அனுகூலம்படியும் கொண்டிடப் பகுமையிலுள்ளவர்களைக் கால்து அன்றைப்படியாக நால்கு பொரும் புகுழுவதையும். ஆலயத்தில் நடக்கும் என்னத்தின்மிடாக்கல்லிலும் பால்காக்குந்து சேவையாளர்ப்படியான்.

அந்த நிதி பாலமோக் கூலோ ஆலயது புகுழு புகுழுத்தவர்க்காகப் பொருத்த பூத்துப்பாதை, அவைது புகுழு ப்பொல் துவங்குப்பும் அவைதுவான், மகான், போர்ப்பில்லையான் மற்றும் உதவக்குக்கூடும் என்று அழித்த அலுநாயான்களை கூர்வத்துக்கொள்ளுவது, அவ்வளவு அலுநாயான் பால்காக்குந்து சேவையாளர்ப்படியான்.

ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

குவிவனம்:

தோன்றுவ சம்பக்குமார்

தோன்றுவ

இலண்டன் ஸ்ரீ புகுழுவன் கோவிந்த்

HARTLEY COLLEGE PAST PUPILS' ASSOCIATION

COLOMBO BRANCH

FOUNDED 1938

Patron:

Mr. N. Thevendranan
Principal - Hartley College
Point Pedro
060-2214655
Hart838@slriet.lk

Vice Patrons:

Mr. S. Chinniah (Cast)
Mr. Chella Padmanathan JP
Justice S. Anandacoomaraswamy
Mr. V. Manathavan
Mr. M. Ganesan

President:

Mr. S. Yogendranathan
No 13 E. Elbank Rd
Colombo-05
Tel: 011-2541629
Mob: 0777342424
Email: shyogen@hotmail.com

Immi Past President:

Mr. K. B. Rajagam
No 164 Pickering Rd
Colombo-13
T: 011-2541629
M: 0777 7515103
E: kbraj.hoppa@gmail.com

Secretary:

Mr. M. Sunthar
No 85/1A Park Street,
Colombo 02
T: 011-2697316
M: 0777 2170791
E: msunthar@gmail.com
secretary.hcppca@gmail.com

Treasurer:

Mr. V. Balasundaran
No 25 A G Heenahappuhatthy Mw
Colombo-13
T: 011-2421324
M: 0777 532288
E: balav@gmail.com

Editor:

Mr. K. K. Canegheera
No 104 Rudara Mawatha
Colombo-06
T: 011-7360001
E: kk.canegheera@gmail.com

08-01-2010

Dear Past President Bala, and other members of the Soori Family

It was with profound grief that we learn t of the demise of Balayogan a Life Member of our Association and one of the beloved brothers of YOU, Bala.

I send this message on behalf of the HCPPA Col.Br as its President.

Balayogan was an amiable, unassuming & a unique person possessing an exemplary character. A conscientious teacher who treated his pupils with affection & Understanding. He was always appreciative of good work. He was adored by his students. He also served as a Teacher Educator meritoriously guiding the teachers & won the acclaim of the Deptt.

He was a silent contributor to the welfare of many students, teachers of the disabled, and many others. I am made to understand that, he has helped them financially for many years. The last occasion he attended our Ex Co meeting, as an invitee was in July 2009, when he announced the donation of White Boards and pens to Hartley, to replace the black boards, and Chalk, which had been, the cause of the demise, of his dearly beloved wife. Such was his dedication!

A detailed tribute will be sent later.

He is no more but his fond memories will linger long in our hearts. We offer our sympathies to all his family members.

May His Soul Rest in Peace

S.Yogendranathan,
President
Hartley College Past Pupil's Association
Colombo Branch

ஞானசாரியார் வீதி, கரவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும்,
 தற்பொழுது இலண்டனில் வசித்து வந்தவருமாகிய
 எமது கல்லூரியின் முன்னாள் ஆசிரியர்
திரு. நூரிப்பிள்ளை பாலயோகன B.Sc
 அவர்கள் காலமான செய்தியறிந்து
காணிக்கையாக்கும் தன்மீர்ப் பூக்கள்

கல்வியே காலத்தின் சொத்தாகத் தன்னை
 காணிக்கை யாக்கிய பேராசான்! வல்லதோர்
 கொக்குவில் இந்துவைப் பேராக்கிய செம்மல்
 நெக்குருகத் தாள்சேர்ந்தான் நனைந்து!

நம்சிறார் கல்வியின் நனிதரம் உயர்த்திட
 நம்பிக்கை நிதியமறை வலவூட்டிச் சென்றாயே!
 எம்பிரான் சொத்தென ஊற்றாம் நிதியனைத்தும்
 எம்பாடசாலை வரம்பெற்ற மாணவர்க்கா யீந்தாயே!

பரிசளிப்பு நிதியென, பல்கலைக் கழகமென
 பவித்திரமாக நிதி பெருக வைத்தீர் ஜயா!
 “தரிச நிலம் கூட தானாகக் கற்கும்” ஜயா!
 தாள் பணிகின்றோம்! தேவ சாந்தி பெறுவீர்.

கொக்குவில் இந்தக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கங்கள்
 அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள்,
 கல்விசாரா பாணிராளர்கள்,
 பழைய மாணவர்கள்,
 கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி.

BALAYOGAN MASTER

Mr Balayogan was a brilliant Teacher of Mathematics and a well respected personality in Kokuvil. Mr Balayogan was affectionately called Balayogan master by everyone who associated with him during his time at Kokuvil Hindu College. He was a devoted and dedicated servant of Kokuvil Hindu College and was a friend, philosopher and guide to all the students of Kokuvil Hindu College.

He was instrumental in shaping the future of many students at the school. It is natural for employees to be loyal to their organisation during their working period but only few continue their loyalty after leaving the organisation. Balayogan master was one of them and not only showed interest in the well-being of the students but also provided huge support to our school and students. It is not surprising for people who were born and bred in Kokuvil and who had their education at Kokuvil Hindu College to show their appreciation and support to the school but having joined as a teacher in his thirties, Balayogan master made us feel privileged to have him with us by his invaluable service to our school. We have lost this great man who served us with unwavering passion without expecting anything in return. Our school has lost a marvellous friend and a true well wisher. Kokuvil Hindu College will be poorer without him.

According to Hindu Religion, 'the soul takes many forms of life, if all the good deeds done by the soul during its various births, is worthy of a place in Heaven, the soul amalgamates with God and gains eternal life with God in Heaven'. Although Balayogan master has left us, let us console ourselves in the knowledge that master has joined God and attained eternal life in Heaven.

**He who leads a life in this world in the manner a life is to be
lived, Shall be placed with God in Heaven – THIRUKURAL**

Rajaratnam Rajahmeheswaran
Kokuvil Hindu College Old Students' Association
United Kingdom

ESTD 2002

KOKUVIL HINDU COLLEGE OLD STUDENTS' ASSOCIATION GERMANY e.V.

கொகுவில் இந்துக் கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம்

President:
Mr. Ponuthurai Vijayendran
0688-77458

Vice President:
Mr. Rasiah Murugiah
0231/573731

Secretary
Thevarajah Thevakumaran
0214/177028

Asst. Secretary:
Mr. Naiganathan Manoharan
0214/601241

Treasurer:
Mrs. Uthayaran Thiyalingam
02591/948198

Asst. Treasurer:
Mr. Ravish Vasantharasan
0202/551440

Editor:
Mrs. Rasadevi Selvanyagam
0202/2791783

Culture/Art:
Mr. Kanagaratnam Thirukkumar
0231/5670864

Other Members:
Mr. Suppiramani Packiyathan
0231/7006287
Mr. Muhalah Yogarajah
04131/244K56
Mrs. Rajalakshmi Raviranjan
02931/23496
Mr. Sammuganathan Shanthanathan
02932/37289
Mrs. Kanunmarithi Shanthanathan
02932/37289

Mr. Thevanjaih Jeyakumar
0208/8107866
Mr. Seladuraj Sudhanandan
02921/342C91

Mrs. Kirupamthy Sivann
0231/53311584
Mrs. Kanunaranjanji Sukumar
02932/37358
Mr. Thevarajah Srikanthan
0228/856020
Mr. Kanagarajah Sathyanicoorthy
0291/58789
Mr. Paramanathan Thananjeyan
0291/58135
Mr. Thevarajah Thevapirathapan
0231/813191
Mr. Velautham Gunasekaran
0231/1770196

திரு. S. பாலமோகன் அவர்கள் எம் கல்லூரி ஆசிரியர். மெக்கு கல்வி புகட்டிய ஆசிரியர். வினாஞ்சல் பட்டதாரி ஆகிய இவர் கணிதம், பிரயோககணிதம், பெளதிகவியல் ஆகிய பாடங்களைக் கற்றித்து, அறிவைப் புகட்டி சித்தி அடையச் செய்தவர். கவராஸ்யமாகக் கதைத்து நல்லவழிகாட்டி நன் மாணவர்களாக்கிய பெரியர். இன்று அவர் எம்தத்தியில் இல்லை.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியை விட்டு விலகி வண்டன் மாநகரில் குடியேற்ற பின்பும் உதவிகேட்டு வரும் மாணவர்களுக்கு பிரத்தியேகமாகக் கற்றுக் கொடுத்தவர். கல்லூரியின் வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவில் பரிசு பெறும் தரம் 10, தரம் 11 மாணவர்களுக்கு பரிசுக்குரிய பணத்தைக் கொடுத்து உதவியுள்ளார். இத்தகைய தயாள் சிந்தனையுள்ள ஒருவரை கல்லூரி இழந்துவிட்டது. அவரின் அன்புப் பணியினால் பயன்பெறும் மாணவர்களுக்கு அவர்கள் மறைவு ஒரு பேரிழப்பு.

ஆசிரியர் திரு. பாலமோகன் மட்டுமன்றி திருமதி சீதாலக்ஷ்மி பாலமோகன் அவர்களும் எமக்கு ஆசிரியர். இவர் சுராண்டுகளுக்கு முன் காலமாகிவிட்டார். இவ்விரு ஆசிரியர்களுக்கு பழைய மாணவர் சங்கம்-ஜெர்மனி அஞ்சலி செலுத்துகிறது. பெற்றோரை இழந்து துயருறும் அவர்களின் இரு பிள்ளைகளுக்கும் மனச்சாந்தி அளிக்குமாறு இறைவனை வேண்டுகிறோம்.

எம் ஆசிரியர்களின் ஆத்மா சாந்திபெற இறையருள் வேண்டி பிரார்த்திக்கிறோம்.

கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம்
ஜெர்மனி

COLOMBO HINDU COLLEGE
PAST PUPILS ASSOCIATION (UK)

16 January 2011

AN APPRECIATION

With the passing of our Balayogan Master our community and College has lost one of its most valuable members of staff. Balayogan Master had full of many years of experience; the loss is greater because his skill in teaching mathematics is a commodity hard to come by, whether in this country or in any other parts of the world.

Some of us were fortunate enough to be his students at Colombo Hindu College and noted his ability to teach difficult process of mathematics in simple and understandable steps. He lived a simple and god-fearing life, one without ostentation and he had those virtues of goodness and honesty, which his students so admired in him. He nurtured and guided his students and they remember him for his many acts of kindness in their dealings with him.

With Balayogan Master's death, we have all lost a great teacher and our sympathies go out to his family in their hour of grief.

CHCOPA (UK) Committee

Chuderoli Publication Society (U.K.)
சுட்டிராளி வெளியீட்டுக் கழகம்

15. Rutland Road, London E7 8PQ, UK

Tel : 020 8552 6992 Mob: 07957666598

E-mail : itsampathan@hotmail.com Web: www.chuderoli.org.uk

Est.in Sri Lanka - 1982

Est.in U.K 1995

தான் கற்ற கல்வியை மக்களுக்குப் பயண்படுவதையில் வாழ்ந்த ஆசிரியர் ஒருவரின் மறைவு சமூகத்திற்குப் பேரிழப்பாகும்

ஆசிரியர் சூரியின்னை பாலமோகன் அவர்களின் மறைவையொட்டி இரங்கல்லசெய்தி

கல்வி வளம் மிகக் கருவெட்டி மன்னில் பிறந்து ஆசிரியராகக் கல்விப் பணியாற்றி கண்ணியம் மிகக் குசிரியராக வளங்கிய கல்விமனை நிறைவே மறைந்தாய் என்ற செய்தி அனைவரையும் அழுத் துயரின் ஆழத்தியது. நல்ல கல்வி காட்டும் ஆசிரியரை இமாந்துவம் டோம் என்று துவக்கின்றார்கள் திலங்டன் வாழ் துவிழ் மாணவர்கள்.

பெயர்பெற்ற தூால்விக் கல்லூரி மனவனாகி ரோதாஸபை பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டதாரியாகி, புகழ்பெற்ற கொக்குவில் இந்துக் கல்லூராபில் கணித ஆசிரியராக, பம்பஸப்பிடி இந்துக் கல்லூரியாகி தூால்வையாகி ஆசிரியராகி, அலங்துகும் ஆசிரியர் பயிரிசிக் கல்லூரிபில் விரிவையராகி, திலங்டன் எட்சவன் கிறீன் பாடசாலை ஆசிரியராகி விரிவான் கல்விப் பணியாற்றி விட்டு மறைந்தாலே!

காருண்ய உள்ளத்தோடு தாயகத்தில் கள்டப்படும் மாணவர்களின் கல்விக்கு தாராளமாக உதவியப் பெறுத் தத்தையை மறைந்தால்டாலே! சுடுசெய்ய முடியாத இழப்பு. காலன் கவன்து செல்வதற்கு முதலான் என் மகன் மூலம் தாயக் மாணவர்களுக்கு பணம் அலுபயினி பாலமோகன் மனிஸ் மறைந்துவிட்டார் என்று கேள்வியற்று என் மகன் உண்மையா என்று என்னிடம் கேட்டார்.

வர்த்துவம் பெறுந்தகையின் குருளை மேற்கோள் காட்டி

"நெருநல் உள்ளனாலும் இன்றில்லை என்றும்

பெருமை உடைத்துவில் விடுதல்"

நேர்று இருந்த ஒருவன் இன்று இல்லை' என்றும் பெருமையை உடையதே இவ்விலாகம் என்று கூறினேன். இதுதான் உலக வாழ்க்கை எல்லாம் எப்போல முந்த முடிவு.

ஆனாலும் ஒருவர் வாழும்போது ஆற்றிய நற்பணிகளைச் சிந்திக்கும்போது நாம் கவலை அடையால் இருக்கக்கூடியானது

அன்னாரது இழப்பால் தூயரத்தில் ஆழந்திருக்கும் பின்னாக்களுக்கும் துவரது பாசம்கிக உடன்பிப்புகளுக்கும். உற்றா உறவினருக்கும் கட்டுராளி வெளியீட்டுக்கழகத்தின் ஆழந்த கவலையையும் அலுதாபத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். அன்னாரின் ஆழம் சாந்திக்காகப் பிராத்திப்போமாக,

ஐ.தி.சம்பந்தன்

செயலாளர்

9-01-2011

Patrons & Advisory Committee:

Dr. S. Navaratnam MBBS, FRCP, DCH, D.MR, Med (Eng), Dr. S. Granacheyam MBBS, MRCP (UK), MRCS (UK), DRCOG (UK), MRCOG (UK)

Dr. S. Somasegaram MBBS, MRCOG, FRCP, GCH, D.PHARM

நெருக்கட்டு தாயார் முடிவு, திருச்சிப் பாலம் அவர்கள் விளங்கின்கலை நிறுவனம், முதல் நால்வரம் பாலம் விளங்கின்கலை நிறுவனம், முதல் நால்வரம் அவர்கள் விளங்கின்கலை நிறுவனம், முதல் நால்வரம் அவர்கள் விளங்கின்கலை நிறுவனம் (CPS)

புலம் பெயர்ந்தாலும் உளம் பெயராத புளிதர்

பாலயோகன் மாஸ்ரர் மண்ணை விட்டு மறைந்துவிட்டார். எம்மை விட்டு பிரிந்துவிட்டார். “ஆசிரியன்” என்ற இலக்கணத்திற்கு அரிய உதாரணமாகத் திகழ்ந்த அருமையாளர். கரவெட்டி மண்ணில் 1942ல் சூரிப்பிள்ளை தம்பதிக்கு புத்திரனாக தோன்றி கல்வி உலகில் பொன்போல் பொலிந்தவர். விஞ்ஞான பட்டதாரியான இவர் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் தன் ஆசிரியத்துவத்தால் அனைவரினதும் உள்ளும் கவர்ந்தவர். கொக்குவில் மண்ணில் உதித்த ஆசிரியை சீதாலட்சுமியை கரம் பற்றி காலமெல்லாம் “சதிபதி” அன்பு எப்படி இருக்கவேண்டும் என்று உலகிற்கு உதாரணமாகி வாழ்ந்தவர். கணவனும் மனைவியும் கணிதத்தை மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதில் தம் வாழ்வை அற்படணித்தவர்கள்.

இலங்கையிலிருந்து பிரிட்டிஷ் கயானா சென்று அங்கும் பாலயோகன் மாஸ்டர் கணிதம் கறிப்பிப்பதில் பெயர் பெற்று விளங்கியவர். நாளைவெல், அங்கிருந்து ஸண்டன் சென்று ஈஸ்ற்காம் (Eastham) பகுதியில் வாழ்ந்து வரலானார். பல சோதரர்களோடு பிறந்த பாலயோகன் மாஸ்டர் தமிழ்ச் சமூகத்தை தன் சொந்த சோதரர்களாக பார்த்தார். ஈழத்து தமிழர்கள் தாய் நாட்டில் பட்ட துன்பங்களை பார்த்தால், கேட்டால் உள்ளும் கலங்கி உணர்ச்சியின் விளிம்பிற்கே சென்றுவிடுவார். 1998இல் ஸண்டனில் நடந்த முதலாவது சைவ மாநாட்டில் அவரை நான் சந்தித்தேன். இலங்கை தமிழர்கள் அன்று பட்ட துன்பங்களை மாநாட்டில் அறிஞர்கள் சொன்னபோது, பொதுவான சபை என்று கூடப் பார்க்காது எழுந்து நின்று கதறி அழுதார். இளகிய, உணர்ச்சிப் பிளம்பான மனம் கொண்டவர். புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தாலும் தாய் நாட்டை விட்டு உள்ளத்தால் பெயராத உத்தமர்.

ஸண்டனிலும் மாலை நேரங்களில் பல்வேறு நாட்டு மாணவர்களுக்கு கணித பாடத்தை திறும்பட போதித்து வந்தார். அதனால் பெறும் ஊதியத்தை இலங்கையில் வாழும், கல்விகற்க உதவி தேவைப்படும் மாணவர்களுக்கு அள்ளி வழங்கினார். இலங்கையில் குறிப்பாக வடபகுதியில் பல தொண்டு அமைப்புகளுக்கு அளப்பரிய உதவிகள் செய்து வந்தார். நான்றியவே, பல்கலைக்கழகத்தில் கற்று வரும் பத்துக்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களுக்கு அவர்களது கல்விக் காலம்

முடியும் வரை மாதா மாதம் ஒரு பெறுமதி மிக்க தொகையை வழங்கி அவர்களை ஊக்குவித்துக் கொண்டிருந்தார். அண்மையில் கூட இலங்கைக்கு தமிழ் மாணவர்களுக்கு உதவி செய்யும் நோக்குடனே வந்து சென்றிருந்தார். அத்தகைய பண்பாளர் இன்று எம்மிடையே இல்லை. கடந்த 30.12.2010ல் நோயுற்று அடராமல் கிடக்கப் படுத்தவர், படுக்கை விரிப்புக்கூட அலுங்காமல் பரமனடி சேரந்து விட்டார். அவரின் பிரிவால் இன்று பரிதவிக்கும் உள்ளங்கள் இலங்கையிலும் பல உள் உறவு என்ற எல்லையை கடந்து அவருக்காக உருகும் உள்ளங்கள் பலப்பல்.

அவரது இரண்டு பிள்ளைகளும் இன்று ஸண்டனில் கற்று பொறியியல் துறையிலும் காப்புறுதி துறையிலும் மிக உயர்ந்த பதவிகளில் உள்ளனர் கலைகளிலும் வல்லவர்களாக தன் இரண்டு பிள்ளைகளையும் பாலயோகன் மாஸ்டர் வளர்த்தார். “ஊரார் பிள்ளைகளை ஊட்டி வளர்த்தால் தன் பிள்ளைகள் தானே வளரும்” என்ற பழமொழிக்கு இலக்கியமானவர் இவர். இவரைப்போலவே இவரது சகோதரர்களும் பரோபகாரம் மிக்கவர்கள். தன் அன்பு மனைவி அவனியை விட்டுப்பிரிந்த நாள் முதல் அவர் நினைவாகவே வாழ்ந்தார். எல்லாமும் தன் மனைவியாகவே வாழ்ந்த பாலயோகன் மாஸ்டர், மனைவியின் பிரிவால் மிகவும் கவலையுற்றிருந்தார். இணைபிரியாத அன்றில்களான அவர்களை ஸண்டனில் வாழும் தமிழர்களின் நிகழ்ச்சிகளில் தவறாமல் காணலாம். ஆலய வழிபாட்டில் மிக்க ஈடுபாடு உள்ளவர். London Eastham முருகன் கோவில், லட்சுமி நாராயணர் கோவில் ஆகியவற்றின் தர்மகர்த்தா சபை உறுப்பினராகவும். உபயகாரராகவும் இருந்து இறைபணியாற்றினார்.

உள்ளம் தூயவராய், தாயினும் நல்லவராய் வாழ்ந்து மறைந்த பாலயோகன் மாஸ்டரின் பூதவுடல் மறைந்தாலும் அவரது புகழுடல், ஈழத்தமிழர்கள் உள்ளவரை நிலைத்தே நிற்கும். அவரது இறுதிக் கிரியைகள் ஸண்டனில் கடந்த 09.01.2011 இல் நடந்தபோது கூடிய மக்கள் கூட்டமே அதற்கு சான்று.

புலம் பெயர்ந்தாறும் உளம் பெயராத அந்தப் புளிதுறின் ஆத்மா சாந்த அடைவதாக.

தமிழருவி த. சிவகுமாரன்.

நினைவேந்தல்!

நன்றென்றும் தீதென்றும் நானென்றும் தானென்றும்
அவன் என்றும் இவன் என்றும் பாராது
நின்ற நிலை மாறாது நெற்றிக்கண் திறப்பினும்
குற்றும் குற்றமே என வாழ்ந்து வந்த எம் ஆசானே!
இன்னார் செய்தது இது இன்னாள் செய்தது இது என
முன்னின்று உதாரண படுத்தக்கூடிய உத்தமமே
சான்றோனின் கணிதத்திற்கு சான்று பகர்ந்த சாணக்கியலே
மேலோனை மேலும் மேன்மையாக்கியல்வரே
ஒரு நாள் அல்ல இருநாள் அல்ல பல நாட்கள் படித்து
பல் கஷ்டப்பட்டு பின் கல்விச் சேவையில் வந்த கடல் நிற வண்ணனே
உளம் கனிவான எம் வாத்தியாரே!
கண்ணியமான நேர்மை காத்து என் போன்ற தவிரவும்
எனை விடவும் உயர்ந்த பல மாணவர்களை உருவாக்கிய உத்தமமே
சூரிப்பிள்ளையரின் சூரியப்புதல்வரே
பகல்மதி தவழும் முகமுடைய பாலயோகன் மாஸ்ரரே
பண்டை நாளில் நானுமக்குத் தொண்டனானேன்
இண்டை நாளிலோ ஸண்டனிலானேன்
இங்கோ இங்கிலாந்தில் முதன் முதலில்
என் மகன் சான்றோனிற்கும் மேலோனிற்கும் ஏடு தொடக்கி வைத்து
வாழ்க்கைக்கு ஏணியான வாஞ்சையுள்ள வாத்தியாரே
எதுவுமே இல்லை உமக்குவமை,
சிறந்த அறிவின் வடிவமே சிரம் தாழ்த்தி வணங்குகிறேன் உமை
எனக்கண்பு நின்மீதே கான் நன் மாணாக்கன் என்றிருந்தேன்
நான் அன்றியும் நீங்கள் ஏகி விட்டர்களே இன்று?
கணிதமேகி பெளதீகமாகி எமக்கு வேதமோதின்ர்களே
நாமோதிப்போ நீரில்லாது நாதியற்றுபோயுள்ளோம்
எனினும் நிதானித்து ஒன்று சொல்வேன் ஜயா
உங்கள் தானம் அழியாது கணிதத்தில் அதுபோல் கொடையிலும்
உங்கள் தானம் அழியாது ஜயா
பாரிக்கு ஒப்பான எம் பாலயோகன் மாஸ்ரரே!

மாணவன்,

சமுத்தான் ந. அருணா திவாகரன்.
eelathithan@hotmail.com

+++++
Message from Swami Chidrupananda, Sarada Sevasrirama Ashram, Point Pedro, Sri Lanka.

We have missed a lovable man.
His attitude towards life was more pleasant and pleasing.
A man who has served the needy always.
We won't be able to forget him at all.
May his soul have a place at the Lord's holy feet is our prayer.

+++++
**Message from Mr. A. Ahiladas, Principal,
Kokuvil Hindu College, Jaffna**

Date: 6th of January 2011.

Dear Mr. Barathan,

I am writing to extend my deepest sympathies to you and your family. I was so very sad to hear about his passing away. He was such a wonderful man.

I had the honour and the pleasure to know your Father Mr. Soorippillai Balayogan and I was very sorry to hear about his passing away. I had the greatest respect for him and will miss the great service of him to our school Kokuvil Hindu College, and it is being my duty to say that he was a brilliant teacher in Mathematics and his greatest help he had done for the scholarship fund to University students and to the Annual prize giving on this occasion.

You and your family are in my thoughts and prayers.

With Deepest Sympathy,

Mr. A. Ahiladas

Principal, Kokuvil Hindu College.

+++++
நீங்கள் சொல்லித்தந்த கணிதம் தான், நான் கண்டாவில் வேலைசெய்வதற்கு உதவுகிறது என்பதை பெருமையாக சொல்கின்றேன். உங்களை நேரில் வந்து பார்க்கவில்லை என்று எனக்கு கவலையாக இருக்கிறது.

வசந்தி மோகன் - கண்டா

+++++
Rest in peace Sir

Sinthu Rajenthiran

+++++
Bala Master,

You were the best tutor I ever had. I'm glad I ever knew you!

With love from your favourite singary

Priyanka

+++++
Dear Bala Master

Thank you for all your support & guidance. We will never forget you

Mayu & Mathy

+++++
To: Bala Master

The best Maths Teacher ever

RIP

AbbeyRa

+++++
Balayogan master,

Thank you for your teaching and advice over the years!

You have been a great inspiration!

R.I.P.

Krishanthy Mageswaran

+++++
Thank you for all your teaching & entertaining!

Rest in Peace

Sophia Rajenthiran

+++++

Bala master

I may not have done all my homework and got an 'A' in all my modules
but you were certainly the best teacher I could have ever had. Thank
you .

R.I.P

Sahaana Raj X

+++++

To Maths Genius

from Colombo Hindu College PPA (UK)

+++++

To the best tutor, and one of the best men that ever walked the earth,
you will always be remembered.

Love

Anu, Duv, Lav, Mr & Mrs Ratnapalan

+++++

Dear uncle,

We didn't know you well, but you have raised a wonderful son and a
wonderful family. Your memory will live in them always.

May your soul rest in peace.

Tharsan, Edna, Mayu, Gaya, Anujen

+++++

மேன்னம்கால் ஜைவநிதி விசார் துக உ.கபெல்காவ

சைவ முன்னேற்றச் சங்கம் (UK)

"ஸாவஸமயக் கருத்துவரியிலிதுயாகச் சமூகசேவை"

Saiva Munnetta Sangam (UK)

"Community Service Through Hindu Concern"

2 Salisbury Road, Manor Park, London E12 6AB. Tel : 020 8514 4732 Fax: 01268 561805

Registered Charity No: 292085 www.saivamunnettasantam.com

Vice Presidents

Dr.(Mrs) IndraSiva - yoham
Dr.V.Balasegaran
Dr.R.Pahmanathan

34th Year Management Committee

President & Trustee

Mr. V. C. Vairavanathan
(020)8220 3810

Vice President & Trustee

Mr. G. Parveswaran
(020)8220 3809

General Secretary & Trustee

Mr.D.Rabindranathan
(020)8149 9353

Treasurer & Trustee

Mr. W. Nagarajan
(020)8550 2739

Trustees

Mr.S. Balasingham
Mr.S.N.Rangan
Mr. V. R. Ramandan
Mr.L. Sampathian
Mr.C. Nithamparampillai

Building Project Secretary

Mr.V. Jegadishwar

Examination Secretary

Mr. K. Sivagurumurthy

Membership Secretary

Mr. M. Ravendran

Publication Secretary

Mr.V.R. Jagannathan

Religious Secretary

Mr.K.Jeganathan

Social Service Secretary

Mr. P. Vilvitharanan

School Secretary

Mrs. P. Ilamakumar

Assistant Treasurers

Mr. S. Anandhadevan
Mrs.P. Nadarajah

Committee Members

Mrs.V. Kamgengthiran
Mr.A.Camarasan
Mrs.S. Kangasabesan
Mrs.V. Mahadevan
Mrs.P. Saharatnam
Mr.V. Sivananthavelan
Mr.M. Yaseetharan

ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்

துனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செல்வையிற் குமின் ஸிரிபும் பிளிஸ்த சடையும் பவனம்போல் மேகியிற் பால்வெண்ணிறும் இன்டித்தமுடைய எடுத பொழுதமும் காண்டியிற்றால் மகித்துப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம் மாநிலத்தே

இலங்கையின் சிரமென வினங்கும் வடமராட்சி கரவெட்டி துண்ணாலையிலே பிறந்து இலண்டனில் வழாந்த அரைர் குரிப்பின்னள பாலவோகன் அவர்கள் இலவுகை வாழுவதை நீத்தமை கேட்டு அதிர்ச்சியும் வேதனையும் அடைத்தோம்.

அன்னார் எமது சங்கத்துடன் நீண்டகாலமாக அங்கத்தவராகவும், எமது பணிகளுக்கெல்லாம் ஆக்கழும் ஊக்கழும் கொடுப்பவாகவும் இருந்தார். அத்துடன் நாங்கள் சங்கத்திற்கென ஒரு பணிமனையை வாங்குவதற்கு இருந்தபோது நிதியாக செய்த உத்தமர் நாங்கள் கேட்கும்போதெல்லாம் மனவுகோணது உதவிகளை செய்து வரவார். அத்துடன் எங்கள் சங்கத்திற்கு மத்துமல்லாது பல தொண்டு நிறுவனங்களுக்கும், சமுத்திலே இயங்கிவரும் பல அருக்கட்டுளைகளுக்கும் தாராள மனதுடன் உதவி செய்து வந்தவர். அந்துடன் தமிழ்ப்பட்ட வகையிலும் மேற்படிப்பைத் தொடரமுடியாத மாணவர்களுக்கு மேற்படிப்புச் செலவைத் தானே பொறுப்பிற்று அவர்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறந்தவர்.

மன்னனும் மாசுரக் கற்றோனும் சீரதாக்கின் மனவுகளிற் கற்றோன் திற்பினாலையன் மனவுகளுக்குத் தங்கோசம் அல்லது சிறப்பில்கைக் கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு (வாக்குண்டாம்)

என்னும் வாக்குண்டாம் முதுகைக்கு இவைக் குமர் குரிப்பின்னள பாலவோகன் அவர்கள் தான் சென்ற இடமெல்லாம் கிறப்பாகவே வாய்ந்தார். சிறந்த கணித ஆசானாக, கடமை வர்ணாகக் கிசுக்குத்தார். இவர் கல்வி கூப்பித்தலை ஒரு தர்மாகவே நூத்தினார். இவீடிம் பயன்ற மனவைகள் எண்ணில்லங்கா இவர் தான் தர்மங்களை மற்றவர்களுக்குத் தெரியாவன்னைம் செய்துள்ளார். மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதில் முன்னிப்பார். அத்துடன் தயக்குக் கீவைப்படத் பிற்குத்து கொடுத்து மகிழ்ச்சி மனம் பவாத்துவம். இவருடைய மற்றும் துயராகும். இவருட இயிப்பு உடுசெய்ய முடியாதது. அன்னாரது பிரவால் துயரும் அவருட பின்கைள் மருக்கன். பிரபுப்பின்கைள், சுகோரத்தின் உற்றார் உறவினர் ஆகிமோருக்கு எமது ஆம்மந்த அனுதாந்ததை தெரிவித்து கொள்கின்றோம். அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியை பவும் உற்றார் உறவினர்கள் பிரிவத்துயரவிற்குத் தினங்கள் நாம் எவ்வளம் வைக்க ஏற்கெடுக்குதின்றோம்.

இப்படிக்கு ஆட்சிக்குழுவினரின் சார்பில்

வி. ரி. வாசகாச்சர்
வி.செ.வாமனாந்தன்
தலைவர்

திரு. கௌத்திரமோகன்
தர்ம இரவீந்திரமோகன்
கொரவ பொதுச் செயலாளர்

து

சிவமயம்

சோத்திரத்

யொருளடக்கம்

பக்கம்

1. 1ம் திருமுறை - பூவார் மலர் கொண்டடியார்	088
2. 1ம் திருமுறை - கற்றாங் கெரியோம்பி	090
3. 2ம் திருமுறை - மந்திர மாவது நீறு	092
4. 3ம் திருமுறை - இடரினுஞ் தளரினும்	094
5. 3ம் திருமுறை - மன்னின்நல் வைண்ணம்	097
6. 3ம் திருமுறை - காதலாகிக் கசிந்து	099
7. 3ம் திருமுறை - வாழ்க அந்தனர்	101
8. 3ம் திருமுறை - மங்கையர்க் கரசி	103
9. 4ம் திருமுறை - கூற்றாயின வாறுவி	105
10. 4ம் திருமுறை - மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி	106
11. 4ம் திருமுறை - சொற்றுணை வேதியன்	109
12. 5ம் திருமுறை - அன்னம் பாலிக்குந் தில்லை	111
13. 6ம் திருமுறை - அப்பன்நீ அம்மைநீ	113
14. 6ம் திருமுறை - நாமார்க்குந் குடியல்லோம்	116
15. 6ம் திருமுறை - என்னுகேன் என்சொல்லி	119
16. 7ம் திருமுறை - பித்தாபிழை சூழபெரு	123
17. 7ம் திருமுறை - பொன்னார் மேனியனே	125
18. 7ம் திருமுறை - மீளா அடிமை உமக்கே	127
19. 8ம் திருமுறை - சிவபுராணம் நமச்சிவாய	129
20. 8ம் திருமுறை - பூசுவதும் வெண்ணீறு	133
21. 8ம் திருமுறை - பாரோடு விண்ணாய்	137
22. 8ம் திருமுறை - உம்பர்க்கர்சே ஒழிவற	139
23. 8ம் திருமுறை - முத்திநெறி அறியாத	141
24. 9ம் திருமுறை - திருவிசைப்பா ஓளிவளர்	143
25. 9ம் திருமுறை - திருவிசைப்பா ஏகநாயகனை	145
26. 9ம் திருமுறை - திருப்பல்லாண்டு மன்னுக	147
27. 10ம் திருமுறை - திருமந்திரம் அளவில்	149
28. 11ம் திருமுறை - பட்டினத்துப் பிள்ளையார்	151
29. 12ம் திருமுறை - பெரியபுராணம் வேத நெறி	154

திருமுறைகள்

பொடுள்டக்கம்	பக்கம்
30. திருப்புகழ் - விநாயகர் துதி உம்பர்தருத்	156
31. திருப்புகழ் - பழனி அவனிதனி லேபி றந்து	156
32. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் திருமக ஞலாவு	157
33. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் அலகின் மாறு மாறாத.....	158
34. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் உடுக்கத்துகில் வேணு.....	159
35. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் எதிரி ஸாத பத்தி	160
36. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் கடகட கருவிகள்	160
37. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் சமரமுக வேலோத்த	161
38. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் சரத்தே யுதித்தா	161
39. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் சரியை ஸ்ரக்குமக	162
40. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் பாரவித முத்தப்ப	163
41. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் மருவறை வெற்றி	163
42. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் மாதர்வச மாயற்	164
43. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் முதிரு மார வார	164
44. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் வருபவர்க ணோலை	165
45. திருப்புகழ் - கதிர்காமம் தொடுத்த வாளேன	166
46. திருப்புகழ் - திருகோணமலை விலைக்கு மேனி	167
47. வாழ்த்து - வான்முகில் வளாது பெய்க	168
48. ஆரத்தி - ஓம் ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி	168

ହମ ଯନ୍ତ୍ରକା

காசவ சமய

பன்னிரு திருமூறைகள்

திருப்புகழ்

முதலாம் திருமுறை – திரு அண்ணாமலை

பூவார்மலர்கொண் டடியார்தொழுவார் புகழ்வார்வானோர்கள்
ஸுவார்புரங்கள் எரித்தஅன்று ஸுவார்க்கருள்செய்தார்
தாமாமழுநின் நதிரவெருவித் தொறுவின்திரயோடும்
ஆமாம்பிள்ளைவந் தணையுஞ்சாரல் அண்ணாமலையானு.

மஞ்சைப்போழ்ந்த மதியஞ்சுடும் வானோர்பெருமானார்
நஞ்சைக்கண்டத் தடக்குமதுவும் நன்மைப்பொருள்போழும்
வெஞ்சொற்பேகும் வேடர்மடவார் இதணமதுவேறி
அஞ்சொற்கிளிகள் ஆயோகான்னும் அண்ணாமலையானு.

நூனத்திரளாய் நின்றபெருமான் நல்லஅடியார்மேல்
ஊனத்திரளை நீக்குமதுவும் உண்மைப்பொருள்போழும்
எனத்திரனோ டினமான்கரடி இப்பியுமிரவின்கன்
ஆணைத்திரவந் தணையுஞ்சாரல் அண்ணாமலையானு.

இழைத்தஇடையாள் உணையாள்பங்கர் இமையோர்பெருமானார்
தழைத்தசடையார் விடையொள்ளேறித் தரியார்புரமெய்தார்
பிழைத்தபிடியைக் காணாதோடாடிப் பெருங்கைமதுவேழும்
அழைத்துத்திரிந்தங் குறங்குஞ்சாரல் அண்ணாமலையானு.

உருவிற்றிகழும் உணையாள்பங்கர் இமையோர்பெருமானார்
செருவில்லொருகால் வணையாளன்றிச் செந்தியெழுவித்தார்
பருவிற்குறவர் புவத்திற்குவித்த பகுமாமனிமுத்தம்
அருவித்திரனோ டிப்பியுஞ்சாரல் அண்ணாமலையானு.

எனைத்தோசூழி யடியானேத்த இமையோர்பெருமானார்
நினைத்துத்தொழுவார் பாவந்தீர்க்கும் நிமலருறைகோயில்
கணைத்துமேதி காணாதாயன் கைம்மேற்குழலுத்
அணைத்துஞ்சென்று திரானுஞ்சாரல் அவ்வணாமலையானு.

வந்தித்திருக்கும் அடியார்தங்கள் வருமேல்வினையோடு
பந்தித்திருந்த பாவந்தீர்க்கும் பரமனுறைகோயில்
முந்தியெழுந்த முழவினோசை முதுகல்வரைகள்மேல்
அந்திப்பிறைவந் தணையுஞ்சாரல் அண்ணாமலையாரே.

மறந்தான்கருதி வலியைநினைந்து மாறாயெடுத்தான்றோன்
நிறந்தான்முரிய நெரியலூன்றி நிறையஅருள்செய்தார்
திறந்தான்காட்டி அருளாயென்று தேவரவர்வேண்ட
அறந்தான்காட்டி அருளிச்செய்தார் அண்ணாமலையாரே.

தேடிக்காணார் திருமால்பிராமன் தேவர்பெருமாணை
மூடியோங்கி முதுவேயெழுந்த முத்தம்பலகொண்டு
கூடிக்குறவர் மடவார்குவித்துக் கொள்ளவம்பினென்
றாடிப்பாடி யளக்குஞ்சாரல் அண்ணாமலையாரே.

தட்டையிடுக்கித் தலையைப்பறித்துச் சமேனைநின்றுண்ணும்
பிட்டர்சொல்லுக் கொள்ளவேண்டா பேணித்தொழுமின்கள்
வட்டமுலையாள் உடையாள்பங்கர் மன்னியுறைகோயில்
அட்டமாளித் திரள்வந்தணையும் அண்ணாமலையாரே.

அல்லாடரவம் இயங்குஞ்சாரல் அண்ணாமலையாரை
நல்லார்பரவப் படுவான்காழி ஞானசம்பந்தன்
சொல்லால்மலிந்த பாடலான பத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம் வானோர்வணங்க மன்னிவாழ்வாரே.

முதலாம் திருமுறை – கோயில்

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்திங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே.

பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட் டெரியோம்புஞ்
சிறப்பர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
பிறப்பில் பெருமானைப் பின்தாழ் சடையானை
மறப்பி ஸார்கண்ணர் மையல் தீர்வாரே.

மையா ரொண்கண்ணார் மாட நெடுவீதிக்
கையாற் பந்தோச்சுங் கழிகுழ் தில்லையுள்
பொய்யா மறைபாடல் புரிந்தா னுலகேத்தச்
செய்யா னுறைகோயில் சிற்றம் பலந்தானே.

நிறைவெண் கொடிமாட நெற்றி நேர்தீண்டப்
பிறைவந் திறைதாக்கும் பேரம் பலந்தில்லைச்
சிறைவன் டறையோவாச் சிற்றம் பலமேய
இறைவன் கழலேத்தும் இன்பம் இன்பமே.

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேண்டுங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வம் உயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழலேத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே.

வருமாந் தவிர்மேனி மாதோர் பாகமாந்
திருமாந் தில்லையுட் சிற்றம் பலமேய
கருமான் உரியாடைக் கறைசேர் கண்டத்தெம்
பெருமான் கழல்லாற் பேணா துள்ளமே.

அுலையார் புனஸ்குடி யாகத் தொருபாகம்
மலையான் மகளோடு மகிழ்ந்தான் உலகேத்தச்
சிலையால் எயிலெப்தான் சிற்றம் பலந்தனைத்
தலையால் வணங்குவார் தலையா னார்களே.

கூர்வாள் அரக்கன்றன் வலியைக் குறைவித்துச்
சீரா லேமல்கு சிற்றம் பலமேய
நீரார் சடையானை நித்த லேத்துவார்
தீரா நோயெல்லாந் தீர்தல் திண்ணமே.

கோணா கணையானுங் குளிர்தா மனையானுங்
காணார் கழலேத்தக் கனலாய் ஒங்கினான்
சேணார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேத்த
மாணா நோயெல்லாம் வாளா மாயுமே.

பட்டைத் துவராணடப் படிமங் கொண்டாடும்
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
நட்டப் பெருமானை நானுந் தொழுவோமே.

ஞாலத் துயர்காழி ஞான சம்பந்தன்
சீலத் தார்கொள்கைச் சிற்றம் பலமேய
குலப் படையானைச் சொன்ன தமிழ்மாலை
கோலத் தாற்பாட வல்லார் நல்லாரே.

இரண்டாம் திருமுறை - திருஆலவாய் - திருநீற்றுப்பதிகம்
மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்னமை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தகுவது நீறு வண்மையில் லுள்ளது நீறு
சீதப் புனல்வயல் குழந்த திருஆல வாயான் திருநீறே.

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தணைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம் தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே.

அருந்தம் தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம் தாவது நீறு புள்ளியர் பூசம்வெண் ஸீறு
திருத்தகு மாளிகை குழந்த திருஆல வாயான் திருநீறே.

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
 பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
 துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு
 அயிலைப் பொலிதரு குலத் தால் வாயான் திருநீறே.

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
 பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
 தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
 அராவணங் குற்றிரு மேனி ஆல வாயான் திருநீறே.

மாலோ டயன்றி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
 மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
 ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பந் தருவது நீறு
 ஆலம துண்ட மிடற்றேம் மால வாயான் திருநீறே.

குண்டிகைக் கையர்க் கோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூட
 கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
 எண்டிகைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துந் தகையது நீறு
 அண்டத் தவர்பணிந் தேத்தும் ஆல வாயான் திருநீறே.

ஆற்றல் அடல்விடை யேறும் ஆலவா யான்திரு நீற்றைப்
 போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசான் ஞானசம் பந்தன்
 தேற்றித் தெண்ன லுடலுற்ற தீப்பிணி யாயினா தீரச்
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே.

முன்றாம் திருமுறை - திருவாவடுதுறை

இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அழுதொடு கலந்தநஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னாருள் ஆவடு துறையர்னே.

வாழினுஞ் சாவினும் வருந்தினும்போய்
வீழினும் உனகழல் விடுவேனால்லேன்
தாழிளந் தடம்புனல் தயங்குசென்னிப்
போழின் மதிவைத்த புண்ணியனே
இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னாருள் ஆவடு துறையர்னே.

நனவினுங் கனவினும் நம்பாவுன்னன
மனவினும் வழிபடல் மறவேன்அம்மான்
புனஸ்விரி நறுங்கொன்னறைப் போதனிந்த
கனலெரி யனஸ்புஸ்கு கையவுனே
இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னாருள் ஆவடு துறையர்னே.

தும்மலோ டருந்துயர் தோன்றிடினும்
அம்மல ரடியலால் அரற்றாதெனாக்
கைம்மல்கு வரிசிலைக் கணையொன்றினால்
மும்மதின் ஏரியெழு முனிந்தவுனே
இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னாருள் ஆவடு துறையர்னே.

கையது வீழினுங் கழிவுறினுஞ்
 செய்கழல் அடியலால் சிந்தைசெய்யேன்
 கொய்யணி நறுமலர் குலாயசென்னி
 மையணி மிடறுடை மறையவனே
 இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
 அதுவோவுன திண்ணருள்ஆவடு துறையரனே.

வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவுறினும்
 எந்தாயுன் அடியலால் ஏத்தாதென்நா
 ஜூந்தலை யரவுகொண் டரைக்கசைத்த
 சந்தவென் பொடியணி சங்கரனே
 இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
 அதுவோவுன திண்ணருள்ஆவடு துறையரனே.

வெப்பொடு விரவியோர் வினைவரினும்
 அப்பாவுன் னாடியலால் அரற்றாதென்நா
 ஒப்புடை யொருவனை உருவழிய
 அப்படி அழலெழ விழித்தவனே
 இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
 அதுவோவுன திண்ணருள்ஆவடு துறையரனே.

பேரிடர் பெருகியோர் பினிவரினுஞ்
 சீருடைக் கழலலாற் சிந்தைசெய்யேன்
 ஏருடை மணிமுடி இராவணனை
 ஆசிடர் படவரை யடர்த்தவனே
 இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
 அதுவோவுன திண்ணருள்ஆவடு துறையரனே.

உண்ணினும் பசிப்பினும் உறங்கினும்நின்
ஒன்மல ரடியலால் உரையாதென்நாக்
கண்ணனுங் கடிகமழ் தாமரைமேல்
அண்ணலும் அளப்பரி தாயவனே
இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
அதுவோவன தின்னாருள் ஆவடு துறையரனே.

பித்தொடு மயங்கியோர் பிணிவினும்
அத்தாவுன் அடியலால் அரற்றாதென்நாப்
புத்தருஞ் சமணரும் புறனுரைக்கப்
பத்தர்கட் கருள்செய்து பயின்றவனே
இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
அதுவோவன தின்னாருள் ஆவடு துறையரனே.

அஸைடுனல் ஆவடு துறையமர்ந்த
இலைநுணை வேற்படை யெம்மிழையை
நலம்மிகு ஞானசம் பந்தண்சொன்ன
விலையுடை யருந்தமிழ் மாலைவங்லார்
இதுவோளமை யானுமா றீவதொன் நெமக்கில்லையேல்
அதுவோவன தின்னாருள் ஆவடு துறையரனே.

முன்றாம் திருமுறை - திருக்கழுமலம்

மண்ணின்றால் வெவண்ணாம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணின்றால் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக்
கண்ணின்றால் ஸஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணின்றால் லாஸொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

போதையார் பொற்சின்னணத் துடில்பொல் லாதெனாத்
தாதையார் முனிவுறத் தாவெணன யாண்டவன்
காதையார் குழமூயினன் கழுமல வளநகர்ப்
பேதையா எவ்வொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

தொண்டணை செய்தொழில் துயராறுத் துய்யலாம்
வண்டனை கொண்டறையான் மதுமலர்ச் சடைமுடிக்
கண்டுணை நெற்றியான் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்டுணை யாகவோர் பெருந்தகை யிருந்ததே.

அயர்வுளோம் என்றாற் அசைவொழி நெஞ்சமே
நியர்வளை முன்கையான் நேரிலழ யவ்வொடுங்
கயல்வயல் குதிகொஞ்சுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெயர்பல துதிசெயப் பெருந்தகை யிருந்ததே.

அடைவிலோம் என்றாற் அயர்வொழி நெஞ்சமே
விடையமர் கொடியினான் விண்ணவர் தொழுதெழுங்
கடையுயர் மாடமார் கழுமல வளநகர்ப்
பெட்டநடை யவ்வொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

மற்றொரு பற்றிலை நெஞ்சமே மறைபல
கற்றனல் வேதியர் கழுமல வளநகர்க்
சிற்றிடைப் பேரவுகுல் திருந்திழை யவளோடும்
பெற்றென யானுடைப் பெருந்தகை யிருந்ததே.

குறைவளை வதுமொழி குறைவொழி நெஞ்சமே
நிறைவளை முன்கையாள் நேரிழை யவளோடுங்
கறைவளர் பொழிலணி கழுமல வளநகர்ப்
பிறைவளர் சடைமுடிப் பெருந்தகை யிருந்ததே.

அரக்கனார் அருவரை யெடுத்தவன் அலறிட
நெருக்கினார் விரலினால் நீடியாழ் பாடவே
கருக்குவாள் அருள்செய்தான் கழுமல வளநகர்ப்
பெருக்குநீரவளோடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

நெடியவன் பிரமனும் நினைப்பரி தாயவர்
அடியொடு முடியறி யாவழல் உருவினன்
கடிகமழ் பொழிலணி கழுமல வளநகர்ப்
பிடிநடை யவளோடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

தாருறு தட்டுடைச் சமணர்சாக் கியர்கள்தம்
ஆருறு சொற்களைந் தடியினை யடைந்துயம்மின்
காருறு பொழில்வளர் கழுமல வளநகர்ப்
பேரந்த தாளோடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

கருந்தடற் தேன்மல்கு கழுமல வளநகர்ப்
பெருந்தடங் கொங்கையோ டிருந்தனம் பிரான்றனை
அருந்தமிழ் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ்
விரும்புவாரவர்கள்போய் விண்ணுவுல காள்வரே.

முன்றாம் திருமுறை - நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்
காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்த்தமை நண்ணெறிக் குட்ப்பது
வேதம் நாண்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலாம்
நம்பன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்தினைந்
தக்கு மாலைகொ டங்கையில் எண்ணுவார்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது
நக்கன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

இயமன் தூதரும் அஞ்சவர் இன்சொலால்
நயம்வந் தோதவஸ் லார்த்தமை நண்ணைனால்
நியமந் தாண்நினை வார்க்கிணி யான்நெற்றி
நயனை நாமம் நமச்சி வாயவே.

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனும் இயம்புவ ராயிடின்
ஓல்லாத் தீங்கையும் நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாமம் நமச்சி வாயவே.

மந்த ரம்மன பாவங்கள் மேவிய
பந்த ணையவர் தாழும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வழும் மல்குமால்
நந்தி நாமம் நமச்சி வாயவே.

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயினர் ஆயின் உருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரதன் நாமம் நமச்சி வாயவே.

இலங்கை மன்னன் எடுத்த அடுக்கல்மேல்
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கரன் ஊன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவன் உய்வகை
நலங்கொள் நாமம் நமச்சி வாயவே.

போதன் போதன கண்ணனும் அண்ணப்பதன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி அலந்தவர்
ஓதும் நாமம் நமச்சி வாயவே.

கஞ்சி மண்டையர் கையிலுண் கையர்கள்
வெஞ்சொல் மிண்டர் விரவில் ரெண்பரால்
விஞ்சை அண்டர்கள் வேண்ட அழுதுசெய்
நஞ்சன் கண்டன் நமச்சி வாயவே.

நந்தி நாமம் நமச்சிவா யவெனுஞ்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யால்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாசம் அறுக்கவல் லார்களே.

முன்றாம் திருமுறை - திருப்பாசுரம்

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
குழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

அரிய காட்சிய ராமத்தம் தங்கைசேர்
எரியர் ஏறுகந் தேறுவர் கண்டமுங்
கரியர் காடுறை வாழ்க்கைய ராயினும்
பெரிய ராரநி வாரவர் பெற்றியே.

வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே
தந்தை யாரொடு தாயிலர் தம்மையே
சிந்தி யானமு வார்வினை தீர்ப்பரால்
ஏந்தை யாரவர் எவ்வகை யார்கொலோ.

ஆட்பா லவர்க் கருஞும் வண்ணமும் ஆதிமாண்புங்
கேட்பான் புகில்அள வில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லணவும் வினையுங் குறுகாமை யெந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின் றிவைகேட்க தக்கார்.

ஏதுக்க ளாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட் டுளன் எங்கள்சோதி
மாதுக்கம் நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கள் மிக்கீர் இறையே வந்து சார்மின்களோ.

ஆடும் மெனவும் அருங்கூற்றம் உதைத்து வேதம்
பாடும் மெனவும் புகழல்லது பாவம் நீங்கக்
கேடும் பிறப்பும் அறுக்கும் மெனக்கேட்ட ராகில்
நாடுந் திறத்தார்க் கருளல்லது நாட்ட லாமே.

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தானை பண்டு
முடிசேர்ந்த காலையற வெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
அடிசேர்ந்த வண்ணம் அறிவார் சொலக்கேட்டு மன்றே.

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்
ஏதப் படாமை யுலகுத்தவர் ஏத்தல் செய்யப்
ழுத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த
குதன் ஒலிமாலை யென்றே கலிக்கோவை சொல்லே.

பாராழி வட்டம் பகையால் நலிந்தாட்ட ஆடிப்
பேராழி யானதிடர் கண்டருள் செய்தல் பேணி
நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்ட வர்க்குப்
போராழி யீந்த புகழும் புகழுற்ற தன்றே.

மாலா யவனும் மறைவல்ல நான் முகனும்
பாலாய தேவர்பக ரில்லமு தூட்டல் பேணிக்
காலாய முந்நீர் கடைந்தார்க் கரிதா யெழுந்த
ஆலாலம் உண்டங்கம ரர்க்கருள் செய்த தாமே.

அற்றன்றி அந்தன் மதுரைத் தோகை யாக்கினானுந்
தெற்றென்ற தெய்வந் தெவியார் கரைக்கோலை தெண்ணீரிப்
பற்றின்றிப் பாங்கெதிர் வினூரவும் பண்பு நோக்கில்
பெற்றோன் றுயர்த்த பெருமான் பெருமானு மன்றே.

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தன் நல்ல
எல்லார் களும்பரவும் ஈசனை யேத்து பாடல்
பல்லார் களும்மதிக்கப் பாசுரஞ் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள் வானோ றுலகாளவும் வல்ல ரன்றே.

முன்றாம் திருமுறை - திருஆலவாய்

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை வரிவளைக் கைம்மட மாளி
பங்கயங்க செல்வி பாண்டிமா தேவி பணிசெய்து நாடொறும் பரவப்
பொங்கழு லூருவன் பூதநா யகனால் வேதமும் பொருள்களும் அருளி
அங்கயற் கண்ணி தன்னொடும் அமர்ந்த ஆலவா யாவதும் இதுவே.

வெற்றவே யடியார் அடிமிசை வீழும் விருப்பினான் வெள்ளளநீ றணியுங்
கொற்றவன் றனங்கு மந்திரி யாய குலச்சிறை குலாவி நின்றேத்தும்
ஒற்றைவெள் விடையன் உம்பரார் தலைவன் உலகினில் இயற்கையை யொழிந்திட்
தற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற ஆலவா யாவதும் இதுவே.

செந்துவர் வாயாள் சேலனை கண்ணாள் சிவன்திரு நீற்றினை வளர்க்கும்
பந்தணை விரலாள் பாண்டிமா தேவி பணிசெயப் பாரிடை நிலவுஞ்
சந்தமார் தரஸம் பாம்புநீர் மத்தந் தண்ணொருக் கம்மலர் வன்னி
அந்தவாள் மதிசேர் சடைமுடி யண்ணல் ஆலவா யாவதும் இதுவே.

கணங்களாய் வரினுந் தமியராய் வரினும் அடியவர் தங்களைக் கண்டால்
குணங்கொடு பணியுங் குலச்சிறை பரவுங் கோபுரஞ் குழ்மனிக் கோயில்
மணங்கமழ் கொன்றை வாளரா மதியம் வன்னிவண் கடவிள மாலை
அணங்குவீற் றிருந்த சடைமுடி யண்ணல் ஆலவா யாவதும் இதுவே.

செய்யதா மரைமேல் அன்னமே யணைய சேயினழு திருதுதற் செல்வி
பையர வல்குற் பாண்டிமா தேவி நாடொறும் பணிந்தினி தேத்த
வெய்யவேற் குலம் பாசம் அங் குரமான் விரிகதிர் மழுவுடன் தரித்த
ஐயனார் உமையோ டின்புறு கின்ற ஆலவா யாவதும் இதுவே.

நலமில ராக நலமதுண் டாக நாடவர் நாடறி கின்ற
குலமில ராகக் குலமதுண் டாகத் தவம்பணி குலச்சிறை பரவுங்
கலைமலி கரத்தன் மூவிலை வேலன் கரியுரி முடிய கண்டன்
அலைமலி புளல்சேர் சடைமுடி யண்ணல் ஆலவா யாவதும் இதுவே.

முத்தின்தாழ் வடமுஞ் சந்தனக் குழம்பும் நீறுந்தன் மார்பினின் முயங்கப் பத்தியார் கின்ற பாண்டிமா தேவி பாங்கொடு பணிசெய நின்ற சுத்தமார் பளிங்கின் பெருமலை யுடனே சுடர்மர கதமடுத் தாற்போல் அத்தனார் உழையோ டின்புறு கின்ற ஆலவா யாவதும் இதுவே.

நாவணங் கியல்பாம் அஞ்செழுத் தோதி நல்லராய் நல்லியல் பாகுக் கோவணம் பூதி சாதனங் கண்டால் தொழுதேழு குலச்சிறை போற்ற வவணங் கியல்பாம் இராவணன் திண்டோ ஸ் இருபதும் நெரிதர ழுன்றி ஆவணங் கொண்ட சடைமுடி யண்ணல் ஆலவா யாவதும் இதுவே.

மண்ணெலாம் நிகழ மண்ணனாய் மன்னும் மணிமுடிச் சோழன்றன் மகளாம் பண்ணினேர் மொழியான் பாண்டிமா தேவி பாங்கினாற் பணிசெய்து பரவ விண்ணுளார் இருவர் கீழொடு மேலும் அனப்பரி தாம்வகை நின்ற அண்ணலார் உழையோ டின்புறு கின்ற ஆலவா யாவதும் இதுவே.

தொண்டரா யுள்ளார் திசைத்திசை தோறுந் தொழுதுதன் குணத்தினைக் குலாவக் கண்டுநா டோ ரும் இன்புறு கின்ற குலச்சிறை கருத்திற்கு நேர்த்தக் குண்டரா யுள்ளார் சாக்கியர் தங்கள் குறியின்கண் நெறியிடை வாரா அண்டநா யகன்றான் அமர்ந்து வீற்றிருந்த ஆலவா யாவதும் இதுவே.

பண்ணலம் புணரும் பாண்டிமா தேவி குலச்சிறை யெனுமிவர் பணியும் அந்நலம் பெறுசீர் ஆலவா யீசன் திருவடி யாங்கவை போற்றிக் கண்ணலம் பெரிய காழியுள் ஞான சம்பந்தன் செந்தமிழினைகொண்ட டின்னைலம் பாட வல்லவர் இழையோர் ஏத்தவீற் றிருப்பவர் இனிதே.

நான்காம் திருமுறை - திருவதிகைவீரட்டானம்

கூற்றாயின வாறுவி லக்ககிளீர் கொடுமைபல செய்தன நான்றியேன் எற்றாயடிக் கேஜிர வும்பகலும் பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும் தோற்றாதென் யெரிந்தின் அகம்படியே குட்ரோடு துடக்கி முடக்கியிட ஆற்றேங் அடியேன் அதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

நெஞ்சம்முயக் கேயிட மாக்கவைத்தேன் நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன் வஞ்சம்மிது வொப்பது கண்டிரியேன் வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட நஞ்சாசி வந்தென்னை நலிவதனை நலுகாமல் தூரந்து கரந்துமிலர் அஞ்சேலுமேன் வீர் அதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர் படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர் துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாழுவுற்றாற் சுடுகிள்றது குலை தவிர்த்தருளீர் பிணந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர் பெற்றமேற்றுகந் தீர்ச்சறும் வெண்டலைகொண்டனிந்திரடி கேள்வுதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

முன்னம்மடி யேன் அறி யாமையினான் முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப் பின்னையாடி யேனுமக் காளும்பட்டேன் சுடுகிள்றது குலை தவிர்த்தருளீர் தன்னையடைந் தார்வினை தீர்ப்பாதன்றோ தலையாயவர் தங்கட னாவதுதான் அன்னாநடை யார் அதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையாற் கரைநின்றவர் கண்டுகொ ளென்றுருசால்லி நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன் வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன் வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட ஆர்த்தார்புன வார் அதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன் நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன் உன்னாமம் என்னாவின் மறந்தறியேன் உலர்ந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய் உடலுள் ஞாகுலை தவிர்த்தருளா அலந்தேன் அடி யேன் அதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

உயர்ந்தேன்மனை வாழுக்கையும் ஒன்பொருஞும் ஒருவர்தலை காவலி ஸாமையினால் வயந்தேயுமக் காட்செய்து வாழுவற்றால் வலிக்கின்றது குலை தவிர்த்தருளீர் பயந்தேயென் வயிற்றின கம்படியே பறித்துப்புரட் டியறுத் தீர்த்திடநான் அயர்ந்தேன் அடி யேன் அதி கைக்கெடில் வீரட்டா னாத்துறை அம்மானே.

வலித்தேன்மனை வாழுக்கை மகிழ்ந்தடியேன் வஞ்சம்மா மொன்று மிலாமையினாற் சலித்தாலோரு வர்துணை யாருமில்லைச் சங்கவெண்குழைக் காதுடை எம்பெருமான் கவித்தேயென் வயிற்றி னகம்படியே கலக்கி மலக்கிட்டுக் கவர்ந்துதின்னன் அலுத்தேயடி யேன் அதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

பொன்போல மிளிர்வதோர் மேனியினீர் புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பினையீர் துன்பேகவ ஸலபிணி யென்றிவற்றை நனுகாமற் றுரந்து கரந்துமிலூர் என்போலிக ஞும்மை இனித்தெளியார் அடியார்படு வதிது வேயாகில் அன்பேஅமை யும்மதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

போர்த்தாயங்கோ ராணையின் ஈருரிதோல் புறங்காடாங் காநட மாடவல்லாய் ஆர்த்தானாக் கண்றனை மால்வரைக்கீழ் அடர்த்திட்டருள் செய்த வதுகருதாய் வேர்த்தும்புரண் டும்விழுந் தும்மெழுந்தால் என்வேதனை யான விலக்கியிடாய் ஆர்த்தார்புனல் குழுஅதி கைக்கெடில் வீரட்டா னத்துறை அம்மானே.

நான்காம் திருமுறை – திருவையாறு

மாதர்ப் பினைக்கண்ணி யானை மலையான் மக்களாடும் பாடிப் போதொடு நீர்க்கமந் தேத்திப் புகுவா ரவர்பின் புகுவேன் யாதுஞ் சுவடு படாமல் ஜூயா நடைகின்ற போது காதன் மடப்பிடி யோடுங் களிறு வருவன கண்டேன் கண்டே னவர்த்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

போழிளங் கண்ணியி னானைப் பூந்துகி ஸாளொடும் பாடி
வாழியம் போற்றியென் ரேத்தி வட்டமிட் டாடா வருவேன்
ஆழி வலவனின் ரேத்தும் ஜயா றடைகின்ற போது
கோழி பேடையொடுங் கூடிக் குளிர்ந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

எரிப்பிறைக் கண்ணியி னானை யேந்தினழை யாளொடும் பாடி
முரித்த இலயங்க விட்டு முகமலர்ந் தாடா வருவேன்
அரித்தொழு கும்வெள் ளருவி ஜயா றடைகின்ற போது
வரிக்குயில் பேடையொடாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

பிறையிளங் கண்ணியி னானைப் பெய்வனை யாளொடும் பாடித்
துறையிளம் பண்மலர் தூவித் தோளைக் குளிரத் தொழுவேன்
அறையிளம் பூங்குழி ஸாலும் ஜயா றடைகின்ற போது
சிறையிளம் பேடையொடாடிச் சேவல் வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

ஏடு மதிக்கண்ணி யானை ஏந்தினழை யாளொடும் பாடிக்
காடெடாடு நாடு மனையுங் கைதொழு தாடா வருவேன்
ஆட ஸமர்ந்துறை கின்ற ஜயா றடைகின்ற போது
பேடை மயிலொடுங் கூடிப் பினைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

தண்மதிக் கண்ணியி னானைத் தையல்நல் ஸாளொடும் பாடி
உண்மெலி சிந்தைய னாகி உணரா வருகா வருவேன்
அண்ண லமர்ந்துறை கின்ற ஜயா றடைகின்ற போது
வண்ணப் பகண்றிலொடாடி வைகி வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

கடிமதிக் கண்ணியி னானைக் காரிகை யாலொடும் பாடி
வடிவொடு வண்ண மிரண்டும் வாய்வேண் டுவசொல்லி வாழ்வேன்
அடியிணை ஆர்க்குங் கழலான் ஜயா றடைகின்ற போது
இடிகுரா வண்ணதோர் ஏனம் இளைந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

விரும்பு மதிக்கண்ணி யானை மெல்லிய லாலொடும் பாடிப்
பெரும்புலர் காலை யெழுந்து பெறுமலர் கொய்யா வருவேன்
அருங்கலம் பொன்மணி யுந்தும் ஜயா றடைகின்ற போது
கருங்கலை பேடையொ டாடிக் கலந்து வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

முற்பிறைக் கண்ணியி னானை மொய்குழ லாலொடும் பாடிப்
பற்றிக் கயிற்றுக் கில்லேன் பாடியும் ஆடா வருவேன்
அற்றருள் பெற்றுநின் றாரோ டையா றடைகின்ற போது
நற்றுணைப் பேடையொ டாடிக் நாரை வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

திங்கள் மதிக்கண்ணி யானைத் தேமொழி யாலொடும் பாடி
எங்கருள் நல்குங்கொ லெந்தை எனக்கினி யென்னா வருவேன்
அங்கிள மங்கைய ராடும் ஜயா றடைகின்ற போது
பைங்கினி பேடையொ டாடிப் பற்று வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

வளர்மதிக் கண்ணியி னானை வார்குழ லாலொடும் பாடிக்
களவு படாததோர் காலங் காண்பான் கடைக்கணிக் கின்றேன்
அளவு படாததோ ரண்போ டையா றடைகின்ற போது
இளமண நாகு தழுவி ஏறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங் கண்டறி யாதன கண்டேன்.

நான்காம் திருமுறை - நமச்சிவாயப்பதிகம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழுக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடவிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினனுக் கருங்கலம் அராஞ்சு சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

விண்ணநுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

இடுக்கண்பட்ட டிருக்கினும் இரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிராணன்று வினவுவோ மஸ்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளின் நாழுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தனார்க் கருங்கலம் அருமறை யாறங்கந்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வர்க்கலால்
நலமிலன் நாடோறு நல்கு வான்நலன்
குலமில ராகிலுங் குலத்திற் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

வீடினார் உலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினார் அந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினே னோடிச்சென் ரூருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே.

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர் ணாதுவ் தின்ணனமே
அந்நெறி யேசென்றங் கண்டந்த வர்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

மாப்பிணை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

ஜந்தாம் திருமுறை - கோயில் - திருக்குறுந்தொகை

அன்னாம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னாம் பாலிக்கு மேலூமிப் பூமிசை
என்னாம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னாம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே.

அரும்பற் றப்பட ஆய்மலர் கொண்டுதீர்
சுரும்பற் றப்படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற் றச்சிலைக் காமணைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற் றப்புவி யூரம் பிராணையே.

அரிச்சற் றவினை யால்அடர்ப் புண்டுதீர்
எரிச்சற் றக்கிடந் தாரேன் றயலவர்
திரிச்சற் றப்பல பேசப்ப டாழுனம்
திருச்சிற் றம்பலஞ் சென்றடைந் துய்ம்மினே.

அல்லல் என்செயும் அருவினை என்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தான் என்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றம் பலவனார்க்
கெல்லை யில்லதோர் அடிமையூண் டேனுக்கே.

ஊனி லாவி உயிர்க்கும் பொழுதெலாம்
தானி லாவி யிருப்பனென் னாதனைத்
தேனி லாவிய சிற்றம் பலவனார்
வானி லாவி யிருக்கவும் வைப்பரே.

சிட்டர் வானவர் சென்று வரங்கொளுஞ்
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலத்துறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழுச் செல்லுமச்
சிட்டர் பாலனு கான்செறு காலனோ.

ஓருத்த னார்உல கங்கட் கொருகடர்
திருத்த னார்தில்லைச் சிற்றம் பலவனார்
விருத்த னார்இண யார்விட முண்டவெம்
அருத்த னார்அடி யானர அறிவரே.

விண்ணி றைந்ததோர் வெவ்வழி லின்னுரு
எண்ணி றைந்த இருவர்க் கறிவொணாக்
கண்ணி றைந்த கடிபொழில் அம்பலத்
துண்ணி றைந்துநின் நாடும் ஒருவனே.

வில்லைவட் டப்பட வாங்கி அவுணர்தம்
வல்லைவட் டம்மதின் மூன்றுடன் மாய்த்தவன்
தில்லைவட் டந்திசை கைதொழி வார்வினை
ஒல்லைவட் டங்கடற் தோடுதல் உண்மையே.

நாடி நாரணன் நான்முக ஜென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை குழுதில்லை யம்பலத்
தாடி பாதுமென் ஜெஞ்சுள் இருக்கவே.

மதுர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம் பலவன் திருமலை
அதிர ஆர்த்தெடுத் தான்முடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடி சென்றடைந் துய்ம்மினே.

ஆழாம் திருமுறை - தனி - திருத்தாண்டகம்

அப்பன்றீ அம்மைநீ ஜய னுமநீ
அன்புடைய மாமனும் மாமி யுமநீ
ஓப்புடைய மாதரு மொண்பொரு னுமநீ
ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஓரு ருமநீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ
துணையாயெயன் நெஞ்சந் துறப்பிழப் பாய்நீ
இப்பொன்றீ இம்மனிநீ இம்முத் துமநீ
இறைவன்றீ ஏறுர்ந்த செல்வன் நீயே.

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்றம் நம்மேல்
வெய்ய வினைப்பகையும் பைய நையும்
எம்பரிவு தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம்
வங்கெழுலென் நூயில் றெளியோ மல்லோம்
அம்பவளச் செஞ்சடைமேல் ஆறு குடி
அனலாடி ஆனஞ்சுசம் ஆட்டு கந்த
செம்பவள வண்ணர்செங்கு ஞந்ற வண்ணர்
செவ்வான வண்ணரென் சிந்தை யாரே.

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடா தாரே
அடக்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஓடா தாரே
உருகுவித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே
பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தி
 நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பால் நின்ற
 சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற
 சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவன் றன்மை
 நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னுள்
 நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற
 கற்பகமே யானுண்ணை விடுவே னல்லேன்
 கணகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானோ.

திருக்கோயி வில்லாத திருவி ஒராகுந்
 திருவெண்ணீ றணியாத திருவி ஒராகும்
 பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா ஒருகும்
 பாங்கிலோடு பலதங்கிக வில்லா ஒருகும்
 விருப்போடு வெண்சங்க மூதா ஒருகும்
 விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா ஒருகும்
 அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா ஒருகும்
 அவையெல்லாம் உரைல்ல அடவி காடே.

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகிற்
 தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
 ஒருகாலுந் திருக்கோயில் குழா ராகில்
 உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்
 அருநோய்கள் கெட்வெண்ணீ றணியா ராகில்
 அளியற்றார் பிறந்தவா ரேதோ வென்னிற்
 பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
 பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே.

நின்னாவார் பிறவின்றி நீயே யானாய்
 நினைப்பார்கள் மனத்துக்கோர் வித்து மானாய்
 மன்னானாய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானாய்
 மறைநான்கு மானாயா றங்க மானாய்
 பொன்னானாய் மணியானாய் போக மானாய்
 பூமிமேற் புகழ்தக்க பொருளே உன்னை
 என்னானாய் என்னானாய் என்னி எல்லால்
 ஏழையேன் என்சொல்லி ஏத்து கேளே.

அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய்
 அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய்
 எத்தனையும் அரியை எளியை யானாய்
 எனையான்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய்
 பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன்
 பிழமுத்தனகள் எத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே
 இத்தனையும் எம்பரமோ ஜூய ஜூயோ
 எம்பெருமான் றிருக்கருணை இருந்த வாறே.

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
 குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய
 நலம்பொல்லேன் நான்பொல்லேன் ஞானி யல்லேன்
 நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற
 விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தே னல்லேன்
 வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன்
 இலம்பொல்லேன் இரப்பதே ஈய மாட்டேன்
 என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழை யேனே.

சங்கநிதி பதுமறிதி இரண்டுந் தத்து
 தரணியொடு வானாளன் தருவ ரேனும்
 மங்குவார் அவர்செல்லவம் மதிப்போ மஸ்லோம்
 மாதேவர்க் கோந்த ரல்லா ராகில்
 அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யாாம்
 ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனுங்
 கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
 அவர்கண்டர் நாம்வணங்குங் கடவு எாடே.

ஆஹம் திருமுறை - திருமறுமாற்றத் - திருத்தாண்டகம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
 நரகத்தி விடர்ப்படோ ம் நடலை யில்லோம்
 ஏமாப்போம் பினியறியோம் பணிவோ மஸ்லோம்
 இன்பமே எந்நாளுந் துன்ப மில்லை
 தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
 சங்கரனற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
 கொமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
 கொய்ம்மலர்ச்சே வடியிணையே குருகி ஞோமே,

அகலிடமே இடமாக உள்கள் தோறும்
 அட்டுண்பார் இட்டுண்பார் விலக்கார் ஜயம்
 புகலிடமாம் அம்பலங்கள் பூமி தேவி
 உடன்கிடந்தாற் புரட்டாள்பொய் யன்று மெய்யே
 இகலுடைய விடையுடையான் ஏன்று கொண்டான்
 இனியேதுங் குறைவிலோம் இடர்கள் தீந்தோந்
 துகிலுடுத்துப் பொன்பூண்டு திரிவார் சொல்லுஞ்
 சொற்கேட்கக் கடவோமோ துரிசிற் நோமே.

வாராண்ட கொங்கையர்சேர் மணையிற் சேரோம்
 மாதேவா மாதேவா என்று வாழ்த்தி
 நீராண்ட புரோதாயம் ஆடப் பெற்றோம்
 நீரணியுக் கோலமே நிகழப் பெற்றோங்
 காராண்ட மழைபோலக் கண்ணீர் சோரக்
 கண்மனமே நன்மனமாக் கரையப் பெற்றோம்
 பாராண்டு பகடேறித் திரிவார் சொல்லும்
 பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றோமே.

உறவாவார் உருத்திரபஸ் கணத்தி னோர்கள்
 உடுப்பனகோ வனத்தொடுகீ ஞுளவா மண்றே
 செறுவாருஞ் செறமாட்டார் தீமை தானும்
 நன்மையாய்ச் சிறப்பதே பிறப்பிற் செல்லோம்
 நறவார்பொன் னிதழிந்றுந் தாரோன் கீரார்
 நமச்சிவா யஞ்சொல்ல வல்லோம் நாவாற்
 சுறவாருங் கொடியாணைப் பொடியாக் கண்ட
 சுடர்நயனச் சோதியையே தொடர்வுற் றோமே.

என்றும்நாம் யாவர்க்கும் இடைவோ மல்லோம்
 இருநிலத்தில் எமக்கெதிரா வாரு மில்லை
 சென்றுநாஞ் சிறுதெய்வஞ் சேர்வோ மல்லோஞ்
 சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்
 ஒன்றினாற் குறையுடையோ மல்லோ மன்றே
 உறுபினியார் செறலொழிந்திட் டோ டிப் போனார்
 பொன்றினார் தலைமொலை யணிந்த சென்னிப்
 புண்ணியனா நண்ணியபுண் ணியத்து னோமே.

மூவுருவின் முதலுருவாய் இருநான் கான
 மூர்த்தியே யென்றுமுப் பத்து மூவர்
 தேவர்களும் மிகக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ்
 செம்பவளத் திருமேஸிச் சிவனே யென்னும்
 நாவுடையார் நமையாள வுடையா ரண்டே
 நாவலந்தீ வகத்தினுக்கு நாத ரான
 காவலரே யேவி விடுத்தா ரேனுங்
 கடவுமலோங் கடுமையொடு காவற் ரோமே.

நிற்பனவும் நடப்பனவும் நிலனும் நீரும்
 நெருப்பினொடு காற்றாகி நெடுவா னாகி
 அற்பமொடு பெருமையுமாய் அருமை யாகி
 அன்புடையார்க் கெளிமையதாய் அளக்க லாகாத்
 தற்பரமாய்ச் சதாசிவமாய்த் தானும் யானும்
 ஆகின்ற தன்மையனை நன்மை யோடும்
 பொற்புடைய பேசக் கடவோம் பேயர்
 பேசுவன பேசுதுமோ பிழையற் ரோமே.

ஈசனையெவ் வுலகினுக்கும் இறைவன் றன்னை
 இமையவர்தம் பெருமானை எரியாய் மிக்க
 தேசனைச் செம்மேனி வெண்ணீற் றானைச்
 சிலம்பரையன் பொற்பாலை நலஞ்செய் கிள்ற
 நேசனை நித்தலும் நினையப் பெற்றோம்
 நின்றுண்பா ரெம்மை நினையச் சொன்ன
 வாசக மெல்லாம் மறந்தோ மன்றே
 வந்தீரார் மன்னவனா வான்றா னாரே.

சடையுடையான் சங்கக் குழையோர் காதன்
 சாம்பலும் பாம்பு மணிந்த மேனி
 விடையுடையான் வேங்கை யதள்மே லாடை
 வெள்ளிபோற் புள்ளியுழை மான்றோல் சார்ந்த
 உடையுடையான் நம்மை யுடையான் கண்ணர்
 உம்மோடு மற்று முளாய் நின்ற
 படையுடையான் பணிகேட்கும் பணியோ மல்லோம்
 பாசமற வீசும் படியோம் நாமே.

நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோம்
 நாண்றார் நன்னாமே விள்ளப் பெற்றோம்
 ஆவாவென் நெறையான்வான் அமரர் நாதன்
 அயனொடுமாற் கறிவரிய அனலாய் நீண்ட—
 தேவாதி தேவன் சிவனென் சிந்தை
 சேர்ந்திருந்தான் தென்றிசைக்கோன் றானே வந்து
 கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென் றாலுங்*
 குணமாகக் கொள்ளோமென் குணத்து ஸோமே.

ஆறாம் திருமுறை - திருப்புகலூர் - திருத்தாண்டகம்

எண்ணுயுகேன் எண்சொல்லி எண்ணுயு கேனோ
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி ணல்லாற்
 கண்ணிலேன் மற்றோர் கணளக ணில்லேன்
 கழலடியே கைதொழுது காணி ணல்லால்
 ஒண்ணுயுளே ஒண்பது வாசல் வைத்தாய்
 ஒக்க அடைக்கும்போ துணர மாட்டேன்
 புண்ணியா உண்ணடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

அங்கமே பூண்டாய் அனாலா டினாய் .
 ஆதிரையாய் ஆஸ்திமுலாய் ஆனே றார்ந்தாய்
 பங்கமொன் றில்லாத படர்ச் டையினாய்
 பாம்பொடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்
 சங்கையொன் றின்றியே தேவர் வேண்டச்
 சமுத்திரத்தின் நஞ்சன்டு சாவா மூவாச்
 திங்கமே உண்ணடிக்கே போது கிள்றேன்
 திருப்புகலூர் மேவிய தேவ தேவே.

பையரவக் கச்சையாய் பால்வெண் ணீற்றாய்
 பளிக்குக் குழையினாய் பண்ணார் இன்சொல்
 மைவிரவு கண்ணாளைப் பாகங் கொண்டாய்
 மான்மறிகை யேந்தினாய் வஞ்சக் கள்வர்
 ஜவரையும் என்மேற் றாவ றுத்தாய்
 அவர்வேண்டுங் காரியமிங் காவ தில்லை
 பொம்புணரயா துண்ணடிக்கே போது கிள்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

தெருளாதார் மூவியிலுந் தீயில் வேவச்
 கிலைவனைத்துச் செங்கணையாற் செற்ற தேவே
 மருளாதார் தம்மனத்தில் வாட்டந் தீர்ப்பாய்
 மருந்தாய்ப் பினிதீர்ப்பாய் வாணோர்க் கென்றும்
 அருளாகி ஆதியாய் வேத மாகி
 அலர்மேலான் நீர்மேலான் ஆய்ந்துங் காணாப்
 பொருளாவாய் உண்ணடிக்கே போது கிள்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

நீரேறு செஞ்சடைமேல் நிலாவென் டிங்கள்
 நீங்காமை வைத்துகந்த நீதி யானே
 பாரேறு படுத்தலயிற் பலிகொள் வானே
 பண்டனங்கற் காய்ந்தானே பாவ நாசா
 காரேறு முகிலனைய கண்டத் தானே
 கருங்கைக் களிற்றுரிவை கதறப் போர்த்த
 போரேற உன்னடிக்கே போது கிள்ளேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

விரிசடையாய் வேதியனே வேத கீதா
 விரிபொழில்குழ் வெண்காட்டாய் மீயச் சூராய்
 திரிபுரங்க ளௌரிசெய்த தேவ தேவை
 திருவாரூர்த் திருமூலத் தான மேயாய்
 மருவினியார் மனத்துளாய் மாகா எத்தாய்
 வலஞ்சுழியாய் மாமறைக்காட் டெந்தா யென்றும்
 புரிசடையாய் உன்னடிக்கே போது கிள்ளேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

தேவார்ந்த தேவனைத் தேவ ரெல்லாந்
 திருவடிமேல் அலரிட்டுத் தேடி நின்று
 நாவார்ந்த மறைபாடி நட்ட மாடி
 நான்முகலூம் இந்தினும் மாலும் போற்றக்
 காவார்ந்த பொழிற்சோலைக் கானப் பேராய்
 கழுக்குன்றத் துச்சியாய் கடவு ளேநின்
 பூவார்ந்த பொன்னடிக்கே போது கிள்ளேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

நெய்யாடி நின்மலனே நீல கண்டா
 நிறைவுடையாய் மறைவல்லாய் நீதி யானே
 மையாடு கண்மடவாள் பாகத் தானே
 மான்றோ ஒடுடையாய் மகிழ்ந்து நின்றாய்
 கொய்யாடு கூவிளங் கொன்றை மாலை
 கொண்டடியேன் நாவிட்டுக் கூறி நின்று
 பொய்யாத சேவடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

துன்னஞ்சேர் கோவணத்தாய் தூய நீற்றாய்
 துதைந்திலங்கு வெண்மழுவாள் கையில் லேந்தித்
 தன்னணையுந் தண்மதியும் பாம்பும் நீருஞ்
 சடைமுடிமேல் வைத்துகந்த தன்மை யானே
 அன்ன நடைமடவாள் பாகத் தானே
 அக்காரம் பூண்டானே ஆதி யானே
 பொன்னங் கழலடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

ஒருவனையு மல்லா துணரா துள்ளாம்
 உணர்ச்சித் தடுமாற்றத் துள்ளே நின்ற
 இருவரையும் மூவரையும் என்மே லேவி
 இல்லாத தரவறுத்தாய்க் கில்லேன் ஏலக்
 கருவரை குழ்கானல் இலங்கை வேந்தன்
 கடுந்தேர்ப்பீ தோடாமைக் காலாற் செற்ற
 பொருவரையாய் உண்ணடிக்கே போது கின்றேன்
 பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணி யனே.

ஏழாம் திருமுறை - திருவெண்ணெய்நல்லூர்

பித்தாபிறை குடுபெரு மானேஅரு ஓாளா
எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூராருட் உறையுள்
அத்தாஉனக் காளாயினி அல்லேன்னன லாமே.

நாயேன்பல நானும்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன்
வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூராருட் உறையுள்
ஆயாஉனக் காளாயினி அல்லேன்னன லாமே.

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி
மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூராருட் உறையுள்
அன்னோஉனக் காளாயினி அல்லேன்னன லாமே.

முடியேன்இவிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்றம் ஊர்த்
கொடியேன்பல பொய்யேஉரைப் பேணக்குறிக் கொள்நி
செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூராருட் உறையுள்
அடிகேஞ்ஞக் காளாயினி அல்லேன்னன லாமே.

பாதம்பணி வார்கள்பெறும் பண்டமது பணியாய்
ஆதன்பொரு ஓானேன் அறி வில்லேன் அரு ஓாளா
தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூராருட் உறையுள்
ஆதீஉனக் காளாயினி அல்லேன்னன லாமே.

தண்ணார்மதி குநதமுல் போலுந்திரு மேனீ
என்னார்ப்புரம் மூன்றூம்ளரி யுண்ணநகை செய்தாய்
மன்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூராருட் உறையுள்
அன்னாஉனக் காளாயினி அல்லேன்னன லாமே.

ஊனாய்ச்சிர் ஆனாய்ச்சடல் ஆனாய்ச்சல் கானாய்
வானாய்நிலன் ஆனாய்கடல் ஆனாய்மலை ஆனாய்
தேனார்பெண்ணையைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூராருட் டுறையுள்
ஆனாயுனக் காளாயினி அல்லேண்ண லாமே.

ஏற்றார்புரம் மூன்றும்ளரி உண்ணைச்சிலை தொட்டாய்
தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேணோசெக்கர் வானீர்
ஏற்றாய்பெண்ணையைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூராருட் டுறையுள்
ஆற்றாயுனக் காளாயினி அல்லேண்ண லாமே.

மழுவாள்வலன் எந்தீமறை ஓதீமங்கை பங்கா
தொழுவார்-அவர் துயர்-ஆயின தீர்த்தல்உன தொழிலே
செழுவார்பெண்ணையைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூராருட் டுறையுள்
அழகாஉனக் காளாயினி அல்லேண்ண லாமே.

காரூர்புனல் எய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையாற்
பாரூர்புகழ் எய்தித்திகழ் பன்மாமணி உந்திச்
சீரூர்பெண்ணையைத் தென்பால்வெண்ணைய் நல்லூராருட் டுறையுள்
ஆரூரனெனம் பெருமாற்கான் அல்லேண்ண லாமே.

ஏழாம் திருமுறை - திருமழபாடு

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலை அரைக்கசைத்து
மின்னார் செஞ்சடைமேல் மினிர்கொண்ணற யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அன்னே உன்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

எம்மான் எம்மனையென் வெனக்கெட்டனைச் சார்வாகார்
இம்மா யப்பிறவி பிறந்தேயிறந் தெய்ததொழிந்தேன்
மைம்மாம் பூம்பொழில்குழ் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அம்மான் நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

பண்டே நின்னடியேன் அடியாரடி யார்கட்கெல்லாந்
தொண்டே பூண்டொழிந்தேன் தொடராமைத் துரிசிறுத்தேன்
வண்டார் பூம்பொழில்குழ் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அண்டா நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

கண்ணாய் ஏழுலகுங் கருத்தாய் அருத்தமுமாய்ப்
பண்ணார் இன்றமிழாய்ப் பரமாய் பரஞ்சடரே
மண்ணார் பூம்பொழில்குழ் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அண்ணா நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

நாளார் வந்தனுகி நலியாமுனம் நின்றனக்கே
ஆளா வந்தனடந்தேன் அடியேனையும் என்றுகொள்ளீ
மாளா நாளாருளும் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
ஆளா நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

சந்தா குங்குழையாய் சடைமேற்பிறை தாங்கிநல்ல
வெந்தார் வெண்பொடியாய் விண்ட_யேறிய விததகனே
மெந்தார் சோலைகள்குழ் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
எந்தாய் நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

வெய்ய விரிசுடரோன் மிகுதேவர் கணங்களைல்லாது
செய்ய மலர்களிட மிகுசெம்மையுள் நின்றவனே
ஞையார் பூம்பொழில்குற் மழபாடியுள் மாணிக்கமே
ஐயா நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

நெறியே நின்மலனே நெடுமாலயன் போற்றிசெய்யுங்
குறியே நீர்ஞையனே கொடியேரிடை யாள்தலைவா
மறிசேர் அங்கையனே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
அறிவே நின்னையல்லால் இனியாரை நினைக்கேனே.

ஏரார் முப்புரும் எரியச்சிலை தொட்டவனை
வாரார் கொங்கையுடன் மழபாடியுள் மேயவனைச்
கீரார் நாவலர்கோன் ஆரூரன் உரைத்ததமிழ்
பாரோர் ஏத்தவல்லார் பரலோகத் திருப்பாரே.

ஏழாம் திருமுறை - திருவாசூர்

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப் பிறரை வேண்டாதே
மூளாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று முகத்தால் மிகவாடி
ஆளா யிருக்கும் அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னங்க்கால்
வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ஞார் வாழ்ந்து போதீரே.

விற்றுக் கொள்வீர் ஒற்றி யல்லேன் விரும்பி ஆட்பட்டேன்
குற்ற மொன்றுஞ் செய்த தில்லை கொத்தை ஆக்கினீர்
எற்றுக் கடிகேள் என்கண் கொண்டார் நீரே பழிப்பட்டார்
மற்றைக் கண்தான் தாரா தொழிந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

அன்றில் முட்டா தடையுஞ் சோலை ஆரூர் அகத்தீரே
கன்று முட்டி உண்ணச் சுரந்த காலி யவைபோல
என்றும் முட்டாப் பாடும் அடியார் தங்கண் காணாது
குன்றில் முட்டிக் குழியில் விழுந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

துருத்தி உறைவீர் பழனம் பதியாச் சோற்றுத் துறையாள்வீர்
இருக்கை திருவா ஞாரே உடையீர் மனமே எனவேண்டா
அருத்தி யுடைய அடியார் தங்கள் அல்லல் சொன்னங்க்கால்
வருத்தி வைத்து மறுமை பணித்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

செந்தன் பவளந் திகழுஞ் சோலை இதுவோ திருவாசூர்
எந்தம் அடிகேள் இதுவே ஆமா ருமக்காட் பட்டோ ர்க்குச்
சந்தம் பலவும் பாடும் அடியார் தங்கண் காணாது
வந்தெம் பெருமான் முறையோ வென்றால் வாழ்ந்து போதீரே.

தினைத்தா என்ன செங்கால் நானை சேருந் திருவாசூர் ப்
புனைத்தார் கொன்றைப் பொன்போல் மாலைப் புரிபுன் சடையீரே
தனைத்தா வின்றித் தாந்தாம் மெலிந்து தங்கண் காணாது
மனத்தால் வாடி அடியார் இருந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

ஆயம் பேடை அடையுஞ் சோலை ஆரூர் அகத்தீரே
எயெம் பெருமான் இதுவே ஆமா றுமக்காட் பட்டோ ர்க்கு
மாயங் காட்டிப் பிறவி காட்டி மறவா மனங்காட்டிக்
காயங் காட்டிக் கண்ணீர் கொண்டால் வாழ்ந்து போதீரே.

கழியாய்க் கடலாய்க் கலனாய் நிலனாய்க் கலந்த சொல்லாகி
இழியாக் குலத்திற் பிறந்தோம் உம்மை இகழா தேத்துவோம்
பழிதா னாவ தறியீர் அடிகேள் பாடும் பத்தரோம்
வழிதான் காணா தலமந் திருந்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

பேயோ டேஞும் பிரிவொன் நின்னா தென்பர் பிறிரெல்லாங்
காய்தான் வேண்டிற் கனிதா னன்றோ கருதிக் கொண்டக்கால்
நாய்தான் போல நடுவே திரிந்தும் உமக்காட் பட்டோ ர்க்கு
வாய்தான் திறவீர் திருவா சூரீர் வாழ்ந்து போதீரே.

செருந்தி செம்பொன் மலருஞ் சோலை இதுவோ திருவாரூர்
பொருந்தித் திரும் லத்தா னம்மே இடமாக் கொண்டல்ரே
இருந்தும் நின்றுங் கிடந்தும் உம்மை இகழா தேத்துவோம்
வருந்தி வந்தும் உமக்கொன் றுரைத்தால் வாழ்ந்து போதீரே.

காரூர் கண்டோ ஸ் முக்கண் கணக்கன் பலவாகி
ஆரூர் த் திரும் லத்தா னத்தே அடிப்பே ராரூரன்
பாரூர் அறிய என்கண் கொண்டார் நீரே பழிப்பட்டார்
வாரூர் முலையான் பாகங் கொண்டார் வாழ்ந்து போதீரே.

எட்டாம் திருமுறை - சிவபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழ்க
ஆகமம் ஆகிறின்று அண்ணவிப்பான் தாள் வாழ்க
ரகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க

வேகம் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகள்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறந்தார்க்குச் சேயோன் தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க

ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசன் அடிபோற்றி சிவன் சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறை நம் தேவன் அடிபோற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும் மலை போற்றி
சிவன் அவன் என்கிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழுச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன் யான்.

கண் நுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்து எய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழில் ஆர்கழல் இறைஞ்சி
வினா நிறைந்தும் மன் நிறைந்தும் மிக்காய், விளங்கு ஒளியாய்,
எண் இறந்த எல்லை இலாதானே நின் பெரும்சீர்

பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்று அறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல் விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன், எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன் அடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஜயா எனவோங்கி ஆழந்து அகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய், தணியாய், இயமானனாம் விமலா
 பொய் ஆயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
 மெய் ஞானம் ஆகி மினிர் கின்ற மெய்ச் சுட்டே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல் அறிவே
 ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய், அனைத்து உலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய், சேயாய், நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்த பால் கண்ணலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தணையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கள் ஓர் ஜந்து உடையாய், விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய், எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டி
 புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்கு மூடி,
 மலம் சோரும் ஒன்பது வாயில் குடிலை
 மலங்கப் புலன் ஜந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய,

விலங்கு மனத்தால், விமலா உனக்கு
 கலந்த அண்பாதிக் கசிந்து உள் உருகும்
 நலம் தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலம் தன்மேல் வந்து அருளி நீள்கழில்கள் காட்டி,
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயா ஆன தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேன் ஆர்அழுதே சிவபுரானே
 பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம் கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் போராறே
 ஆரா அழுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பழும் துண்பழும் இல்லானே உள்ளானே

அண்பருக்கு அண்பனே யாவையுமாய் இல்லையுமாய்
 சோதியனே துண்ணிருனே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து எண்ணை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய் ஞானத்தால் கொள்ளு உணர்வார் தம்கருத்தில்

நோக்கரிய நோக்கே நுனுக்கரிய நுண் உணர்வே
போக்கும் வாவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
காக்கும் என் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒனியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
தோற்றச் சுடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனை உள்
ஊற்றான உண்ணார் அழுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்கு உடம்பின் உள்கிடப்ப
ஆற்றேன் எம் ஜயா அரனே ஓ என்று என்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆணார்
மீட்டு இங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
நள் இருளில் நட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
தில்லை உள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே

அஸ்லஸ் பிறவி அறுப்பானே ஓ என்று
சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

எட்டாம் திருமுறை - திருச்சாழல் - சிவனுடைய காருணியம்

பூசுவதும் வெண்ணீரு பூண்பதுவும் பொங்கரவும்
பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணோம
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டடெண்ணை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ.

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தானீசன்
துன்னாம்பெய் கோவண்மாக் கொள்ளுமது என்னோம?
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னனயே கோவண்மாச் சாத்தினங்கான் சாழலோ.

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித் தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான் தனியன் காணோம
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகணைத்துங் கற்பொடிகான் சாழலோ.

அயனை அனங்கணன அந்தகணைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுசிசெய்தான் காணோம
நயனங்கள் மூன்றுடை நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்க்குழலாய் சாழலோ.

தக்கணையும் எச்சையும் தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவற் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னோம?
தொக்கனவற் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்கு
எச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினான் காண் சாழலோ.

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான் என்னோம?
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றிலனேல் இருவருந்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரந் தவிரார்கான் சாழலோ.

மலைமகளா யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாயுமது என்னோடு?
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாய்ந்தில்ளோல் தரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ.

கோலால மாகிக் குரைகடல்லாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னோடு?
ஆலாலம் உண்டில்லோல் அன்றையன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய் தேவரெல்லாம் வீடுவர்கான் சாழலோ.

தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் கானோல்
பெண்பா லுகந்தில்லேந் பேதாய் இரு நிலத்தோர்
விண்பாவி யோகெய்தி வீடுவர்கான் சாழலோ.

தானந்தம் இல்லான் தணையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தமுத்துவித்தான் கானோல்
ஆனந்த வெள்ளத் தமுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்டோர் வரன்பொருள்கான் சாழலோ.

நங்காய் இதென்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோள்மேலே காதலித்தான் கானோல்
கங்காளாம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தன்கான் சாழலோ.

கானார் புவித்தோல் உடைதலைஊன் காடுபதி
ஆனா வவனுக்கிங் காட்படுவார் ஆரேடி?
ஆனாலும் கேளாய் அயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ.

மலையரையன் பொற்பாவை வாள்நுதலான் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுமது என்னோம
உலகறியத் தீவேளே தொழிற்ந்தனனேல் உலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களைல்லாங் கலங்கிடுங்கான் சாழுலோ.

தேன்புக்க தண்பணைகுழ் தில்லைச்சிற் ரம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னோம?
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்கான் சாழுலோ.

கடகுரியும் பரிமாவும் தேரும்உகந் தேறாதே
இடபம்உகந் தேறியவா ழெனக்கறிய இயம்பேல
தடமதில்கள் அவைலூன்றுந் தழுவெளித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்கான் சாழுலோ.

நன்றாக நால்வர்க்கும் நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றாவின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணோம
அன்றாவின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் ஆயிடினுக்
கொன்றான்கான் புரூமன்றுங் கூட்டோ டே சாழுலோ.

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதரியும்
நம்பணையுந் தேவனென்று நன்னுமது என்னோம?
நம்பணையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் நாமறியோ
எம்பெருமான் ஈசாவென் ரேத்தினகான் சாழுலோ.

சலமுடைய சலந்தான்தன் உடல்தடிந்த நல்லாயி
நல்முடைய நாரணாற்கள் றருவியவா ழென்னோம?
நல்முடைய நாரணான்தன் நயனமிடிடந் தானடிக்கீழ்
அலராக இடஆழி அருவினான்கான் சாழுலோ.

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதூர் எனக்கறிய இயம்பேச
எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடனும்
தம்பெருமை தானரியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ.

அருந்தவருக் காலின்கீழ் அறமுதலா நான்கிணையும்
இருந்தவருக் கருஞுமது எனக்கறிய இயம்பேச?
அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிக் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ.

எட்டாம் திருமுறை - வாழாப்பத்து - முத்தி உபாயம்

பாரோடு விண்ணாய்ப் பாந்த எம்பானே பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய் சீராடு பொலிவாய் சிவபுரத்தாசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே ஆலோடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன் ஆண்டநீ அருளினை யானால் வார்க்டல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகளன்றருள் புரியாயே.

வாம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய் உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க் குணர்விறந்துலக மூடுகுவுஞ் செம்பெருமானே சிவபுரத்தாசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே எம்பெருமானே என்னனயாள்வானே என்னைநீ கூவிக் கொண்டருனே.

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால் பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய் தேடிந் ஆண்டாய் சிவபுரத்தாசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே வளருவ துணேனா டுவாப்பதும் உன்னை உணர்த்துவ துணக்கெனக்குறுதி வாடு னேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகளன்றருள் புரியாயே.

வல்லைவாளரக்கர் புரமேரித்தானே மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய் தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத்தாசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே எல்லைலூவுலரும் உருவியன் றிருவர் காணும்நான் ஆகியீ றிண்ணமை வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருக என்றருள் புரியாயே.

பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீயல்லால் பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய் திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத்தாசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே என்னமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிக்கன் என்றினை நின்கேண வைத்து மன்னின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வகுகளன்றருள் புரியாயே.

பஞ்சின்மெல்லடியான் பங்குடீ யல்லால் பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய் செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத்தாசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த அருளினை மருளினால் மறந்த வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருக என்றருள் புரியாயே.

பரித்திவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லால் பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர்கோலச் சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளாம் உருகிக் கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருக என்றஞ்சுள் புரியாயே.

பந்தனை விரலாள் பங்கநீ யல்லால் பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தமுல் போல்வாய் சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
அந்திமில் அமுதமே அருள்பெரும் பொருளே ஆரம்பே அடியேன
வந்துய்ய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருக என்றஞ்சுள் புரியாயே.

பாவநாசாவுன் பாதமே யல்லால் பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர் தந்தேவே சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந்துறையுறை சிவனே
முவல குருவு இருவர்க்கீழ் மேலாய் முழங்கழவாய் திமிர்ந்தானே
மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருக என்றஞ்சுள் புரியாயே.

பழுதில்சொல் புகழால் பங்கநீயல்லால் பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி அனரிந்தாய் சிவபுரத்தரசே திருப்பெருந்துறையுறைச் சிவனே
தூரழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர் துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
மழுவினடையானே வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருக என்றஞ்சுள் புரியாயே.

எட்டாம் திருமுறை - பிடித்த பத்து - முத்திக்கலப்புரைத்தல்

உம்பர்க்கட்கரசே ஒழிவறநிறைற்ற யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழுதாண்டு வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் இனிவே சீருடைக் கழலே செல்வமே சிவபெருமானே
எம்பொருட் இன்னைச் சிக்கெனாப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே விணையனே நூடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தறமண்ணாய் முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வங்ணைம் காத்தெனை ஆண்ட கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துங்ணைச் சிக்கெனாப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
போய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுதலைப் புலவயனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளிந்த செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனாப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

அருஞுடைச் சுடே அளிந்ததோர் கனியே பெருந்திறல் அருந்தவர்க் காசே
பொருஞ்சைடக் கலையே புச்சர்சியைக் கடந்த போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருவிடத் தடியார் சிந்தையட்ட புகுந்த செல்வமே சிவபெருமானே
இருளிடத் துங்ணைச் சிக்கெனாப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

ஒப்புளக் கில்லா ஒருவனே அடியேன் உள்ளத்துள் ஓனிர் கிள்ள ஓனியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலியேற்கு விழுமிய தளிந்ததோர் அன்பே
செப்புதற் கரிய செமுந்சுடர் மூர்த்தி செல்வமே சிவபெருமானே
எய்ப்பிடத் துங்ணைச் சிக்கெனாப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்டு அளவிலா ஆணந்த மருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட மிஞ்ஞுகா பெரியளம் பெருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன் செல்வமே சிவபெருமானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனாப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப் பற்றுமா றடியனேற் கருளிப் பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து பூங்கழல் காட்டிய பொருளே தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி செல்வமே சிவபெருமானே ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

அத்தனே அண்டார் அண்டமாய் நின்ற ஆதியே யாதும்ச றில்லாச் சிந்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த செல்வமே சிவபெருமானே பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தணழுத்துப் பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும் எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

பால்நினைத் தூட்டும் தாயினுஞ்சாலப் பரிந்துநீ பாவியே ஞுடைய ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி உலப்பிலா ஆனந்த மாய தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந்திரிந்த செல்வமே சிவபெருமானே யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப் பொண்ணெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென் என்பெலாம் உருக்கி எவ்வியயாய் ஆண்ட ஈசனே மாசிலா மனியே துன்பமே பிறப்பே இறப்போடு மயக்காந் தொடக்கெலாம் அறுத்தநற்சோதி இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருஞுவ தினியே.

எட்டாம் திருமுறை - அச்சோப் பதிகம் - அனுபவவழி அறியாமை

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கலொடு முயல்வேணைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எண்ணூண்ட
அந்தனைக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேணைக்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தனதன் கூத்தையெனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புனர்முலையார் போகத்தே
கையலுறக் கடவேணை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழுலே சேரும்வண்ணம்
ஜென்னைக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

மன்னாதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழுக் கடவேணை
எண்ணாமிலா அன்பருளி எணையாண்டி ட் டெண்னையுந்தன்
கண்ணாவெண்ணீ றணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணால்னைக் கருளியவா றார்வபெறுவார் அச்சோவே.

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்றன் அருள்பெற்றேன்
உய்ந்தேன்நான் உடையானே அடியேணை வருகளன்று
அஞ்சேல்னன் றருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வனையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேணைப்
பந்தமறுத் தெணையாண்டு பரிசுறை துரிசுமறுத்து
அந்தமெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

நையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேணப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழூருவி
உய்யும்நெறி காட்டுவித்திட் டோ ங்காரத் துட்பொருளை
ஜயன்னாக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிணழையார் கலவியிலே விழுவேண
மாதூருகூ ருடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

செம்மைநலம் அறியாத சித்தரோடுந் திரிவேண
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

செத்திடமும் பிறந்திடமும் மினிச்சாவா திருந்திடமும்
அத்தனையு மறியாதார் அறியுமறி வெவ்வறிவோ
ஒத்தநில மொத்தபொருள் ஒருபொருளாய் பெரும்பயண
அத்ததெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.

பாடியதினிற் கிடந்திந்தப் பசு பாசந் தவிர்ந்துவிடும்
குடினையிலே திறிந் தடியேன் கும்பியிலே விழாவண்ணம்
நெடியவனும் நான்முகனும் நீர்கான்றுங் காணவொன்றா
அடிகளெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சாவே.

பாதியனு மிரவுதக்கிப் பகலெமக்கெ யினரைதேடி
வேதனையி லகப்பட்டு வெந்துவிழக் கடவேண
சாதிகுலம் பிறப்பறுத்துச் சகமறிய வெணயான்ட
ஆதியெனுக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சாவே.

ஒன்பதாம் திருமுறை - திருமாளிகைத்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உவப்பிலா ஒன்றே உணர்வுகுழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து) ஆனந்தக் கணியே அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துக்கந் தாயைத் தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

இடர்கெடுத்து) என்னை ஆண்டுகொண்டு) என்னுன் இருட்பிழம்பு அறநறித்து) எழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளளி விளங்கும் தூயநற் சோதியுள் சோதீ
அடல்விடைப் பாகா அம்பலக் கூத்தா அயனொடு மாலறி யாமைப்
பட்சிராளிப் பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத் தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

தற்பொருள் பொருளே சசிகண்ட சிகண்டா சாமகண்டா அண்ட வாணா
நற்பெரும் பொருளாய் உரைகலந்து உண்ணை என்னுடை நாவினால் நவில்வான்
அற்பன்னன் உள்ளத்து அளவிலா உண்ணைத் தந்தபொன் அம்பலத்து ஆடி
கற்பமாய் உலகாய் அல்லையா ணையைத் தொண்டனேன் கருதுமா கருதே.

பெருமையிற் சிருமை பெண்ணொடுஆடு ணாய்வன் பிறப்புஇறப்பு அறுத்தபே ரோவியே
கருமையின் வெளியே கயற்கணான் இமவான் மகள்உமை யவன்களை கண்ணே
அருமையின் மறைநான் கோலமிட் டாற்றும் அப்பனே அம்பலத்து அமுதே
ஒருமையிற் பலடுக்கு உருவிநின் றாயைத் தொண்டனேன் உரைக்குமாறு உரையே.

கோலமே மேலை வானவர் கோவே குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே
காலமே கங்கை நாயகா எங்கள் காலகா லா காம நாசா
ஆலமே அமுதுண்டு அம்பலம் செம்பொன் கோயில்கொண்டு ஆடவல் லானே
ஞாலமே தமியேன் நற்றவத் தாயைத் தொண்டனேன் நனுகுமா நனுகே.

நீறனி பவளக் குன்றமே நின்ற நெற்றிக்கண் உடையதோர் தெருப்பே
வேறனி புவன போகமே யோக வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறனி சடையெய் அற்புதக் கூத்தா அம்பொன்செய் அம்பலத் தாசே
ஏறனி கொடியெய் ஈசனோ, உன்னைத் தொண்டனேன் இசையுமாறு இசையே.

தனதன்நல் தோழா சங்கரா குல பாளரியே தானுவே சிவனே
கனகநல் தூணே! கற்பகக் கொழுந்தே கணகள்மூன் ருடையதோர் கரும்பே
அனாகனே குமர விநாயக சனக அம்பலத்து அமரசே கரனே
உன்கழுல் இணையென் நெஞ்சினுள் இனிதாத் தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

திறம்பிய பிறவிச் சிவதெய்வ நெறிக்கே திணைக்கின்றேன் தனத்திணை யாமே
நிறம்பொன்னும் மின்னும் நிறைந்தசே வடிக்கீழ் நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே
அறம்பல திறங்கொண்டு அருந்தவர்க்கு அராசாய் ஆலீன்கீழ் இருந்தஅம் பலவா
புறஞ்சமன் புத்தர் பொய்க்கன்கண் டாயைத் தொண்டனேன் புனருமா புன்னே.

தக்கண்நல் தலையும் எச்சன்வன் தலையும் தாமஸை நான்முகன் தலையும்
ஒக்கவின்டு) உருள ஒண்திருப் புருவம் நெறித்தரு வியவுருத் தீரனே
அக்கணி புலித்தோல் ஆடைமேல் ஆட ஆடம்பொன் னம்பலத்து ஆடும்
சொக்கனே எவர்க்கும் தொடர்வரி யானயத் தொண்டனேன் தொடருமா தொடரே.

மடங்கலாய்க் கணகன் மார்புகீண் டானுக்கு அருள்புரி வள்ளலே மருளார்
இடங்கொள்முப் புரம்வெந்து அவியவை திகத்தேர் ஏறிய ஏறுசே வகுனே
அடங்கவல் அரக்ககன் அருள்திரு வரைக்கீழ் அடர்த்தபொன் னம்பலத் தாசே
விடங்கொள்கண் டத்துவம் விடங்கனே உன்னைத் தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே.

மறைகளும் அமரர் கூட்டமும் மாட்டாது அயன்திரு மாலொடு மயங்கி
முறைமுறை முறையிட்டு) ஓர்வரி யானய மூர்க்கனேன் மொழிந்தபுன் மொழிகள்
அறைகழுல் அரன்சீர் அறிவிலா வெறுமைச் சிறுமையில் பொறுக்கும்அம்
பலத்துள் நினைக்கு கருணா நிலைமே உன்னைத் தொண்டனேன் நினையுமா நினையே.

ஒன்பதாம் திருமுறை - சேந்தனார் அருளிய திருவிசைப்பா

ஏகநா யகணை இமையவர்க்கு) அரசை என்னுயிர்க்கு) அழுதினை எதிரில்
போகநா யகணைப் புயல்வண்டு(கு) அருளிப் பொன்னெடுஞ் சிவிகையா ஹர்ந்த
மேகநா யகணை மிருதிரு வீழி மிழலைவின் ணியிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகணை அன்றிமற் தொன்றும் உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

கற்றவர் விழுங்கும் கற்பகக் கணியைக் கணையிலாக் கருணையாக கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை மதிப்பைர் மாமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றங்கு சிவனைத் திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டு(து) உள்ளம் குளிரான் கண்குவிர்ந் தலைவே.

மண்டலத்து ஓளியை ஓலிலக்கியான் நுகர்ந்த மருந்தைன் மாறிலர் மணியைப்
பண்ட வர் அயன்மாற்கு) அரிதுவாய் அடியார்க்கு) எவியதோர் பவளாஸ் வரையை
விண்டலவர் மலர்வாய் வேரிவார் போழிலகுந்திருவீழி மிழலையூர் ஆலுங்
கொண்டலங் கண்டது(து) எம்குரு மணியைக் குருகவஸ் வினைக்குறு காலே.

தன்னடி நிழற்கீழ் என்னையும் தகைத்த சரிகுவா மவுலியைத் தானே
என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி எழுஞ்சிசெழுஞ்சு சுடரினை அருள்சேர்
மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி மிழலையுள் விளங்குவெண் பவிங்கின்
பொன்னடிக்கு(து) அடிமை புக்கினைப் போக விடுவனோ பூண்டுகொண் டேனே.

இந்தெய்வ நெறிநன் தென்று(து)இருள் மாயப் பிறப்பா இந்திர சாலப்
பொய்த்தெய்வ நெறிநான் புகாவகை புரிந்த புராணசிந்தா மணி வைத்த
மெய்த் தெய்வ நெறிநினான் மறையவர் வீழி மிழலைவின் ணியிசெழுங் கோயில்
அத்தெய்வ நெறியிற் சிவமலா(து) அவழும் அறிவுரோ அறிவுடை யோரே.

அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித்து ஜவரோ(து) அழுந்தியான் அவமே
புக்கிடா வண்ணாம் காத்தெனை ஆண்ட புனிதெனை வனிதைபா கணைளன்
திக்கெலாம் குலவும் புகழ்த்திரு வீழி மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்குநிற் பவர்தம் பொன்னடிக் கமலப் பொடியண்டு(து) அடிமையுண் டேனே.

கங்கைநீர் அரிசிற் கரையிரு மருங்கும் கமழுபொழில் தழுவிய கழனித் திங்கள்நேர் தீண்ட நீண்டமா விகைகுழ் மாடநீ டுயர்திரு வீழித் தங்குசீர்ச் செல்வத் தெய்வத்தான் தோன்றி நம்பியைத் தன்பெருஞ் சோதி மங்கையோர் பாகத்து) என்னரு மருந்தை வருந்திநான் மறப்பனோ? இனியே.

ஆயிரம் கமலம் நூாயிரு) ஆ யிரம்முக் கணமுக கரசர ணத்தோன் பாயிருங் கஃகை பனிநிலாக் கரந்த படர்ச்சடை மின்னுபொன் முடியோன் வேயிருந் தோளி உமைமண வாளன் விரும்பிய மிழலைகுழ் பொழிலைப் போயிருந் தேயும் போற்றுவார் கழல்கள் போற்றுவார் புரந்தரா திகளே.

என்னவில்பல் கோடி சேவடி முடிகள் என்னவில்பல் கோடிதின் தோள்கள் என்னவில்பல் கோடி திருவுரு நாமம் ஏர்கொள்முக் கணமுகம் இயல்பும் என்னவில்பல் கோடி எல்லைக்கு) அப் பாலாய் நின்(ரு)ஜஞ்ஞாற்(ரு) அந்தணர் ஏத்தும் என்னவில்பல் கோடி குணத்தர்ஏர் வீழி இவர்நம்மை ஆனுடை யாரே.

தக்கன்வெங் கதிரோன் சலந்தரன் பிரமன் சந்திரன் இந்திரன் எச்சன் பிக்கநெஞ்சு(சு) அருக்கன் புரம்கரி கருடன் மறவிவேன் இவர்மிகை செகுத்தோன் திக்கெலாம் நிறைந்த புகழ்த்திரு வீழி மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப் புக்கிருந் தவர்தம் பொன்னடிக் கமலப் பொடியணித்து) அடிமைழுண் டேனே.

உள்கொள மதுரக் கதிர்விரித்து) உயிர்மேல் அருள்சொரி தரும்சமா பதியை வளங்கிளர் நதியும் மதியமும் குடி மழவினை மேல்வரு வானை விளங்கொளி வீழி மழலைவேந் தேயென்று) ஆந்தனைச் சேந்தன்தா ஷதனையான களங்கொள அழைத்தால் பிணைக்குமோ அடியேன் கைக்கொண்ட கணக்கற் பக்கே.

பாடலங் காரப் பரிசில்கா(சு) அருளிப் பழுத்தசெந் தமிழ்மலர் குடி நீடலங் காரத்து எம்பெரு மக்கள் நெஞ்சினுள் நிறைந்துநின் றானை வேடலங் காரக் கோலத்தின் அழைத்த திருவீழி மிழலையூர் ஆனும் கேடிலங் கீர்த்திக் கணக்கற் பகத்தைக் கெழுமுதற்கு) எவ்விடத் தேனே.

ஒன்பதாம் திருமுறை - சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள் வஞ்சகர் போயகல
பொன்னின்செய் மண்டபத் துள்ளே புகுந்து புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உடைகோன் அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

மின்டு மனத்தவர் போயின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து வர்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தும் குடிகுடி ஈசற்(கு)ஆட் செய்யின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள்அள வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தெந்தனை ஆண்ட நிகழிலா வண்ணங்கள்
சிட்டன் சிவனாடி யாரைச் சீராட்டும் திறங்களுமே சிந்தித்து(து)
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக ஊறும் அமிர்தினுக்கு(கு) ஆலந்முற்
பட்டனுக்கு(கு) என்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சொல்லாண் டசுரு திருப்பொருள் சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண் டிற்சிறை யும்சில தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண் டகன கத்திரன் மேறு விடங்கள் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புரந்தரன் மாலயன் பூசவிட்டு(கு) ஓலமிட்டு(கு) இன்னம் புகலஸ்தாய்
இரந்திரந்து(து) அழைப்பள்ள ஜுயிராண்ட கோவினுக்கு(கு) என்சேயா வல்லம் என்றும்
கரந்துங் கரவாத கற்பக னாகிக் கரையில் கருணைக்கடல்
பாற்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன் செங்கண்மால் எங்கும் திசையென
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாம்குழ மாய் நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக்கு(கு) அழுதைன் ஆர்வத் தனத்தினை அப்பணை ஓப்பொர்
பாவிக்கும் பாவகத்து(கு) அப்புறத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவார் உலகில்?
 ஊரும் உலகும் கழற உள்ளி உமைமண வாளனுக்கு)ஆம்
 பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சேலுங் கயலும் தினைக்கும் கண்ணார்இனங் கொங்கையில் செங்குங்கும்
 போனும் பொடியனி மார்பிலங் குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
 மாலும் அயனும் அறியா நெறி தந்துவந்தென் மனத்தகத்தே
 பாலும் அமுதமு ஒத்துநின் நானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்கு பாலகன் வேண்டி அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றாருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
 ஆவிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம் பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவெல் லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
 *

தாலதயைத் தாளாற வீசிய சங்஗டிக்கு)இவ் அண்டத்தொடும் உடனே
 பூதலத் தோரும் வணக்கப்பொற் கோயிலும் போனகழும் அருளிச்
 சோதி மனிமுடித் தாமழும் நாமழும் தொண்டர்க்கு நாயகழும்
 பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

குழலொலி யாழேயாலி கூத்தொலி ஏத்தொலி எங்கும் குழாம்பெருகி
 விழுவொலி விள்ளனளவும் சென்று விச்சி மிகுதிரு ஆருளின்
 மழவிடை யாற்கு வழிவழி யாளாய் மணஞ்சுசெய் குடிப்பிறந்த
 பழாடி சாரோடுஞ் கூடி எம்பானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

ஆரார் வந்தார்? அமரர் குழாத்தில் அணியுடை ஆதிராநாள்
 நாராயணனொடு நான்முகன் அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
 தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
 பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

எந்தை எந்தாய் சுற்றும் முற்றும் எமக்கு அமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று
 சிந்தை செய்யும் சிவன்சீர் அடியார் அடிநாய் செப்புறை
 அந்தமில் ஆண்தச் சேந்தன் எனைப்புகழ் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேல்
 பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பத்தாம் திருமுறை - திரு மும்முர்த்திகளின் முறையை

அளவில் இளமையும் அந்தமும் ஈறும்
அளவியல் காலமும் நாலும் உணால்
தளர்விலன் சங்கரன் தன்னடி யார்சொல்
அளவில் பெருஞாம் அரியயற் காமே.

ஆதிப் பிரானும் அணிமணி வண்ணனும்
ஆதிக் கமலத்து அஸர்மிசை யானும்
சோதிக்கில் மூன்றும் தொட்டக்கியில் ஒன்றெனார்
பேதித் துலகம் பிணங்குகிள் ரார்க்களே.

ஈசன் இருக்கும் இருவினைக்கு அப்புறம்
பீசம் உலகல் பெருந்தெய்வம் ஆனது
ஈசன் அதுஇது என்பார் நினைப்பிலார்
தூசு பிடித்தவர் தூசுவின் தார்களே.

விவன்முதல் மூவரோடு ஜவர் சிறந்த
அவைமுதல் ஆறிரண்டு ஒன்றோடு ஒன் றாகும்
அவைமுதல் விந்துவும் நாதமும் ஓங்கச்
சவைமுதற் சங்கரன் தன்பெயர் தானே.

பயன் அறிந்து அவ்வழி எண்ணும் அளவில்
அயவேராடு மால்நாமகு அன்னியம் இல்லை
நயனங்கள் மூன்றுடை நந்தி தமராம்
வயனம் பெறுவீர் அவ் வானவ ராலே.

ஓலக்கம் குழந்த உலப்பிலி தேவர்கள்
பாலோத்த மேனி பணிந்தடி யேன் தொழு
மாலுக்கும் ஆதிப் பிரமற்கும் ஓப்புதீ
நூலத்து நம்மடி நல்கிடுஎன் றானே.

வானவர் என்றும் மனிதர் இவர் என்றும்
தேனமர் கொண்றைச் சிவனருள் அல்லது
தானமர்ந்து ஓரும் தனித்தெய்வம் மற்றில்லை
ஹனமர்ந் தோரை உணர்வது தானே.

சோதித்த பேரோளி மூன்று ஐந்து எனதின்ற
ஆதிக்கண் ஆவது அறிகிலர் ஆதர்கள்
நீதிக்கண் ஈசன் நெடுமால் அயனோன்று
பேதித் தவரைப் பிதற்றுகின் றாரே.

பாத்திலே ஒன்றாய் உள் ளாய்ப்புற மாகி
வரத்தினுள் மாயவ ளாய்அய ளாகித்
தரத்தினுள் தான்பல தன்மைய ளாகிக்
கரத்தினுள் நின்று கழிவுசெய் தானே.

தாணோரு கூறு சதாசிவன் எம்மினை
வாணோரு கூறு மருவியும் அங்குளான்
கோணோரு கூறுஉடல் உள்ளின்று உயிர்க்கின்ற
தாணோரு கூறு சலமய ளாமே.

**பதினேராம் திருமுறை - பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச் செய்த
திருவிடைமருதூர் முழுமணிக்கோவை**

தெய்வத் தாமரைச் செவ்வியின் மலர்ந்து
வாடாப் புதுமலர்த் தோடெனச் சிவந்து
சிலம்பும் கழலும் அலம்பப் புணைந்து
கூற்றின் ஆற்றல் மாற்றிப் போற்றாது
வலம்புரி நெடுமால் ஏனமாகி நிலம்புக்கு ...

ஆற்றவின் அகழத் தோற்றாது நிமிர்ந்து
பத்தி அடியவர் பச்சிலை இடினும்
முத்தி கொடுத்து முன்னின் றருவித்
திகழ்ந்துள தொருபால் திருவடி அகஞ்சேந்து
மறுவில் கற்பகத் துறுதனிர் வாங்கி ....

தெய்யில் தோய்த்த செவ்வித் தாகி
நாபுரம் கிடப்பினும் நொந்து தேவர்
மடவரஸ் மகளிர் வணங்குபு வீழ்த்த
சின்னாப் பன்மலர் தீண்டிடச் சிவந்து
பஞ்சியும் அனிச்சமும் எஞ்ச எஞ்சாத் ...

திருவொடும் பொலியும் ஒருபால் திருவடி
நீலப் புள்ளி வாஞ்சிர் வேங்கைத்
தோலின் கலிங்கம் மேல்விரித் தகைத்து
நச்செயிற் றாவக் கச்சையாப் புறுத்துப்
பொலிந்துள தொருபால் திருவிடை இலங்கொளி ...

அரத்த ஆணை விழித்து மீதுறீடு
இரங்குமணி மேகலை ஒருங்குடன் சாத்திய
மருங்கிற் றாகும் ஒருபால் திருவிடை
செங்கண்ட அரவும் பைங்கண் ஆணமையும்
கேழற் கோடும் வீழ்திரண் அக்கும் ....

நுடங்கு நூலும் இடங்கொண்டு புனைந்து
தவளாநீ றணிந்ததோர் பவளவெற் பெண்ண
ஓளியுடன் திகழும் ஒருபால் ஆகம்
வாரும் வடமும் ஏர்பெறப் புனைந்து
செஞ்சாந் தணிந்து குங்குமம் எழுதிப் ....

பொற்றா மரையின் முற்றா முகிழென
உலகேழ் ஈன்றும் நிலையில் தளரா
முலையுடன் பொலியும் ஒருபால் ஆகம்
அயில்வாய் அரவம் வயின்வயின் அணிந்து
மூவிலை வேலும் பூவாய் மழுவும் ....

தமருகப் பறையும் அமர்தரத் தாங்கிச்
சிறந்துள தொருபால் திருக்கரம் செறிந்த
குடகம் விளங்கிய ஆடகக் கழங்குடன்
நொம்மென் பந்தும் அம்மென் கிள்ளையும்
தரித்தே திகழும் ஒருபால் திருக்கரம் ...

இரவியும் எரியும் விரவிய வெம்மையின்
ஒருபால் விளங்கும் திருநெடு நாட்டம்
நவ்வி மானின் செவ்வித் தாகிப்
பாலிற் கிட்ந்த நீலம் போன்று
குண்டுநீர்க் குவளையின் குளிர்ந்து நிறம்பயின்று ...

ஓம்மனோர்க் கடுத்த வெம்மைநோய்க் கிரங்கி
உலகேழ் புரக்கும் ஒருபால் நாட்டம்
நொச்சிப் பூவும் பச்சை மத்தழும்
கொன்றைப் போதும் மென்துணர்த் தும்பையும்
கங்கை யாறும் பைங்கண் தலையும் ...

அரவும் மதியமும் விரவித் தொடுத்த
குடா மாலை குடிப் பீடுகெழு
நெருப்பில் தீரித்தனைய உருக்கிளர் சடிலமோடு
நான்முகம் கரந்த பாஸ்நிற அன்னம்
காணா வண்ணம் கருத்தையும் கடந்து ...

சேண்டிகந் துளதே ஒருபால் திருமுடி பேணிய
கடவுட் கற்பின் மடவரல் மகளிர்
கற்பக வனத்துப் பொற்பூ வாங்கிக்
கைவைத்துப் புனைந்த தெய்வ மாலை
நீலக் குழல்மிசை வண்ணிமேல் நிவந்து ...

வன்னடுங் தேனுங் கிண்ணடுபு திணைப்பெற்
திருவொடு பொவியும் ஒருபால் திருமுடி
இணையவன் எனத்து நினைவாருங் காட்சி
இருவயின் உருவும் ஒரு வயிற்றாகி
வலப்பால் நாட்டம் இடப்பால் நோக்க ...

வானுதல் பாகம் நானுதல் செய்ய
வலப்பால் திருக்கரம் இடப்பால் வனமுனை
தைவந்து வருட மெய்மெயிர் பொடித்தாங்கு
உலகம் ஏழும் பனமுறை ஈன்று
மருதிடம் கொண்ட ஒருதனிக் கடவுள்நின் ....

திருவடி பரவுதும் யாமே நெடுநாள்
இறந்தும் பிறந்தும் இளைத்தனம் மறந்தும்
சிறைக்கருப் பாசயம் சேரா
மறித்தும் புகாஅ வாழ்வுபெற்ற பொருட்டே.

பண்ணிரெண்டாம் திருமுறை - சேக்கிழார் நாயனார்
அருளிச் செய்த பெரிய புராணம்

வேத நெறி தழைத்து ஓங்க மிகு சைவத் துறை விளங்கப்
பூத பரம்பரை பொலியப் புனித வாய் மலர்ந்து அழுத
சீத வள வயல் புகவித் திருஞான சம்பந்தர்
பாத மலர் தலைக் கொண்டு திருத் தொண்டு பரவுவாம்

சென்னி வளர் மதி அணிந்த சிலம்பு அணி சேவடியார் தம்
மன்னிய சைவத் துறையின் வழி வந்த குடி வளவர்
பொன்னி வளம் தரு நாடு பொலிவு எய்த நிலவியதால்
கன்னி மதில் மருங்கு முகில் நெருங்கும் கழுமல மூதூர்

அப் பதி தான் அந்தனார் தம் கிடைகள் அரு மறை முறையே
செப்பும் ஓலி வளர் பூகச் செழும் சோலை புறம் குழ
ஓப்பில் நகர் ஓங்குதலால் உகக் கடை நாள் அன்றியே
எப்பொழுதும் கடல் மேலே மிதப்பது என இசைந்து உள்தால்

அரி அயனே முதல் அமரர் அடங்க எழும் வெள்ளங்கள்
விரி சுடர் மா மணிப் பதணம் மீது ஏறிந்த திரை வரைகள்
புரிசை முதல் புறம் குற்வ பொங்கு ஓதம் கடை நாளில்
வரி அரவி மந்தரம் குற் வடம் போல வயங்குமால்

வளம் பயிலும் புறம் பண்ணப் பால் வாசப் பாசடை மிடைந்த
தளம் பொலியும் புனஸ் செந்தாமரைச் செவ்வித தட மலரால்
களம் பயில் நீர்க் கடல் மலர்வது ஒரு பரிதி எனக் கருதி
இளம் பரிதி பல மலர்ந்தாற் போல்ப உள இலஞ்சி பல

உளம் கொள் மறை வேதியர் தம் ஓமத் தூமத்து இரவும்
கினர்ந்த திரு நீற்று ஒளியில் கெழுமிய நண் பகலும் அலர்ந்து
அளந்து அறியாப் பலூழி ஆற்றுதலால் அகல் இடத்து
விளங்கிய அம்மூதூர்க்கு வேறு இரவும் பகலும் மிகை

பரந்த விளையல் செய்ய பங்கமாம் பொங்கு எரியில்
வரம்பில் வளர் தேமாவின் கனி கிழிந்த மது நறு நெய்
நிரந்தரம் நீள் இலைக் கடையால் ஒழுகுதலால் நெடிது அவ்வூர்
மரங்களும் ஆகுதி வேட்கும் தகைய என மணந்து உளதால்

வேலை அழுல் கதிர் படிந்த வியன் கங்குல் வெண்மதியம்
சோலை தொறும் நுழைந்து புறப்படும் பொழுது துதைந்த மலர்ப்
பால் அணைந்து மதுத் தோய்ந்து தாது அணைந்து பயின்று அந்தி
மாலை எழும் செவ்வொளிய மதியம் போல் வழியுமால்

காமர் திருப்பதி அதன் கண் வேதியர் போல் கடி கமழும்
தாமரையும் புல்லிதழும் தயங்கிய நாலும் தாங்கித
தூமரு நுண் துகள் அணிந்து துளி வருகண்ணீர் ததும்பித்
தேமரு மென் சுரும்பு இசையால் செழும் சாமம் பாடுமால்

புணவார் பொன் குழை அசையப் பூந்தாணை பின் போக்கி
வினை வாய்ந்த தழுல் வேதி மெழுக்குற வெண் சுதை ஒழுக்கும்
கணை வானமுகில் கூந்தல் கதிர் செய் வடமீன் கற்பின்
மணை வாழ்க்கைக் குலமகளிர் வளம் பொலிவ மாடங்கள்

வேள்வி புரி சடங்கு அதனை விளையாட்டுப் பண்ணை தொறும்
பூரியுற வகுத்து அமைத்துப் பொன் புணை கிண்கிணி ஒலிப்ப
ஆழி மணிச் சிறு தேர் ஊர்ந்த அவ்விரதப் பொடியாடும்
வாழி வளர் மறைச் சிறார் நெருங்கியுள மணி மறுகு

விடு சுடர் நீள் மணி மறுகின் வெண் சுதை மாளிகை மேகம்
தொடு குடுமி நாசி தொறும் தொடுத்த கொடி குழி கங்குல்
உடுள்ளு நாள் மலர் அலர உறு பகலில் பல நிறத்தால்
நெடு விசம்பு தளிப்பது என நெருங்கியுள மருங்கு எல்லாம்

திருப்புகழ்

விநாயகர் துதி
உம்பர்தருத் தேநுமணிக் ..... கசிவாகி
ஓணகடலிற் ரேனமுதத் ..... துணர்லூறி
இன்பரசத் தேபருகிப் ..... பலகாலும்
என்றஞ்சியிர்க் காதரவுற் ..... றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் ..... தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்ளைக் ..... கனியோனே
அன்பர்தமக் காணினைப் ..... பொருளோனே
ஜந்துகரத் தாணமுகப் ..... பெருமாளே.

பழனி

அவனிதனி லேபி றந்து மதலையென வேத வழ்ந்து
அழுகுபெற வேந டந்து ..... இளைஞோனாய்
அருமழலை யேமி குந்து குதலைமொழி யேபு கன்று
அதிவிதம தாய்வ ஸர்ந்து ..... பதினாறாய்
சிவகலைக ஸாக மங்கள் மிகவுமறை யோது மன்பர்
திருவடிக ஸௌநி ணைந்து ..... துதியாமல்
தெரிவையர்க ஸாசை மிஞ்சி வெகுகவலை யாயு ழன்று
திரியுமடி யேனை யுன்ற ..... னடிசோாய்
மவனவுப தேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
மணிமுடியின் மீத ணிந்த ..... மகதேவர்
மனமகிழி வேய ணைந்து ஒருபுறம தாக வந்த
மலைமகள்கு மார துங்க ..... வடிவேலா
பவனிவர வேயு கந்து மயிலின்மிசை யேதி கழ்ந்து
படியதிர வேந டந்த ..... கழல்வீரா
பரம்பத மேசெ றிந்த முருக்கணை வேயு கந்து
பழநிமலை மேல மர்ந்த ..... பெருமாளே.

கதிர்காமம்

தனதனன தான தனதனன தான

தனதனன தான ..... தனதான

திருமக ஞலாவு மிருபுய முராரி

திருமருக நாமப் ..... பெருமாள்காண்ட

செகதலமும் வானு மிகுதிபெறு பாடல்

தெரிதரு குமாரப் ..... பெருமாள்காண்ட

மருவுமடி யார்கள் மனதில்லினை யாடு

மரகதம யூரப் ..... பெருமாள்காண்ட

மணிதரளம் வீசி யணியருவி ஞம்

மருவுகதிர் காமப் ..... பெருமாள்காண்ட

அருவரைகள் நீறு படாக்சர் மாள

அமர்பொருத வீரப் ..... பெருமாள்காண்ட

அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி

அமலர்குரு நாதப் ..... பெருமாள்காண்ட

இருவினையில் லாத தருவினைவி டாத

இமையவர்கு லேசப் ..... பெருமாள்காண்ட

இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார

இருதனவி நோதப் ..... பெருமாளே.

தனன் தான் தானான் தனன் தான் தானான்
தனன் தான் தானான் ..... தனதான்

அலகின் மாறு மாறாத கலதி பூத வேதாளி
அடைவில் ஞாளி கோமாளி ..... அறமீயா

அழிவு கோளி நாணாது புழு பூசி வாழ்மாதர்
அருளி லாத தோடோய ..... மருளாகிப்

பலக லாக ராமேரு மலைக ராச லாலீசு
பருவ மேக மேதாரு ..... வெனயாதும்

பரிவு றாத மாபாதர் வரிசை பாடி யோயாத
பரிசில் தேடி மாயாத ..... படிபாராம்

இலகு வேலை நீள்வாடை யெரிகொள் வேலை மாகுரி
லெறியும் வேலை மாறாத ..... திறல்வீரா

இமய மாது பாகீர் திந்தி பால் காசார
விறைவி கான மால்வேட் ..... சுறைபாகா

கலக வாரி போல்மோதி வட்டவை யாறு குழ்ச்சீத
கதிர் காம மூதாரி ..... விளையோனே

கனக நாடு வீடாய கடவுள் யானை வாழ்வான
கருணை மேரு வேதேவர் ..... பெருமானே.

தனத்தத் தனதான தானன
 தனத்தத் தனதான தானன
 தனத்தத் தனதான தானன ..... தனதான
 உடுக்கத் துகில்வேணு நீள்பசி
 யவிக்கக் கனபானம் வேணுநல்
 ஒளிக்குப் புனலாடை வேணுமெய் ..... யுறுநோயை
 ஒழிக்கப் பரிகாரம் வேணுமுள்
 இருக்கச் சிறுநாளி வேணுமொர்
 படுக்கத் தனிவிடு வேணுமிவ் ..... வகையாவுங்
 கிடைத்துக் க்ருஹவாசி யாகிய
 மயக்கக் கடலாடி நீடிய
 கிளைக்குப் பரிபால னாய்யி ..... ரவமேபோம்
 க்ருபைச் சித் தமுஞான போதமு
 மழைத்துத் தரவேணு மூட்பவ
 கிரிக்குட் சுழல்வேணை யாஞ்வ ..... தொருநாளே
 குடக்குச் சிலதூதர் தேடுக
 வடக்குச் சிலதூதர் நாடுக
 குணக்குச் சிலதூதர் தேடுக ..... வெனமேவிக்
 குறிப்பிற் குறிகாணு மாருதி
 யினித்தெற் கொருதூது போவது
 குறிப்பிற் குறிபோன போதிலும் ..... வரலாமே
 அடிக்குத் திரகார ராகிய
 அரக்கர்க் கிளையாத தீரனு
 மலைக்கப் புறமேவி மாதுறு ..... வனமேசென்
 றருட்பொற் றிருவாழி மோதிர
 மளித்துற் றவர்மேல் மனோகர
 மளித்துக் கதிர்காம மேவிய ..... பெருமாளே.

தனன் தான் தத்து ..... தனதான
 தனன் தான் தத்து ..... தனதான
 எதிரி லாத பத்தி ..... தனைமேவி
 இனிய தாள்நி ணைப்பை ..... யிருபோதும்
 இதய வாரி திக்கு ..... ஞநவாகி
 எனது னேசி றக்க ..... அருள்வாயே
 கதிர காம வெற்பி ..... லுறைவோனே
 கனக மேரு வொத்த ..... புயவீரா
 மதுர வாணி யற்ற ..... கழலோனே
 வழுதி கூணி மிர்த்த ..... பெருமானே.

தனதன தனதன தனதன தனதன
 தானாத் தனந்துத் ..... தனதான
 கடகட கருவிகள் தபவகி ரத்திர் கத்திர்
 காமத் தாங்கம் ..... மலைவீரா
 கணகத் நககுலி புணரித ருணகுக
 காமத் தனஞ்சம் ..... புயனோட
 வடசிக ரகிரித விடுபட நடமிடு
 மாவிற் புகுங்கந் ..... தவழாது
 வழிவழி தமரென வழிபடு கிலனேன
 வாவிக் கினம்பொன் ..... றிடுமோதான்
 அடவியிரி ருடியாபி நவகும ரியடியை
 யாயாப் புணஞ்சென் ..... றயர்வோனே
 அயிலவ சமுடன தத்திரி தருகவி
 யாளாப் புயங்கொன் ..... டருன்வோனே
 இடமொரு மரகத மயில்மிசை வாடிவுள
 ஏழைக் கிடங்கண் ..... டவர்வாழ்வே
 இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினு
 மேழைக் கிரங்கும் ..... பெருமானே.

தனதனான தானத்த தனதனான தானத்த
 தனதனான தானத்த ..... தனதான தானா
 சமரமுக வேலொத்த விழிபுரள வாரிட்ட
 தனமகைய வீதிக்குள் ..... மயில்போலு ஸாவியே
 சரியைக்ரியை யோகத்தின் வழிவருக்கு பாசுத்தர்
 தனமயனைர ராகத்தின் ..... வசமாக மேவியே
 உமதடிய னாருக்கு மனுமரண மாணயக்கு
 முரியவர்ம காத்ததை ..... யெனுமாய மாதரார்
 ஓனிரமவி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
 முனதருள்க்கு பாசித்த ..... மருள்கூர வேணுமே
 இமகிரிகு மாரத்தி யநுமாவைய ராசுத்தி
 யெழுதரிய காயத்ரி ..... யுமையாள்கு மாரணே
 எயினர்மட மானுக்கு மட்டெலழுதி மோகித்து
 இதனாருகு சேவிக்கு ..... முருகாவி சாகணே
 அமர்க்கிறை மீன்விக்க அமர்செய்துப்ர தாபிக்கு
 மதிகவித சாமர்த்ய ..... கவிராஜ ராஜனே
 அழுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த
 அரியகதிர் காமத்தி ..... லூரியாபி ராமணே.

*
 தனத்தா தனத்தா தனத்தா தனத்தா
 தனத்தா தனத்தா ..... தனதான
 சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
 சமர்த்தா யெதிர்த்தே ..... வருகுரைச்
 சரிப்போன மட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
 தகர்த்தா யடற்றா ..... னிருக்கறாக
 சிரத்தோ டுரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
 செகுத்தாய் பலத்தார் ..... விருதாகச்
 சிறைச்சேவல் பெற்றாய் வலக்கார முற்றாய்
 திருத்தா மரைத்தா ..... னாருள்வாயே

புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே ..... வருபோது
பொறுத்தார் பிறத்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்
பொரித்தார் நுதற்பார் ..... வையிலேபின்
கரித்தோ ஹுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் மருத்தார் ..... மதனாரைக்
கரிக்கோல் மிட்டார் கணுக்கான முத்தே
ததிர்க்காம முற்றார் ..... முருகோனே.

*
தனதனா தத்தனத் தனதனா தத்தனத்
தனதனா தத்தனத் ..... தனதான
சாவியயா ஓர்க்குமக் கிரியயயா ஓர்க்குநற்
சகலயோ கர்க்குமெட் ..... டரிதாய
சமயபே தத்திலுக் கணுகொணா மெய்ப்பொருட்
தருபார சத்தியிற் ..... பரமான
துரியமே ஸற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்
கடர்வியா பிற்தநற் ..... பதிநீடு
துகளில்சா யுச்சியக் கதியையீ றற்றசொற்
சகசொரு பத்தையுற் ..... றடைவேனோ
புரிசைகுழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
புருஷவீ ரத்துவிக் ..... ரமகூரன்
புரஸவேஸ் தொட்டைகக் குமரமேன் மைத்திருப்
புகணழயோ தற்கெனக் ..... கருளவேநே
கரியழு கத்தீரட் பலவின்மீ திற்கணைக்
கணிகள்மீ றிப்புசித் ..... தமராடிக்
கதவிரு தத்தினிற் பயிலுமீ ழுத்தினிற்
கதிரகா மக்கிரிப் ..... பெருமானே.

தானதன தத்தத்த தானதன தத்தத்த
 தானதன தத்தத்த ..... தனதான
 பாரவித முத்தப்ப ஸரபுள கப்பொற்ப
 யோதா நெருக்குற்ற ..... இடையாலே
 பாகளவு தித்தித்த கீதமொழி யிற்புட்ப
 பாணவிழி யிற்பொத்தி ..... விடுமாதர்
 காரணிகு முற்கற்றை மேல்மகர மொப்பித்த
 காதில்முக வட்டத்தி ..... லதிமோக
 காமுகன கப்பட்ட வாணசனையம றப்பித்த
 கால்களைம றக்கைக்கும ..... வருமோதான்
 தேரிவியட்கிப்பு காமுதுபு ரத்திற்றெ
 சாசிரண மர்த்தித்த ..... அரிமாயன்
 சீர்மருக அத்யுக்ர யானைபடும் ரத்நத்ரி
 கோணசயி லத்துக்ர ..... கதிர்காம
 வீரபுன வெற்பிற்க லாபியெயி னச்சிக்கு
 மேகலையி ணட்கொத்தி ..... னிருதாளின்
 வேரிமழை யிற்பச்சை வேயில்று ணக்கற்றை
 வேல்களில் கப்பட்ட ..... பெருமாளே.

*
 தனதனா தத்த தனதனா தத்த
 தனதனா தத்த ..... தனதான்
 மருவறா வெற்றி மஸ்தொடா விற்கை
 வலிசெயா நிற்கு ..... மதனாலும்
 மதில்கள்தா வற்ற கஸைப்டா வட்ட
 மதிசுடா நிற்கு ..... மதனாலும்
 இருகணால் முத்த முதிரயா மத்தி
 னிரவினால் நித்த ..... மெலியாதே

இடுறூரா மெத்த மயல்கொளா நிற்கு
மிவணவாழ் விக்க ..... வரவேணும்
கரிகள்சேர் வெற்பி லியவே டிக்கி
கலவிகூர் சித்ர ..... மணிமார்பா
கனகமா ணிக்க வடிவனே மிக்க
கத்திரகா மத்தி ..... ஹுறைவேரனே
முருகனே பத்த ராகுனே முத்தி
முதல்வனே பச்சை ..... மயில்வீரா
முடுகிமே விட்ட கொடியகுர் கெட்டு
முறியவேல் தொட்ட ..... பெருமாளே

தானதன தானத் ..... தனதன
 மாதரவச மாயற் ..... றழவாரும்
 மாதவமெணாமற் ..... றிலவாரும்
 தீதகல வோதிப் ..... பணியாரும்
 தீநாக டீதிற் ..... றிக்ர்வாரே
 நாதவொளி வேநற் ..... குணசீலா
 நாரியிரு வோறைப் ..... புணர்வேலா
 சோதிசிவ ஞானக் ..... குமரேசா
 தோபில் கதிர்காமப் ..... பெருமாளே.

 தனன தான தான தத்த தனன தான தான தத்த
 தனன தான தான தத்த ..... தனதன
 முதிரு மார வார நட்பொ டிலகு மார வார மெற்றி
 முனியு மார வார முற்ற ..... கடலாலே
 முடிவி லாத தோர்வ டக்கி லெரியு மால மார்பி டத்து
 முழுகி யேறி மேலெ றிக்கு ..... னிலவாலே
 வெதிரி லாயர் வாயில் வைத்து மதுர ராக நீடி சைக்கும்
 வினைவி டாத தாய ருக்கு ..... மழியாதே

விளையு மோக போக முற்றி அளவி லாத காதல் பெற்ற
 விகட மாதை நீய ஜைக்க ..... வரவேணும்
 கதிர காம மாந கர்க்கு ளனதிரி லாத வேல்த ரித்த
 கடவு ளோக லாப சித்ர ..... மயில்வீரா
 கயலு லாம்வி லோச னத்தி களப மார்ப யோத ரத்தி
 ககன மேவு வாளொ ருத்தி ..... மணவாளா
 அதிர வீசி யாடும் வெற்றி விடையி லேறு மீசர் கற்க
 அரிய ஞான வாச கத்தை ..... யருள்வோனே
 அகில லோக மீது சுற்றி யசரர் லோக நீறே மூப்பி
 அமரர் லோகம் வாழ வைத்த ..... பெருமானே.
 *

தனதனான தான தந்த தனதனான தான தந்த
 தனதனான தான தந்த ..... தனதான
 வருபவர்க் ளோலை கொண்டு நமனுடைய தூத ரென்று
 மடிப்பிடிய தாக நின்று ..... தொடர்போது
 மயலதுபொ லாத வம்பன் விருடைய ணாகு மென்று
 வசைகஞ்ச னேதொ டர்ந்து ..... அடைவார்கள்
 கருவியத னாலெ றிந்து சுதைகள்தனை யேய றிந்து
 கரியபுன லேசோ றிந்து ..... விடவேதான்
 கழுமுணையி லேயி ரென்று விடுமெனும் வேளை கண்டு
 கடுகிவர வேணு மெந்தன் ..... முனமேதான்
 பரகிரிய லாவு செந்தி மணையினுட னேயி டும்பன்
 பழநிதனி லேயி ருந்த ..... குமரேசா
 பதிகள் பல வாயி ரங்கள் மலைகள்வெகு கோடி நின்ற
 பதமடியர் காண வந்த ..... கதிர்காமா
 அராவுபிறை ழுளை தும்பை விலுவமொடு தூர்வை கொண்ற
 யனிவர் சடை யாளர் தந்த ..... முருகோனே
 அரகரசி வாய சம்பு குருபரகு மார நம்பு
 மடியர்த்தமை யாள வந்த ..... பெருமானே.

தனத்த தானன தனத்த தானன
 தனத்த தானன தனத்த தானன
 தனத்த தானன தனத்த தானன ..... தனதான
 தொடுத்த வாளை விழித்து மார்முலை
 யசைத்து மேகலை மறைத்து மூடிகள்
 துடித்து நேர்கலை நெலிமித்து மாவியல் ..... கோருமாதர்
 ககித்த ஹாவென நகைத்து மேல்விழ
 முடித்த வார்குழல் விரித்து மேவிதழ்
 துவர்த்த வாய்ச்சு னடக்கி மால்கொடு ..... வழியேபோய்ப்
 படுத்த பாயலி லணைத்து மாமுலை
 பிடித்து மார்பொடு மழுத்தி வாயிதழ்
 கடித்து நாணம தழித்த பாவிகள் ..... வணலயாலே
 பலித்து நோய்மினி கிடத்து பாய்மிசை
 வெஞுத்து வாய்க்கால மலத்தி னாயென
 பசித்து தாகழு மெடுத்தி டாவுயி ..... ருஹல்வேனோ
 வெடுத்த தாடகை கினத்தை யோர்க்கணை
 விடுத்து யாகழும் நடத்தி யேயொரு
 மிகுத்த வார்சிலை முறித்த மாயவன் ..... மருகோனே
 விதித்து ஞாலம தனித்த வேதனை
 யறித்து வோர்முடி கரத்து லாயனல்
 விழித்து காமணை யெரித்த தாதையர் ..... குஞநாதர்
 அடுத்த ஆயிர விடப்ப ணாமுடி
 நடுக்க மாமலை பிளக்க வேகவ
 டாக்கர் மாழுடி பதைக்க வேபொரு ..... மயில்வீரா
 அறத்தில் வாழுமை சிறக்க வேயறு
 முகத்தி னோடனி குறந்தி யாணையொ
 டருக்கொ ணாமலை தருக்கு லாவிய ..... பெருமாளே.

திருக்கோணமலை

தனத்த தானான தனத்தான தானான
தனத்த தானான தனத்தான தானான
தனத்த தானான தனத்தான தானான ..... தனத்தான
விலைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை
தரித்த வாடையு மணிப்பூனு மாகவெ
மினுக்கு மாதர்க ஸிடக்காம மூஞ்கியெ ..... மயழாறி
பிகுத்த காமிய ணெப்பாரு னோரேதிர்
நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாகுல
வெறுப்ப தாகியெ யுழூத்தேவி டாய்படு ..... கொடியேனைக்
கலக்க மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு
பிணவிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை
கவிக்கு ளாம்சொவி கடைத்தேற வேசெயு ..... மொருவாழ்வே
கதிக்கு நாதனி யுனைத்தேடி யேடுக
முரைக்கு நாமெனை யருட்பார்வை யாகவெ
கழிந்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள் ..... தரவேணும்
மலைக்கு நாயக சிவக்காமி நாயகர்
திருக்கு மாரனை முகத்தாறு தேசிக
வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யான்மகிழு ..... தருவேளே
வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்
அகத்ய மாழுதி யிடைக்காடர் கீரணும்
வகுத்த பாவினில் பொருட்கோல மாய்வரு ..... முருகோனே
நிலைக்கு நான்மறை மகத்தான பூசர்
திருக்கொ ணாமலை தலத்தாரு கோபுர
நிலைக்குள் வாயினில் கிணிப்பாடு பூதியில் ..... வருவோனே
நினைத்த காரிய மநுக்கல மேபுரி ..... பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அரங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் கைவந்தி விளங்குக உலகவிமல்லாம்.

ஆரத்தி

ஓம் ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி - ஓம் ஸ்ரீ
ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி
ஜெய ஜெய அனுத்தினம் பாடுப் பணிந்தோம்
ஜெகதவிமங்கும் அமைதியைத் தா

- ஓம் ஸ்ரீ ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

திருப்தியும் இன்பமும் வாழ்வில் துலங்க
தேவையில்லார் அடைய - அம்மம்மா தேவையில்லாம் மறைய
பக்தி பெருகிட பாடு உருகிட
பணிப்பாய் அன்பிலம்மை

- ஓம் ஸ்ரீ ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

இரண்டுகள் போக முன்றுகள் அகல
சஸ்வரி வரமருள்வாய் - அம்மம்மா சஸ்வரி வரமருள்வாய்
கரங்குவித்தோம் இனிக் காலை விடோமடி
கருணையுடன் அனைப்பாய்

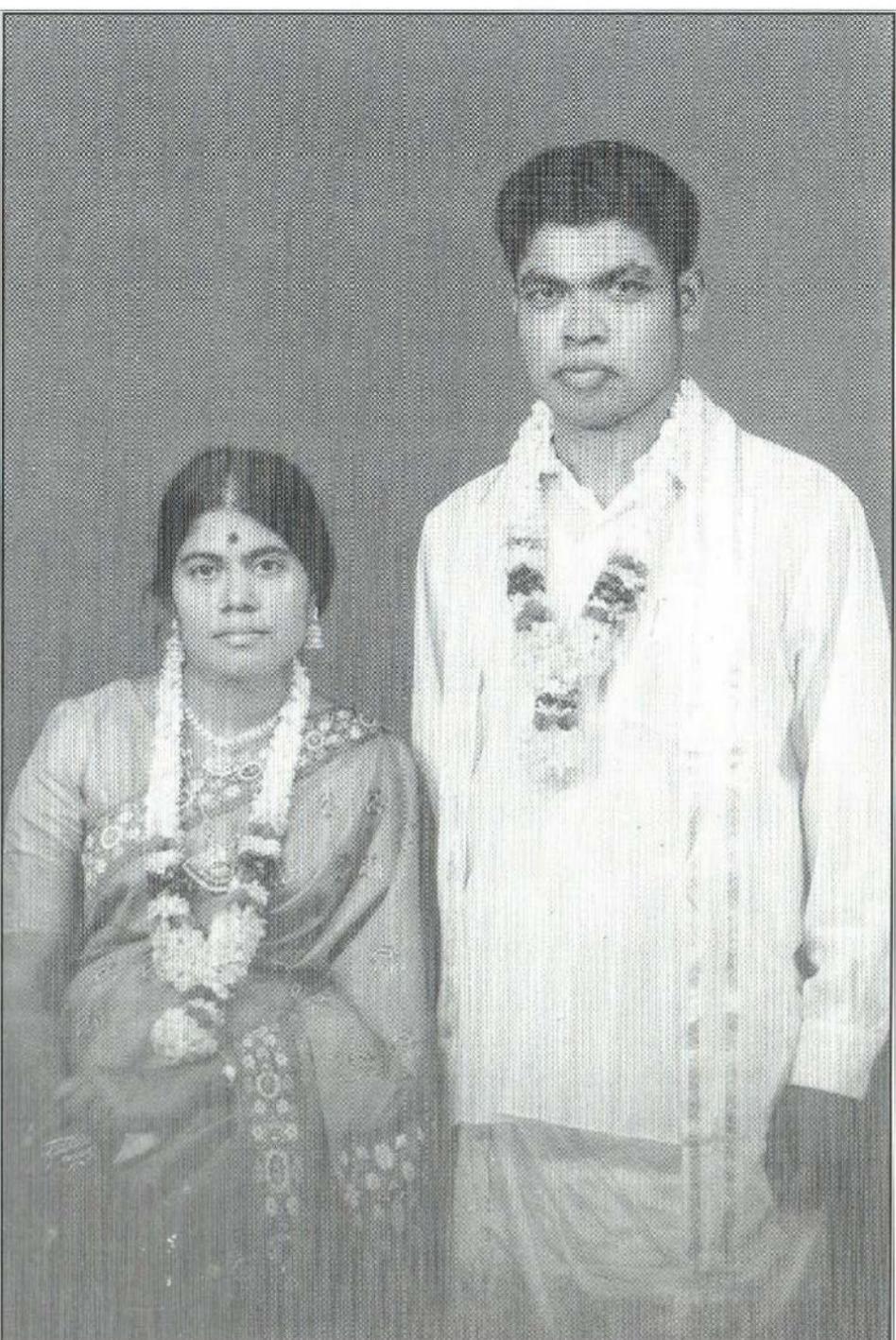
- ஓம் ஸ்ரீ ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

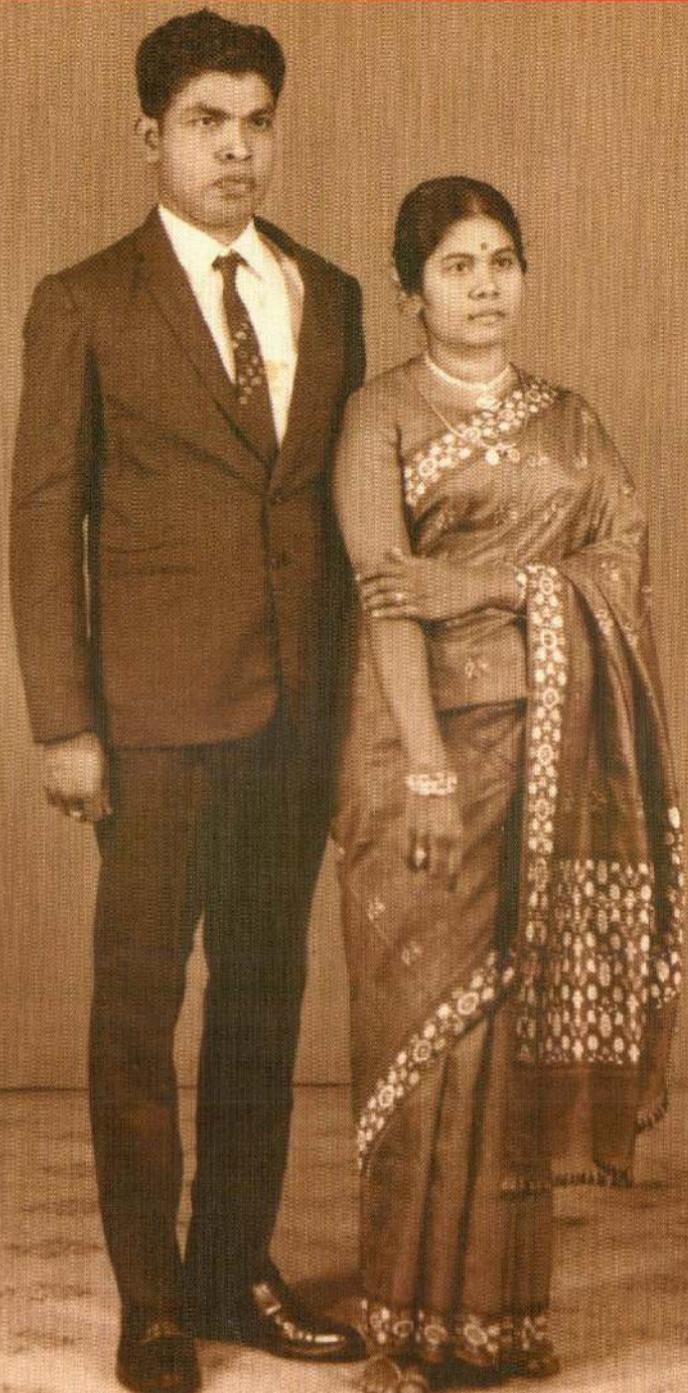
காசினியங்கும் வேற்றுமை போக
கருத்தினில் அன்பருள்வாய் - அம்மம்மா கருத்தினில் அன்பருள்வாய்
தேகடன் வாழுக் காட்டடி காட்சி
தேவியின் அடைக்கலமே

- ஓம் ஸ்ரீ ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

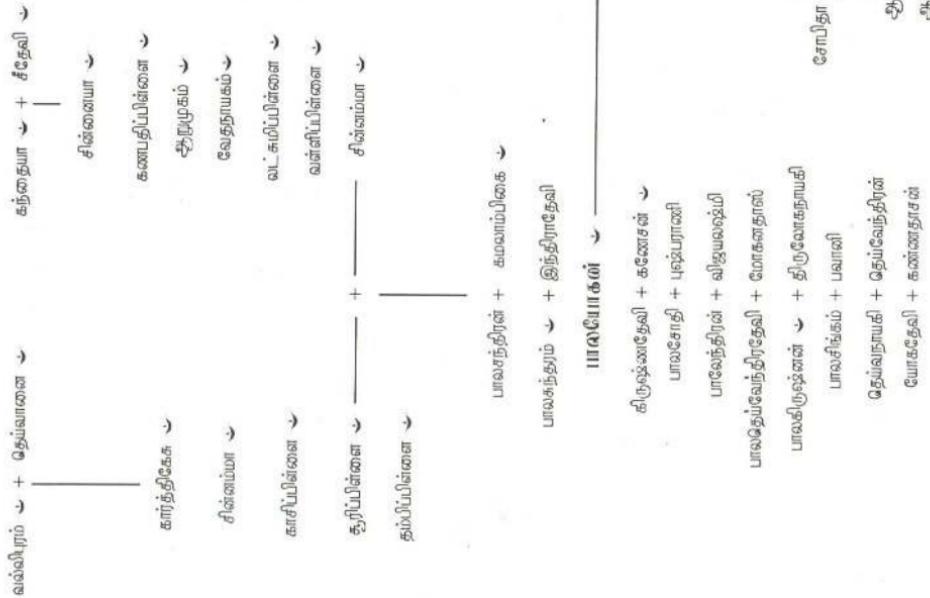
நமஸ்காரம் இருவினை கருத்தினில் ஞான
நல்லொளி தீபம் வைத்து ஞான நல்லொளி தீபம் வைத்து
நமஸ்காரம் செய்து ஆரத்தி செய்தோம்
ஞாலத்திற் கமைதியைத் தா

- ஓம் ஸ்ரீ ஜெய ஜெய ஜெய சக்தி

வம்சவழி

நன்றி நவீல்கிளின் ரோம்

கடந்த 30.12.2010ல் சிவபதமடைந்த எங்கள் குடும்பத் தலைவர் அமர் திரு. கூரியின்னை மாலயோகன் அவர்களின் பிரிவுச் செய்தி கேட்டு எமது இல்லத்திற்கு வந்து ஆழுதல் கூறி எமது துயரில் பங்கு கொண்டோருக்கும், உள்ளுரிலும், வெளியூர்களிலும், வெளிநாடுகளிலும் இருந்து தபால், தந்தி, தொலைபேசி, தொலைநகல், மின்னஞ்சல் மூலம் அனுதாபங்கள் தெரிவித்தவர்களுக்கும், 09.01.2011ல் நடைபெற்ற இறுதிக் கிரியையின் போது கலந்துகொண்டு ஆழுதல் கூறி தேற்றியவர்களுக்கும், மலரஞ்சலி செய்தோருக்கும், பரமன் புகழ் பாடியவர்களுக்கும், அஞ்சலியுரை நிகழ்த்தியவர்களுக்கும், சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தினருக்கும், குறுகிய காலத்தில் இம்மலரை அச்சிட்டுத் தந்த JR Print இந்கும் மற்றும் எல்லா வழிகளிலும் ஆதரவு தந்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் அனைவருக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

மக்கள், மருமக்கள், யேற்பின்னைகள்

166 Browning Road,
Manor Park,
London
E12 6PB
+44 20 8503 4377

29-01-2011

Inspirational Quotes

If people do not believe that mathematics is simple, it is only because they do not realise how complicated life is.

- John Louis von Neumann

He that teaches us anything which we knew not before is undoubtedly to be reverenced as a master.

- Samuel Johnson

To know how to suggest is the great art of teaching.

- Henri Frederic Amiel

A master can tell you what he expects of you. A teacher, though, awakens your own expectations.

- Patricia Neal

Pure mathematics is, in its way, the poetry of logical ideas.

- Albert Einstein

The essence of mathematics is not to make simple things complicated, but to make complicated things simple.

- S. Gudder

If two wrongs don't make a right, try three.

- Author Unknown

What office is there which involves more responsibility, which requires more qualifications, and which ought, therefore, to be more honourable than teaching?

- Harriet Martineau

If there is a God, he's a great mathematician.

- Paul Dirac

- எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆவான் -